

πραγμάτῃ χρησιμεύοντα εἰς τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἐμ-
πορίου καὶ τῶν συναλλαγμάτων. Εἰς ταῦτα δὲν εἶναι
δεκτὰ εἰς ἐκκθάρσιν ἄνθρωποι καὶ ἐπιδεκτικὰ μολυ-
σμοῦ πράγματα, ἀλλὰ μόνον ζῶα, καὶ πράγματα ἀνεπί-
κτα μολυσμοῦ, (ἄρθρ. 156) καὶ ἐπιστολαί, ἀλλὰ ἔγ-
γραφα καὶ νομίσματα.

Ἄρθρ. 324. Εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τῶν μεθορίων
δὲν ἐνδέχεται συγχωρημένον νὰ γίνηται κανὲν εἶδος καθάρ-
σεως οὔτε νὰ δίδεται, ἢ παραλαμβάνεται κανὲν εἶδος
πράγματος, οὔτε νὰ εἰσέρχεται ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Κρά-
τους εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἄνθρωπος ἢ ζῶον.

Ἄρθρ. 325. Ὅταν τὰ Λοιμοκαθαρτήρια δὲν κείν-
ται ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, θέλει σταθμεύει
ἐπὶ αὐτῇ καὶ δύο ὑγειονομικοὶ φύλακες εἰς τὴν ἀρμοδιωτέ-
στην τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς, ἥτις χρησιμεύει
ἐν τῷ τόπῳ εἰσόδου τῶν ὁδοιπόρων. Οἱ φύλακες οὗτοι
παραλαμβάνουν τοὺς ὁδοιπόρους μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτούμε-
νην προφύλαξιν, καὶ τοὺς συνοδεύουν παρעוּת εἰς τὸ
Λοιμοκαθαρτήριον, προσέχοντες νὰ μὴν ἀποδράτῃ τις ἐξ
αὐτῶν, ἢ νὰ μὴ γίνῃ καμμία συγκοινωνία καθ' ὁδόν, ἕως
ὅταν τοὺς παραδώσουν εἰς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκα-
θαρτηρίου. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον πρέπει νὰ συ-
στάσονται οἱ φύλακες καὶ οἱ ὁδοιπόροι μὲ τὸν ἀναγ-
νόμενον ἀριθμὸν στρατιωτῶν.

Ἄρθρ. 326. Ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτή-
ριον οἱ ὁδοιπόροι, ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου
λαμβάνει τὰ ἔγγραφα αὐτῶν, κάμνει τὰς ἀναγκαίαις ἐξο-
λογήσεις ἐκτὸς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου εἰς ὁρισμένον ἐπι-
σημειωτόν τόπον, παραβάλλει τοὺς ἀνθρώπους, τὰ ζῶα καὶ
πράγματα μὲ τὰ ἔγγραφα αὐτῶν καὶ μὲ τὰς ἐξο-
λογήσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑγειονομικῶν πιστο-
τήτων, τῶν ἐξομολογήσεων καὶ ἄλλων πληροφοριῶν,
ἐποικίς δύναται νὰ ἔγῃ, ἀποφασίζῃ εἰς ποίαν κα-
τηγορίαν καθάρσεως πρέπει νὰ καταταχθῶσιν, οἱ ἄνθρω-
ποι καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 327. Ἡ παραδοχὴ ἐντὸς τοῦ Λοιμοκαθαρτη-
ρίου ἀνθρώπων, πραγμάτων καὶ ζώων δὲν δύναται νὰ
γίνῃ ἐν καιρῷ ἡμέρας, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἀκριβῶς
ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 328. Ὅταν οἱ ὁδοιπόροι καὶ τὰ πράγματα
ἐκτείνωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀκαθάρτων,
δύναται νὰ εἰσέλθωσιν εὐθὺς εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτή-
ριον, ἀλλὰ πρέπει νὰ μένωσι τρεῖς ἡμέρας εἰς προκά-
τακτον ἐντὸς τοῦ πρὸ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου περιβόλου,
ὅπως νὰ ἔχωσι τὴν παραμικρὰν συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ
Λοιμοκαθαρτηρίου, ἀερίζομένων καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διά-
στημα τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Ἐὰν παρέλθουσιν δὲ τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἐὰν δὲν
ὑπάρχῃ νόσημα, εἰσέρχονται εἰς τὸ Λοιμοκαθα-
ρτήριον διὰ νὰ περαιώσωσι τὴν ἐκκθάρσιν των. Ἐὰν
παρῇ μετὰ αὐτῶν ἐν καιρῷ τῆς προκαθάρσεως
ὑπόπτου φύσεως, θέλουν διαμένει εἰς τὸν περι-
βόλον οὗ βεβαιωθῇ ἀδιστακτως, ὅτι ἡ νόσος ἦναι
ἐπιδεκτικὴ.

Ἄρθρ. 329. Ἐὰν οἱ ὁδοιπόροι ἦναι μεμολυσμένοι, δὲν

εἰσέρχονται οὔτε αὐτοὶ, οὔτε τὰ πράγματα των εἰς τὸ
Λοιμοκαθαρτήριον, ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὸν περιβόλον τοῦ
Λοιμοκαθαρτηρίου, διὰ νὰ τελειώσωσιν ἐκεῖ τὰ δύο τρίτα
τοῦλάχιστον τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως αὐτῶν, καὶ
ἔπειτα δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτή-
ριον, διὰ νὰ τελειώσωσι τὸ ὑπόλοιπον τρίτον τῆς περι-
όδου. Ὁ περιβόλος εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν μετα-
βάλλεται εἰς Λοιμοκομείον, καὶ ἰσχύουν δι' αὐτὸ τὰ
ὁρίζοντα εἰς τὰ ἄρθρα 202—227.

Ἄρθρ. 330. Ὅταν ὑπάρχῃ πανώλης εἰς τὰ γειτνιά-
ζοντα Τουρκικὰ μέρη, τότε θέλουν κλείεσθαι τὰ πλησιέ-
στερα εἰς αὐτὰ Λοιμοκαθαρτήρια, καὶ δὲν θέλουν δέχε-
σθαι εἰς καθάρσιν οὔτε ἀνθρώπους, οὔτε πραγματείας.
Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ εἰς πολλὰ μέρη συγχρόνως ἡ πανώλης
κατὰ τὰ πλησιόχωρα μέρη, τότε θέλουν κλείεσθαι τὰ
Λοιμοκαθαρτήρια, καὶ δὲν θέλουν μένει ἐν ἐνεργείᾳ, εἰ μὴ
ἐν ἡ δύο κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρ. 331. Εἰς τὰ ὑγειονομικὰ Περιφράγματα θέλουν
γίνεσθαι δεκτὰ:

α) Ὅλοι αἱ μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πραγματεία
(ἄρθρ. 156), αἵτινες καθαρίζονται κατὰ τὰ ἄρθρ. 87,
88, 157, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν·
β) Ζῶα ὅπως διόλου γυνά, τὰ ὅποια ἐκκαθαρίζο-
μενα κατὰ τὸ ἄρθρ. 335, θέλουν λαμβάνει ἐλευθέραν
κοινωνίαν·

γ) Ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἢ χρήματα, τὰ
ὅποια καθαρίζονται κατὰ τὰ ἄρθρ. 157 καὶ 163, παρα-
δίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἄρθρ. 332. Τὰ Περιφράγματα θέλουν εἶσθαι ἀνοικτὰ
εἰς παραδοχὴν καὶ ἐκκθάρσιν τῶν εἰρημένων πραγμά-
των καὶ ζώων εἰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ ὥρας ὁρι-
σθησομένας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ
γνωμοδότησιν τῶν ἐκείσε ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 333. Ὅταν ὑπάρχῃ λοιμὸς εἰς τὰ γειτνιά-
ζοντα μέρη, τὰ ὑγειονομικὰ περιφράγματα κλείονται
ὡς ἀκολουθῶς. Ὅταν ἡ πανώλης, ἦναι περιορισμένη εἰς
μικρὸν τόπον, κλείεται τὸ πλησιέστερον περίφραγμα·
ὅταν δὲ ἡ πανώλης ἐκτείνεται εἰς πολλὰ μέρη, τότε
κλείονται ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ περιφράγματα.

Κ Ε Φ. Δ'.

Περὶ καθάρσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων καὶ Λοιμοκομείων.

Ἄρθρ. 334. Ἡ παραδοχὴ καὶ στάθμευσις τῶν ἀνθρώπων,
πραγμάτων ἢ πραγματειῶν ἐντὸς τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων
καὶ Λοιμοκομείων τῶν συνόρων, καθὼς καὶ ἡ ἐκκθάρσις
αὐτῶν γίνεται ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ εἰς τὰ Λοιμοκα-
θαρτήρια καὶ Λοιμοκομεία τῶν παραλίων (ἄρθρ. 123,
126—135, 144—151, 157, 159—183, 202, 203,
204, 206—209, 212, 214—227).

Ἄρθρ. 335. Ζῶα δὲν δύνανται νὰ μένωσιν ὑπὸ καθάρ-
σιν, ἀλλὰ πρέπει εὐθὺς νὰ ἐκκαθαρίζονται διὰ τῆς ἀπο-
πλύσεως κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Πρῶτον ἀραιροῦνται

‘Υγειονομείον

Πλοῖον
χωρητικότητα
ὑπὸ σημαίαν
πλοίαρχος
μέ νάύτας
ἐπιβάτας
τόνων
ὀνομαζόμενον
με φορτίον
ἀναχωροῦν
ἐλευθέραν
κοινωνίαν, εἰς
Οἱ ἐπ’ αὐτοῦ ἄνθρωποι ὅλοι εἶναι
ὑγείεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ Ὑγειονομείον
ὀνομαζόμενον
πλοῖον
ἐλευθέραν κοινωνίαν ἐντεύθεν εἰς
ὑπὸ σημαίαν
συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πλουάρχου κατὰ τὸ
ναυτολόγιόν του, καὶ ἐπιβάτας
κατὰ τὴν
παρακεσιμένην σημείωσιν· φορτίον δὲ
κατὰ τὴν
ἰδιαιτέραν δήλωσιν τῶν πραγματεῶν. Ὅλοι οἱ ἐπ’ αὐτοῦ ἄν-
θρωποι εἶναι ὑγείεις.
Ὁ τόπος μας καὶ τὰ περίξ αὐτοῦ ἀπολαμβάνου τιν ἄκραν
ὑγείαν.

Ἐν τὴν

‘Ο Ὑγειονόμος

‘Ο Γραμματεὺς

Σημείωσις τῶν ἐπιβάτων.			
Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρίς	Χρῶμα τῶν τριχῶν	Ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικά

ὅλα τὰ ἐπ' αὐτῶν, οἷον χαλινοί, σχοινία, καλύμματα, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα, τὰ ὅποια παραδίδονται εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας, διὰ νὰ συγκαθαρσθῶσι μετ' αὐτῶν. Ἐπειτα ἐλαύνονται τὰ ζῶα κολυμβῶντα εἰς εὐρεῖαν καὶ πλήρη ὕδατος δεξαμενὴν καὶ ῥεχόμενα ἐντελῶς καὶ ἀκριβῶς, παραδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν. Ἐὰν δὲ τὰ ὑποζύγια, συνειθισμένα ὄντα νὰ φέρωσι πάντοτε τὰ σαμάρια, δὲν δύνανται νὰ μένωσι χωρὶς αὐτῶν ἀκινδύνως, τότε καπιζόνται ταῦτα ἀκριβῶς εἰς ἰδιαίτερον καπνιστήριον ἐπὶ τέσσαρας ὥρας με' αἴριον γλωρὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 166 καὶ παραδίδονται εὐθὺς εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἀλλ' αἱ ὕγειονομικαὶ Ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἐξετάζωσι νὰ μὴν εὐρίσκονται εἰς αὐτὰ κεκρυμμένα πράγματα.

Τὰ ἐκκαθαρισθέντα ζῶα εἰσάγονται κατ' αἴτησιν τῶν κυρίων αὐτῶν εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου σταύλους, καὶ τρέφονται ἐκεῖ παρὰ τοῦ προμηθευτοῦ με' ἐξοδα τῶν ιδιοκτητῶν. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαρητῆρια τὰ ἀπέχοντα ὁποσοῦν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, πρέπει, ὅταν ᾖναι ἀγέλη ζώων, νὰ καθαρίζονται πρῶτον διὰ τῆς ἀποπλύσεως, παρόντος ἐνὸς ὕγειονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, καὶ ἔπειτα νὰ διευθύνωνται με' ἀποδεικτικὸν τῆς ἐκκαθάρσεώς των πρὸς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον, διὰ νὰ πληρώσωσιν ἐκεῖ τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως.

Ἄρθρ. 336. Αἱ περίοδοι τῆς καθάρσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων εἰς τὰ κατὰ ξηρὰν Λοιμοκαθαρητῆρια προδιορίζονται ὡς καὶ εἰς τὰ κατὰ τὰ παράλια, δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος. (ἄρθρ. 73) ὅταν οἱ ὁδοιπόροι, ἢ τὰ πράγματα καὶ αἱ πραγματεῖαι αὐτῶν ἐρχονται ἀπὸ τὰ παράλια, καὶ ἰδίως τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἢ τοῦ Παγασηίου (Βόλου), τότε ὑποβάλλονται εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως, ἥτις ὀρίζεται εἰς τὰ Λοιμοκαθαρητῆρια τῶν παραλίων (ἄρθρ. 74.)

Ἄρθρ. 337. Ἡ ἀπόδυσις εἰς τὰ κατὰ ξηρὰν Λοιμοκαθαρητῆρια δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 338. Ἐκ τῶν κατὰ ξηρὰν Λοιμοκαθαρητῆριων δὲν δύνανται νὰ μετακομισθῶσιν οὔτε ἄνθρωποι, οὔτε πράγματα εἰς ἄλλα Λοιμοκαθαρητῆρια, ἀλλὰ πρέπει νὰ μένωσιν εἰς τὰ πρῶτα, ἕως οὗ τελειώσῃ ἡ ἐκκαθάρσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 339. Εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος δύνανται νὰ ἀπέλθωσιν ἄνθρωποι, ἢ νὰ μετακομισθῶσιν ἄνθρωποι, ἢ πραγματεῖαι, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πανώλης εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον. Ὅταν δὲ ἀναφανῇ πανώλης εἰς αὐτὸ, τότε ἀπαγορεύεται, διὰ νὰ μὴ διαδοθῇ ἡ νόσος ἐκεῖσε.

Ἄρθρ. 340. Ἡ ἐσωτερικὴ τάξις εἰς τὰ Λοιμοκαθαρητῆρια καὶ Λοιμοκομεία ταῦτα φυλάττεται ὡσαύτως ἀπαράλλακτα, ὡς καὶ ἡ τῶν κατὰ τὰ παράλια (ἄρθρ. 228—249).

Ἄρθρ. 341. Μετὰ τὴν ἐκκαθάρσιν κοινοποιεῖται εἰς τοὺς καθαρισθέντας ἐγγράφως παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου, ὅτι ἐτελείωσαν τὴν καθάρσιν των, καὶ ἡ κοινοποίησις αὕτη ἔχει ἰσχὺν διαβατηρίου μέχρι τοῦ πλησιεστέρου δήμου, ὅπου παρουσιάζονται εἰς τὴν ἀστυνομικὴν Ἀρχήν

διὰ νὰ ἀναπλήσωσι τὴν κοινοποίησιν ταύτην καὶ λαμβάνουσιν ἐπομένως τακτικὴν ἀστυνομικὴν διαβατήριον διὰ τὴν περαιτέρω ὁδοπορίαν των.

Εἰς τοὺς ὁδοιπόρους, οἵτινες δὲν φέρουν τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ Ἐπιστάτου, ἐκτὸς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 16 17 καὶ ἐπέκεινα τοῦ περὶ ἐσωτικῶν διαβατηρίων ἀπὸ 28 Μαρτίου 1835 Διατάγματος καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως αὐτῶν, δὲν θέλει τοιχογραφισθῇ τὸ ἐσωτερικὸν διαβατήριον παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἀν δὲν φέρωσι τὴν ἀνέκουςαν κοινοποίησιν τοῦ Ἐπιστάτου περὶ τῆς καθάρσεώς των.

Ἄρθρ. 342. Οἱ δῆμοι, εἰς τοὺς ὁποίους δύνανται διευθυνθῶσιν ἐκ τῶν διαφόρων κατὰ ξηρὰν Λοιμοκαθαρητῆριων εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι: α) ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρητῆριου Αἰνίου, εἰς Βαλμίδα τοῦ δήμου Θούριου, καὶ Κρατισσάρην τοῦ δήμου Ἀμβρακίας, ἢ εἰς Βόρταιον β) ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρητῆριου Πλαταιίας, εἰς Γρανίται τοῦ δήμου τῶν Ἀπεραντίων γ) ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρητῆριου Μοῦρας, εἰς Κεράσσορον τοῦ δήμου Ἀργεῖ καὶ εἰς Φουρνὰν τοῦ δήμου Κτημερίων δ) ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρητῆριου Ταρῆταις, εἰς Λαμίαν.

Ἄρθρ. 343. Εἶναι ἀσφαρῶς ἀπαγορευμένον εἰς τὰ λαβόντας τὰς μνησθείσας κοινοποιήσεις τοῦ ἐπιστάτου καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἄνθρωπον εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ὄντα, νὰ ταξιδεύῃ διὰ τῶν τουρκικῶν τόπων ἢ πέρα τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ἐντὸς τῆς ὀριζομένης εἰς τὸ ἄρθρ. 357 ἀποστάσεως, ἐπὶ λόγῳ συντομίας, ἢ ἑτέρας, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας.

Ἄρθρ. 344. Εἰς τὰ ὕγειονομικὰ περιγράμματα λαμβάνονται τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα κατὰ τὰ ἄρθρ. 87, 88 καὶ 157. Οἱ ιδιοκτῆται ἰσχύουσιν τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους, ἐπιτηροῦντος ὕγειονομικῶν λαῶς εἰς τὴν ἀνέκουςαν ἀπόστασιν, ἀναγκάζουσι καὶ χύνουσιν ἀκριβῶς τὰ πράγματα, καὶ ἀφαιροῦσι τὰ χυρὸν εὐρεθείσας εἰς αὐτὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμῶν. Παραδέχεται δὲ αὐτὰ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς γῆς ὁ φύλαξ με' τὴν ἀνέκουςαν προϋλάξιν, παρατηρῶν λαθὼν διηλθῇ τι ἐπιδεκτικὸν μολυσμῶν, τὸ ὅποιον εἰς αὐτὸν δίδεται ἀποδείξει, καὶ καίει πάραυτα. Ἡ ἀνακλύψις κεκρυμμένων ἐπιδεκτικῶν μολυσμῶν πρὸς μετὰ τῶν μὴ ἐπιδεκτικῶν, περικλείει αὐτὰ εἰς μετὰ τὰς ἄλλας ἐσφραγισμένα, καὶ τὰ πέμπει εἰς τὸ πλησιεστέρον Λοιμοκαθαρητήριον, διὰ νὰ ἐκκαθαρῶν καὶ ἐνεργεῖ συγχρόνως περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. τοῦ ὕγειονομικοῦ νόμου. Τὰ γράμματα καὶ λοιπὰ γράμματα παραλαμβάνονται καὶ καπιζόνται κατὰ τὸ ἄρθρ. 163. Τὰ χρήματα παραλαμβάνονται ὡσαύτως καὶ πλύνονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 157.

Τὰ ζῶα δύνανται νὰ καθορισθῶσιν ὡσαύτως ἐπὶ τὰς περιγράμματα κατὰ τὸ ἄρθρον 335 καὶ νὰ ἐλαυνῶνται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ᾖναι ἐντελῶς, τότε γυνά.

Ἄρθρ. 345. Ἐὰν μολυνθῇ τις εἰς τὸ ὕγειονομικὸν περίγραμμά, συγκοινωνήσας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἢ ἐμμέσως, ὁφείλει νὰ ἀναγγεῖται, συνοδευόμενος παρὰ τινος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ε'. Διὰ τὰ λοιμώδη ταῦτα νοσήματα ἐνεργοῦνται ὅσα ὑγειονομικὸς Νόμος καὶ ὁ ὑγειονομικὸς Κανονισμὸς ἐπιβάλλουσιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀντιθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαρκείας τῶν καθάρσεων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐμφυχώσωμεν ὅσον ἐνεστι τὸ

Διάρκεια τῶν καθάρσεων.

ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτηλίαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν εὐημερίαν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, προφυλάττοντες συγχρόνως καὶ τὸν τόπον ἀπὸ πᾶσαν εἰσβολὴν οἰουδήποτε λοιμώδους νοσήματος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Τὰ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἐρχόμενα πλοῖα καὶ οἱ αὐτοῖς ναῦται, ἐπιβάται, καὶ ἐπιδεκτικὰ μολυσματος πράγματα, ἀναλόγως τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως, εἰς ἣν ἀνήκει, θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς καθάρσιν ἐπὶ τὰς ὀριζομένης κατωτέρω ἡμέρας.

Εἰς τὰ κατὰ τὰ παράλια λοιμοκαθαρτήρια					Εἰς τὰ κατὰ τὴν ξηρὰν λοιμοκαθαρτήρια		Παρατηρήσεις
Κατηγορίαι τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως	Πλοῖα	Ναῦται καὶ ἐπιβάται		Ἐπιδεκτικὰ μολυσμῶν πραγμάτων	Ἄνθρωποι	Ἐπιδεκτικὰ μολυσμῶν πραγματεῖαι	
		Ἄνευ ἀποδόσεως	Μετὰ τὴν ἀπόδυσιν				
	ἡμέρ.	ἡμέρ.	ἡμέρ.	ἡμέρ.			
Καθαρὰ	7	7	5	41	5	7	Ἡ ἀπόδυσις δὲν ἐπιτρέπεται πρὸς τοὺς εἰς τοὺς καθαρικομένους εἰς τὰ κατὰ ξηρὰν λοιμοκαθαρτήρια, οἱ αὐτοὶ ποτε κομίζουσι πιστοποιήσιν. Τὰ λοιμοκαθαρτήρια Βονίτης καὶ Ἀμαλιαπόλεως θεωροῦνται ὡς παρὰ λοιμοκαθαρτήρια.
Ὑποπτος	42	42	7	47	41	47	
Ἀκάθαρτος	21	21	47	23	21	28	

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ εἰς ὑγειονομικὰς θέσεις μὴ ἐντοπίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ προφυλάξωμεν τὴν Ἡμετέραν Ἐπικράτειαν ἀπὸ ἐνδεχόμενα κακὰ, δυνάμενα νὰ πηγάζωσιν ἐνεκεν παραβιάσεως τινὸς τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ θεωροῦντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λίαν συντελεστικὸν τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἐκλέγωνται οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι ἐκ τῶν μᾶλλον ἱκανῶν τιμίων καὶ ἀμετόχων τῶν τοπικῶν συμπαιθεῖων ἢ τῶν τυχόν διενέξεων καὶ παθῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τῆς ὑγειονομικῆς ταύτης Ἀρχῆς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα νὰ καλέξῃ ὑγειονομι-

κὴν ὑπηρεσίαν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει ἢ ἀνήκει τυχὸν ἡ σύζυγός τε.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατιθέμεθα τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Παραρρημάτων διόρθωσις.

Σελὶς 197 εἰς τὸ ἀρθρ. 166 (ἀντὶ 235, 236) ἀνάγνωθι 232.
Σελὶς 204 εἰς τὸ ἀρθρ. 231 (ἀντὶ ἐξέρχονται) ἀνάγνωθι ἐρχονται.
Σελ. 205 εἰς τὸ ἀρθρ. 248 (ἀντὶ μικρᾶς) ἀνάγνωθι μικρᾶς.

Ὁ 31 ἀρθ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐτυπώθη ὡς λαμβανμένης τῆς πρώτης τυπώσεως· ὅθεν τὸ κείμενον εἶναι ἐκεῖνο τοῦ ὁποῦ ἡ πρώτη σελὶς φέρει μὲν τέρα στοιχεῖα τὰς λέξεις ἐλευθέρως, ἄνοσοι, καὶ ῥᾶς, ὑπόπτου, ἀκάθαρτου.

δὲν θέλῃ νὰ διορισθῇ ἰδιαίτερος ἀριστὴς δι' αὐτὰ, τότε πρέπει νὰ μένωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἕως οὗ ἔλθωσι καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰς ἀξίας, ὥστε, ἐὰν συγκατανεύωσιν οἱ ἰδιωκτῆται τῶν διαφόρων πραγμάτων, νὰ καθαρίζωνται ὑπ' ἐνὸς ἀριστοῦ ὅλα ὁμοῦ.

Ἄρθρ. 172. Δεσμίδες βαμβακίου, μαλλίου, κανάβεως, λινυρίου, τριγῶν, πτερῶν κτλ. ἀνοίγονται κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος, καὶ τίθενται εἰς τόπον διαπνεόμενον ἀπὸ ἀέρα, ὁ δὲ καθαριστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐμβάλλῃ εἰς τὰς δεσμίδας καθ' ἑκάστην τοὺς βραχίονάς του βαθύως κατὰ διαφόρους διευθύνσεις· ἀφ' οὗ παρήλθῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως, ἀνοίγεται τὸ ἄλλο ἥμισυ τῆς δεσμίδος, καὶ ὁ ἀριστὴς ἐξαιρουμένη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἐμβάλλῃ εἰς αὐτὰς τοὺς βραχίονάς του ἕως τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς καθάρσεως. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο αἱ δεσμίδες πρέπει νὰ μετατοπίζωνται διὰ νὰ μὴ κείνται αἱ αὐταὶ πάντοτε ἐπ' ἀλλήλων, ἢ παρ' ἀλλήλαις.

Νήματα, τρίχες καμηλοπροβάτων καὶ καστόρων, μετάξης καὶ ἄλλων τοιούτων εἰδῶν δερμάτια ἀποχωρίζονται ἐντελῶς ἀπὸ τὰ ἐξωθεν περιτυλίγματα ἢ δέματα αὐτῶν, καὶ στιβάζονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἦναι ὑψηλότερα τῶν τεσσάρων ποδῶν, καὶ νὰ ἔχωσι κενὰ διαστήματα ἐν τῷ μέσῳ διὰ νὰ διέρχεται ὁ ἀὴρ εὐκόλως, καὶ νὰ ἐμβάλλῃ ὁ ἀριστὴς τοὺς βραχίονάς του καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις· μετατίθενται δὲ καὶ αὐταὶ καθ' ἑκάστην, ὥστε νὰ κείνται αἱ ἐπιράνειαι αὐτῶν ὅλας εἰς ἐλευθέραν κυλάειν μετὰ τοῦ ἀέρος.

Υφάσματα διαφόρων εἰδῶν, σερίτσια καὶ τοιαῦτα ἄλλα πράγματα, ἐκβάλλονται ὡσαύτως ἀπὸ τὰ περιτυλίγματα, περιδέματα ἢ κιβώτια, στιβάζονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ διέρχεται ὁ ἀὴρ εὐκόλως, μετατοπίζονται ὡς καὶ τὰ ἄλλα εἶδη καθ' ἑκάστην, καὶ ψάβονται παρὰ τῶν ἀριστῶν εἰσαγόντων γυμνοὺς τοὺς βραχίονάς των, ἀλλὰ μὲ τρόπον ὥστε νὰ μὴ φθείρωνται τὰ πράγματα, καὶ μάλιστα νὰ μὴ βλάπτωνται αἱ στιβάδες καὶ αἱ πτυχαὶ αὐτῶν.

Ὅλα τὰ καλύμματα, δέματα καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ περιτυλίγματα τῶν ἐπιδεκτικῶν ἢ μὴ ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων, ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ καίονται.

Τὰ δέματα, αἱ βύρσαι, καὶ ὅλα τὰ ἐξ αὐτῶν κατασκευασμένα πράγματα, ἐὰν οἱ ἰδιωκτῆται δὲν θέλωσι νὰ ἐκκαθαρισθῶσι διὰ τῆς καταδύσεως (ἀρ. 161), πρέπει νὰ ἀερίζωνται ἐν πρὸς ἐν κομμάτιον καὶ νὰ ψάβωνται παρὰ τῶν ἀριστῶν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἀερίζόμενα πράγματα.

Αἱ δεσμίδες καὶ οἱ σάκκοι τοῦ καπνοῦ ἀνοίγονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἰσέρχεται ὁ ἀὴρ, καὶ στιβάζονται κατὰ σειρὰν ἕως τεσσαρῆς πόδας τὸ ὕψος, καὶ μετατοπίζονται καθὼς καὶ τ' ἄλλα πράγματα, ἀλλ' ἐνταῦθα προσψάβονται ὑπὸ τοῦ καθαριστοῦ τὰ δέματα, καὶ τὰ καλύμματα μόνον τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ.

Τὰ ἐκ χνοωδῶν καὶ ἄλλων φυτῶν πλέγματα, τὰ

ὡς ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ θεωρούμενα κατὰ τὸ ἀρθρ. 151 ἀερίζονται ὡσαύτως μὲ τὴν αὐτὴν μέθοδον, καὶ προσψάβονται ἐπίσης, ἐὰν δὲν καταδύθωσιν ὡς ὕδωρ (ἀρθρ. 161.)

Ἄρθρ. 173. Ἐὰν ποτε ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου νομίσῃ ἀναγκαῖον καὶ ἄλλον τρόπον ἀερίσματος τινῶν πραγμάτων παρὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισθέντας, δύναται νὰ τὸν ἐνεργήσῃ, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῆς Ἱγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 174. Ἐν καιρῷ τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων, αἱ ἀρισταὶ θέλουσι φροντίζειν ἀγρύπνως νὰ μὴ διασκορπίζωνται ἢ μεταφέρονται ὑπὸ τοῦ ἀέρος μέρη αὐτῶν εἴτε ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, εἴτε ἐκτὸς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 175. Αἱ λέμβοι, αἱ κινηταὶ γέφυραι, αἱ ἀμαξαί, τὰ σχοινία κτλ., τὰ ὅποια χορηγεῖ τὸ Ἱγειονομικὸν ἢ Λοιμοκαθαρητικὸν πρὸς μετακίνησιν τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων, πρέπει εὐθὺς μετὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν νὰ ἐκκαθαρίζωνται διὰ τῶν ἀρμοδίων τριπῶν καὶ αἱ μὲν λέμβοι, γέφυραι καὶ ἀμαξαί δι' ἀπὸ πλύσεως ἢ καταδύσεως, τὰ δὲ σχοινία καὶ τὰ ὅμοια διὰ καταδύσεως πάντοτε εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἄρθρ. 176. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάρσεως οἱ ἀρισταὶ πρέπει νὰ φυλάττωνται ὑπὸ αὐστηρῆς καθάρσεως διὰ νὰ μὴ συγκοινωνῶσι μετ' ἀλλήλων, ἢ μεταπραγμάτων καὶ πραγματειῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτὸ πλοῖον ἢ τόπον. Οἱ καθαρισταὶ μόνον πραγμάτων ἐκόντων εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον, δύναται νὰ συγκοινωνῶσι μετ' ἀλλήλων ὅταν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία, διὰ τὴν ὅποιαν νομίσει ἀναγκαῖον ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρητικοῦ ἀποχωρησθῶν καὶ τούτων. Οἱ καθαρισταὶ πρέπει μένωσι κεκλεισμένοι τὴν νύκτα εἰς τοὺς χωριστοὺς κωματοὺς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 177. Διαρκούσης τῆς καθάρσεως δύναται αἰτηθῆναι τὸν ἰδιοκτητὴν νὰ μεταβιβάσθῃ πρὸς αὐτὸν ἢ πραγματεῖαι ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, ἀν δὲν ἦν μολυσμένα, ἐπὶ πλοίων εἰς τῶν ὁποίων τὴν πύλινον πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ ἐπιβίβασις τοιούτων πραγμάτων, καὶ ὁ καιρὸς, τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ μὴ εἰσέτι εἰς ἐκκαθάρσιν ἐντὸς τοῦ Λοιμοκαθαρητικοῦ καθαριστῆ τῶν πραγμάτων τούτων μείνουν εἰς τοὺς κοιτῶνάς των, καὶ κάμνουν τὸ ὑπόλοιπον τῆς καθάρσεως μὲ ἐξ ὧν τῶν ἐχόντων τὰς μεταβιβαθείσας πραγματείας.

Ἄρθρ. 178. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν πραγμάτων τούτων εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ ἐκείνην τῶν πραγμάτων ἢ πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ἐκκαθαρίζον. Ἐὰν τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτῶν ἐκ τῶν πραγματειῶν ἢ τοῦ λοιποῦ τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως ὑπερβῇ τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέβη ἐπιβάται τῆς αὐτῆς κατηγορίας, τότε ἐλαττοῦν τὴν καθάρσιν αὐτῶν, καὶ μένουν τόσας ἡμέρας καθάρσιν μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτῶν ὅσας ἡμέρας ἔμελλε εἶναι τὸν καιρὸν ἐκ τοῦ πλοίου φέροντος τοιαύτας πραγματείας.

Βιβλίον τῶν ἀπορριπτόμενων ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων, πραγματειῶν καὶ ζώων εἰς τὸ Ὑγειονομικὸν περίγραμμα

[illegible]

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συστάσεως ἀκρινωνήτων πλείον.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩΘΕΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ σημερινῇν ἡμερομηνίαν
ὑγειονομικὸν Νόμον, καὶ τὸν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν
Νόμον περὶ ὑγειονομικῆς διατιμῆσεως,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπερρασίσαμεν καὶ δικτάτομον.

Ἄρθρ. 1. Συσταίνεται τάξις ἀκουωγήτων πλοίων.

Ἄρθρ. 2. Διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ἀκτεμπορίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν, συγχωρεῖται εἰς τὰ μικρὰ πλοίαρια, ὅταν θέλωσι, νὰ μένωσιν ἀκοι-
κόνητα εἰς τοὺς λιμένας μόνον τῆς Σύρου, τῆς Ἀμαλια-
πόλεως καὶ Βονίτης.

Ἄρθρ. 3. Τὸ δικαίωμα τῶν ἀκοινωνήτων ἔχουν μικρὰ μόνον πλοιάρια πέντε τόνων χωρητικότητος τὸ πολὺ, ὅταν δὲν εἶναι ἀκάθαρτα ἢ μεμολυσμένα.

Ἄρθρ. 4. διὰ τὰ ἀκοινώνητα ταῦτα πλοῖα εἶναι
 ρισμένους ἐξ ἐπιτηδὸς τόπος κατὰ προσδιορισθέν
 τι σχέδιον εἰς τοὺς εἰρημένους λιμένας πλησίον
 παραλίου, διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς τε ἐπιτηρήσεως καὶ
 ἐκτελέσεως τῶν ὑποθέσεων τῶν πλοιαρίων..

Τὸ παράλιον ὁμῶς ὅπου θέλουσι προσαρμίζεσθαι ἀκοινώνητα πλοῖα, πρέπει νὰ ᾖ περιφραγμένον ἀκριβῶς εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπὶ τοῦ πλίου ἀποβαίνοντες εἰς τὴν ξηρὰν νὰ μὴ δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον ἐξέλθωσι τοῦ περιφράγματος.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὸ περίγραμμα τοῦτο θέλει εὐρίσκει
σταθερῶς εἰς, καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας πλείότεροι ἰδι-
νομικοὶ φύλακες, οἵτινες θέλουν ἐπιτηρεῖ εἰς τὸ νὰ
λάβῃ χώραν καμμία συγκοινωνία ἀμέσως ἢ ἐμμέσως με-
τὰ τῶν ἀκοινωνήτων καὶ τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινοί-
ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀνθρώπων καὶ ζώων. Θέλει δὲ σταθε-
ρυχθῇ καὶ μία τηρητικὴ λέμβος μετὰ τοὺς ἀναγκ-
αίους ὑγειονομικοὺς φύλακας εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπό-
διὰ νὰ ἐπιτηρῇ ὥστε νὰ μὴ λάβῃ χώραν καμμία
κοινωνία διὰ θαλάσσης.

Κ Ε Φ. Γ'.

Περὶ καθάρσεως.

Ἄρθρ. 61. Καθαρσις εἶναι ὁ εἰς τετιγμένον τινὰ περί-
οδον χρόνου ἀποχωρισμὸς πλοίων, ἀνθρώπων, πραγ-
μάτων καὶ ζώων με σκοπὸν τοῦ νὰ βεβαιωθῇ ἂν φέρωσι
μολυσμα λοιμώδους τινὸς νόσου, καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ
ἐνδεχόμενον τοιοῦτον μολυσμα διὰ τῶν ἀρμοδίων μέσων.

Ἄρθρ. 62. Ἡ καθαρσις εἶναι ἢ 1) ἐπιτηρητικὴ ἢ 2)
πραγματικὴ.

Ἄρθρ. 63. Ἡ ἐπιτηρητικὴ καθαρσις (*contumacia d'os-
servazione*) συνίσταται εἰς τὸ νὰ μένωσι τὰ πλοῖα, οἱ
ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ ζῶα ἀκοινωνήτα ἐπὶ τινι
καιρὸν, χωρὶς νὰ καθαρίζωνται διὰ τῶν ἀρμοδίων μέσων,
ὡς γίνεσθαι εἰς τὴν πραγματικὴν καθαρσιν.

Ἄρθρ. 64. Ἡ ἐπιτηρητικὴ καθαρσις δύναται νὰ γίνῃ
εἰς ὅλους τοὺς λιμένας, ὅπου ὑπάρχει ὕγειονομικὸν πάθος
τάξεως.

Ἄρθρ. 65. Εἰς τὴν ἐπιτηρητικὴν καθαρσιν ὑποβάλλ-
ονται ὅσα πλοῖα, ἄνθρωποι, πράγματα καὶ ζῶα ἔρχον-
ται ἀπὸ τόπους ὡς ἐλευθέρους μὲν θεωρουμένους, παρέ-
χοντας ὅμως κατὰ περίστασιν ἀπλήν ὑποψίαν λοιμώδους
τινὸς νοσήματος, καὶ ὅσα ἄλλα ἔρχονται μὲν ἀπὸ τόπους
ἐλευθέρους, δὲν ἔχουν δὲ τὰ ἔγγραφα αὐτῶν, τὸ πλή-
ρωμα, τοὺς ἐπιβάτας ἢ καὶ τὸ φορτίον ἐν τάξει, ἢ
φέρουν ἀρρώστους με ὑποψίαν κολλητικῆς νόσου, ἢ τέλος
αἱ ἐξομολογήσεις των φέρουν ἀντιφάσεις καὶ διαφωνίας
εἰκνὰς νὰ γεννήσωσιν ἐλαφρὰν ὑποψίαν ὡς πρὸς τὴν ὕγειονο-
μικὴν αὐτῶν κατάστασιν. Ἐάν ὅμως ἡ ὕγειονομικὴ Ἀρχὴ
συλλάβῃ βαρυτέρας περὶ τούτων ὑποψίας, θεωροῦνται
τότε ὡς καθαρὰ, ὑποπτα, ἢ ἀκάθαρτα (ἄρθρα 40, 41,
καὶ 42), κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὑποψίας, καὶ ἐπομένως
θέλει τὰ καθυποβάλλει εἰς τὴν πραγματικὴν καθαρσιν.

Ἄρθρ. 66. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἐπιτηρητικῆς κα-
θάρσεως εἶναι 24 ὥραι, καὶ ὁ μέγιστος ἐννέα ἡμέραι
προσδιορίζονται δὲ αἱ ἡμέραι παρὰ τῆς ὕγειονομικῆς
Ἀρχῆς ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑποψίας.

Ἄρθρ. 67. Ἡ πραγματικὴ καθαρσις (*contumacia ef-
fetiva, di rigore*) ἢ καὶ κατ'ἐξοχὴν ἀπλῶς Καθαρσις λιγο-
μένη, συνίσταται εἰς τὸ νὰ διαμένωσι τὰ μὴ ἐλεύθερα
πλοῖα, πράγματα, ἄνθρωποι καὶ ζῶα ἐπὶ τινι ὀρισμένον
καιρὸν ἀκοινωνήτα, καὶ νὰ καθαρίζωνται συγχρόνως διὰ
τῶν ἀρμοδίων μέσων πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ ἐνδεχομένου
εἰς αὐτὰ μολύσματος λοιμώδους τινὸς νόσου.

Ἄρθρ. 68. Ἡ πραγματικὴ καθαρσις τελεῖται μόνον
εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ὑπάρχουν ὕγειονομικὰ καὶ γενικὰ
λοιμοκαθαρθήρια, κατὰ τὸ περὶ ἑδρας τῶν ὕγειονομικῶν
Ἀρχῶν Διάταγμα.

Ἄρθρ. 69. Ἡ πραγματικὴ καθαρσις δύναται νὰ γίνῃ
πρὸς τοῦτοις καὶ εἰς τὰ Δημοτικὰ λοιμοκαθαρθήρια,
ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

Τὸ πλοῖον πρέπει νὰ ᾖ καθαρὸν ἢ ὑποπτον μόνον,
νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ὑπάρχει τὸ Λοιμοκαθαρ-
τήριον, καὶ νὰ μὴ φέρῃ πραγματείας ἐπιδεκτικὰς
μολυσμοῦ.

Ὅσα πλοῖα δὲν ἔχουν τὰς ιδιότητας ταύτας, πρέπει
νὰ διευθύνωνται εἰς τὰ Γενικὰ Λοιμοκαθαρθήρια.

Ἄρθρ. 70. Τὰ πολεμικὰ πλοῖα, καὶ μὴ μόνον ὄντα
ἢ ὑποπτα, καὶ μὴ φέροντα πραγματείας, δύνανται νὰ
καθαρισθῶσιν εἰς πάντα λιμένα ὅπου ὑπάρχει ὕγειονο-
μικὸν ὅποιονδήποτε τάξιν.

Ἄρθρ. 71. Ἡ καθαρσις εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρ. 3. τοῦ
ὕγειονομικοῦ Νόμου τριῶν βαθμῶν.

1) τῶν καθαρῶν.

2) τῶν ὑπόπτων.

3) τῶν ἀκαθάρτων.

Διὰ δὲ τοὺς μεμολυσμένους ἀνθρώπους καὶ τὰ τοιαῦτα
πλοῖα καὶ πράγματα, λαμβάνονται ἔκτακτα μέτρα, τὰ
ὀριζόμενα εἰς τὸ κεφάλαιον Ζ'. τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 72. Ἐκαστος τῶν βαθμῶν τούτων ὀρίζεται
ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας ἢ τῶν σχέσεων τῶν
προσερχομένων ἀνθρώπων, πλοίων, ζώων, καὶ πραγμά-
των καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑποψίας, ὅς τις ἐξάγεται ἀπὸ
τὴν ὕγειονομικὴν πιστοποίησιν ἀπὸ τὰς ἐξομολογήσεις
καὶ ἀπὸ ἄλλας πληροφορίας, τὰς ὁποίας λαμβάνει ὅπως
δήποτε ἡ ὕγειονομικὴ Ἀρχή.

Ἄρθρ. 73. Ἡ διάρκεια τῶν διαφόρων βαθμῶν τῆς
καθάρσεως καθορίζεται δι' ἰδιαιτέρου Βασιλικοῦ Δι-
τάγματος.

Ἄρθρ. 74. Ἡ διάρκεια τῆς καθάρσεως δὲν δύναται
ἐπ' οὐδενίᾳ περιστάσει νὰ βραχυνοθῇ παρὰ τῶν ὕγειονο-
μικῶν Ἀρχῶν ἐξ ἐναντίας αἱ Ἀρχαὶ αὗται δύνανται νὰ
παρτείνωσι τὴν διάρκειαν τῆς καθάρσεως ἐντὸς τῶν
ὅρων τοῦ Κανονισμοῦ, ὅσκις ὑπάρχουν λόγοι ἰχυροί.

Ἄρθρ. 75. Ἐάν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς καθάρσεως
πλοίου, ἀνθρώπων, πραγμάτων, ἢ ζώων, ἡ ὕγειονο-
μικὴ Ἀρχὴ πληροφορηθῇ ὅτι ἡ ὕγειονομικὴ κατάστασις
αὐτῶν δὲν εἶναι ὁποία ἐξήχθη ἐκ τῶν ὕγειονομικῶν
πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἐξομολογήσεων, δύναται νὰ ἐπι-
βάλῃ προσωρινῶς ἀνωτέρου βαθμοῦ καθαρσιν· ἀλλὰ πε-
ρὶ τῆς αὐξήσεως τῆς καθάρσεως εἰς τὴν πρῶτην, ἢ
καὶ εἰς τὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περίπτωσιν, ἀπο-
φασίζει ὁριστικῶς ἡ ἀρμοδίᾳ ὕγειονομικῇ Ἐπιτροπῇ.

Ἄρθρ. 76. Ὅποιοιδήποτε ἄνθρωποι, πλοῖα, ζῶα,
πράγματα ἐλεύθερα κοινωνήσουν μετὰ πλοίων, ἀνθρώπων
πραγμάτων, ἢ ζώων ὑποκειμένων εἰς καθαρσιν, ὑπο-
βάλλονται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τῆς καθάρσεως ὡς
ἢν ὑπόκεινται οἱ ἄνθρωποι, τὰ πλοῖα, τὰ πράγματα
καὶ ζῶα, μετὰ τὰ ὁποία συνεκοινώησαν.

Ὅταν ἡ συγκοινωνία γίνῃ μετὰ ἀνθρώπων ζώων
πλοίων καὶ πραγμάτων ἀναγομένων εἰς διαφόρους κα-
τηγορίας, ἐπιβάλλεται εἰς τὰ συγκοινωνήσαντα ἡ ἀνωτέρα
τῶν δύο καθάρσεων καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις ἐπι-
βάλλεται προσέτι καὶ ἡ ἀνήκουσα ποινικὴ καταδίκη
καθ' οὗ τινος ἀνήκει.

Τὰ νόμιμα ἐξόδα τῶν μολυνθέντων πλοίων ἀνθρώπων,
ἢ πραγμάτων, λογίζονται κατὰ τὸν νόμον εἰρη-
τικῶν παραιτίων· ἂν δὲ ἐγίνε διὰ ζώων ἢ πραγμάτων
βάρος τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 179. Εάν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάσεως νοσήσῃ τις ἀρρώστῃς, ἐπισκέπτεται αὐτὸν ὁ ἰατρός κατὰ τὸ ἄρθρον 144, καὶ ἐνόσω ἡ νόσος αὐτοῦ εἶναι ἀμφίβολος, ἢ καθυζιζόμενα παρ' αὐτοῦ πράγματα, καθὼς καὶ τὰ μετακομισθέντα αὐτὰ πλοία, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐλθόντες μετ' αὐτῶν (ἄρθρα 110 καὶ 146) δὲν δύνανται νὰ ληφῶσιν ἐλευθέρην κοινωνίαν.

Εάν ἡ νόσος φανῇ λοιμώδης, ἐνεργοῦνται δι' αὐτὸν ὅσα ἐξέονται εἰς τὰ ἄρθρα 117 καὶ 212, αἱ δὲ πραγματοποιεῖται ἐξ ὧν ἐπήγασεν τὸ μόλυσμα μετακομίζονται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 221—227 εἰν ὅμως αὐταὶ ἦναι ὀλίγης τιμῆς, ἢ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἀσφαλῶς, κίονται ἀμέσως δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου, καὶ κατὰ τὸν διαγραφόμενον τρόπον εἰς τὸ ἄρθ. 292 τοῦ Κανονισμοῦ. Ἡ καθάρσις τῶν λοιπῶν πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ πλοίου, τῶν ἐλθόντων ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων καὶ τοῦ πλοίου αὐτοῦ, αὐξάνει καὶ γίνεται ὡς ἡ τῶν μεμολυσμένων (ἄρθρ. 185—227). Εάν δε ὑπάρχῃ παραμικρὰ ὑποψία ὅτι συνέβη συγκοινωνία ἀμεσοῦ, ἢ ἑμμεσοῦ μετ' ἄλλας πραγματοποιεῖς ἄλλων πλοίων, ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως αὐτῶν αὐξάνει κατὰ τὰς περιστάσεις γινομένη ὡς ἡ τῶν ἀκαθάρτων ἢ καὶ μεμολυσμένων, καὶ ὑπάγονται εἰς ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἐνεργοῦνται δι' αὐτάς. Ἡ περίοδος καὶ ἡ αὐστηρότης τῆς καθάρσεως τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ πραγμάτων αὐξάνει κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ καὶ ἐνεργοῦνται τὰ διὰ τὰ μεμολυσμένα πράγματα μέτρα, ὅταν μετὰ τὴν ἀποβίβασιν αὐτῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον συμβῇ ὑποπτον ἢ σαφῶς λοιμώδης νόσημα εἰς τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον τὰς ἐρερεν ἢ εἰς τοὺς ἐπιβάτας, οἵτινες ἦλθον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου (ἄρθ. 110 καὶ 146.).

Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν τοιοῦτων πραγμάτων εἶναι ἡ τῶν μεμολυσμένων λογίζεται ὅμως αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκκλίσεως τῆς ἐκκαθάσεως αὐτῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, εἰν ὁ Ὑγειονόμος, ἢ ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου δὲν ἔχουσιν λόγον ὑπαγορεύοντα τὸ ἐναντίον.

Ἄρθρ. 180. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου ἐκκαθριζομένων ἐπιδεικτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων ὄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὅλα τὰ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ ἀποβιβάσθησαν, παρεδόθησαν εἰς τὸν καθαριστὴν καὶ ἤρξαντο ἡ καθάρσις· τελειώνει δὲ, συμπληρωθείσης ὁλοκλήρου τῆς τελευταίας ἡμέρας, ὥστε παραδίδονται εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν τὴν ἐπιοῦσαν προῖαν.

Ἄρθρ. 181. Τελειωθείσης τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως, ὁ ἰατρός ἐπισκέπτεται τοὺς καθαριστάς, καὶ ὅταν τὴν εὐρὴν ὑγιεῖς, δίδεται ἡ ἄδεια τῆς ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου ἐξόδου τῶν πραγμάτων· τότε οἱ κύριοι αὐτῶν πληρώνουν τὰ δικαιώματα τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ οἱ καθαρισταὶ ἐξάγουν ἀπὸ τὰς πύλας τῶν ἀποθηκῶν τὰς πραγματοποιεῖς ἢ τὰ πράγματα διὰ νὰ τὰ παραβῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ὁ δὲ ἐπιστάτης σημειοῖ εἰς τὸ πλοῖον τὴν παράδοσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 182. Ὅταν δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας, αἱ πραγματοποιεῖαι πρέπει νὰ ἐξέλθωσιν ἀπὸ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου αὐθημερὶν, ἐκτὸς ἐκείνων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετακομισθῶσιν ἐκεῖθεν ἕνεκα τρικ μίχης ἢ βροχῆς. Εάν δὲ ἦναι τόπος ἱκανὸς εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ καταστήματος, δύνανται νὰ μείνωσιν ἐκεῖ ἐπὶ ὀλίγον εἰσέτι καιρὸν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιστάσει πληρώνουν καθ' ἐκάστην τὸν τριπλοῦν δικαίωμα εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 183. Εάν οἱ κύριοι τῶν ἐκκαθαρθέντων εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον πραγμάτων ζητήσωσιν ἀποδεικτικὸν τοῦ ὅτι ἐκκαθρίσθησαν αἱ πραγματοποιεῖαι αὐτῶν, ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου ὀφείλει νὰ τὸ ἐκδώσῃ.

Ἄρθρ. 184. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου ἐπιτρέπεται εἰς πλοία ὑπὸ καθάρσιν νὰ φέρωσιν ἀπὸ ἀνόστους τόπους πράγματα ἐλεύθερα, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται ταῦτα εἰς καθάρσιν, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους·

Τὰ πράγματα ἐλεύθερα ὄντα, περικλείονται ἀκριβῶς εἰς κιβώτιον ἢ ἄλλο δοχεῖον μὴ ἐπιδεικτικὸν μολυσμοῦ, τὸ ὅποιον περιτυλίσσεται πανταχόθεν μετ' ἰσχυρὸν καὶ χονδρὸν πανίον· τὸ πανίον τοῦτο βράπτειται ἔπειτα ἀσφαλῶς, περιδέεται μετ' σχοινίον κατραμωμένον, καὶ περιπισσώνεται ἐντελῶς, ἔπειτα σφραγίζεται καθ' ὅλας τὰς ῥαφὰς καὶ τοὺς κόμβους μετ' τὴν σφραγίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενίου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται οὔτε εἰς μικρὸν μέρος αὐτοῦ νὰ ἀνοιχθῇ ἄνευ βλάβης τῆς συνεχείας τοῦ περιτυλίγματος, ἢ τῶν σφραγίδων, καὶ μετακομίζεται οὕτω ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἡ κατάταξις αὐτῆς τῶν πραγμάτων εἰς τὸ κιβώτιον, ἢ περιτυλίξις καὶ πίεσις, καθὼς καὶ ἡ σφράγις πρέπει νὰ γίνεται ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου, ἢ τινος ὑπαλλήλου αὐτοῦ, ὑπὸ εὐθνήν ὁμῶς πάντοτε τοῦ Προξένου.

Ὁ πλοίαρχος, ὅστις φέρει τοιαῦτα κιβώτια, ὀφείλει νὰ φέρῃ καὶ ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενίου περὶ αὐτῶν· εἰς ταῦτα σημειοῦνται τὸ ὄνομα καὶ τὸ μέγεθος τῶν κιβωτίων, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ σημεῖον (marca), τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπεριεχομένων πραγμάτων, τὸν τύπον, εἰς ὃν διευθύνονται, καὶ ἐπὶ τέλους ὅτι τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὰ κιβώτια ταῦτα πράγματα εἶναι ἐλεύθερα, κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, καὶ ὅτι ἐβλήθησαν εἰς τὰ κιβώτια, περιτυλίχθησαν, ἐπισσώθησαν, καὶ ἐσφραγίσθησαν ἐνώπιον τοῦ Προξένου· ἐκτὸς τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεται μνηεῖα καὶ εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν τοῦ πλοίου ὅτι φέρει τοιαῦτα κιβώτια μετ' ἐλεύθερα πράγματα.

Ἄν μετὰ τοῦ ταξιδίου μεταβιβάσθῃσι τοιαῦτα κιβώτια εἰς ἄλλο πλοῖον, (τὸ ὅποιον δὲν πρέπει νὰ ἦναι ποτὲ ἐλεύθερον), τότε πρέπει νὰ γίνεται ἐν γνώσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνεται ἡ μεταβίβασις, καὶ αὐτὸς πρέπει νὰ σημειοῖ τὴν μεταβίβασιν εἰς ἄλλο πλοῖον ἐπὶ τοῦ πρώτου προξενικοῦ πιστοποιητικοῦ, τὸ ὅποιον παραδίδεται εἰς τὸν παραλαβόντα τὰ κιβώτια ταῦτα πλοίαρχον.

Τύπος Β.

Αριθ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΚΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ.

Πλοῖον ὀνομαζόμενον
Ἑλληνικῶν χρητηκότητος τόνων
κυβερνώμενον παρὰ
ὑπὸ σημαίαν
διαμεῖναν εἰς τὸν λιμένα
τοῦτον ἡμέρας,
προερχόμενον ἀπὸ
ὅθεν ἀναχώρησε τὴν
κατὰ τὸν διάπλουν ἕως ἐδῶ κατέπλευσεν
εἰς κατὰ τὴν
ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν
ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς
ἔχει ναύτας συμπεριλαμβανο-
μένου καὶ τοῦ πλοιάρχου, καὶ ἐπιβάτας
τοὺς ὁποίους ἔλαβεν ἀπὸ
ἔχει φορτίον τὸ ὅποιον ἐπεβί-
βασεν εἰς
Ὁ τόπος καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῦ

Ἐν

τῇ

184

Αριθ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ.
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐν Προξενεῖον πιστοποιεῖ ὅτι τὸ
πλοῖον τόνων Ἑλληνικῶν ὀνομαζόμενον
καὶ κυβερνώμενον παρὰ τοῦ
ὑπὸ σημαίαν διαμεῖναν ἐνταῦθα
ἡμέρας, προερχόμενον δὲ ἐκ ὅθεν ἀπέπλεον
κατὰ τὴν καὶ κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ
πλεύσαν εἰς κατὰ τὴν
ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν ἐλευθέραν κοινωνίαν
ἔχει ναύτας συμπεριλαμβανομένου καὶ
πλοιάρχου κατὰ τὸ ναυτολόγιόν του καὶ ἐπιβάτας
κατὰ τὴν παρακειμένην σημείωσιν, τοὺς ὁποίους ἔλαβεν ἀπὸ
φορτίον δὲ τὸ ὅποιον ἐπεβίβασεν

Ὁ τόπος καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῦ

Ἐν

τῇ

18

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Ἡλικία	Πατρίς	Εἰς ποῖον τόπον ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου	Χρῶμα τῶν τριγῶν	Ἄλλα

Ὑπογραφή τοῦ Προξένου

Ὑπογραφή τοῦ Γραμματέως

ὅποιον θέλει ἀποφασίζεσθαι, ἂν τὸ πλοῖον πρέπη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐλεύθερον, ἢ μὴ ἐλεύθερον, καὶ εἰς ποίαν ἀρχὴν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ, καὶ ἂν πρέπη νὰ ἀποδοθῇ πρᾶγματις, ἀνθρώπους καὶ πράγματα, εἰς τὸν ἑαυτοῦ μέρος καὶ πότε ἄρθρ. 83.

Περὶ τοῦ

Ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκομείου.

Ἄρθρ. 292. Ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκομείου ἔχει ἐντός τοῦ ὅσα χρῆμα ἔχει ὁ ἐπιστάτης ἐντός τοῦ λοιμοκομείου, προσέτι ἐκτελεῖ καὶ χρῆμα ὕγειονόμου, ὅταν καὶ ἀνάστημα ἦνε μακρὰν τοῦ ὕγειονομείου. Ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκομείου δὲν δύναται οὐδέποτε νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοῦ κατεστήματος· ἐπαγρυπνεῖ μὲν ὅλην τὴν κατὰ τὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν νὰ ἐκτελῶνται αἱ νοσητικαὶ διατάξεις· ἔάν οἱ ἐκκαθαριζόμενοι ἀπειθῶσι τὰς προσκλήσεις του, καθ' ὅσον ἀρροῖ τὰς ὕγειονομικὰς διατάξεις, ὥστε νὰ κινδυνεύσῃ ἐκ τῆς ἀπειθείας τῆς ἡ δημοσία υἱαία, ἐνεργεῖ τὴν ἀνήκουσαν πρᾶξιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ ὕγειονομικοῦ, Νόμου συντάττει πάραυτα πρωτόκολλον παρόντων δύο μαρτύρων, τοὺς βάλλει ὑπὸ φύλαξιν, ἀναφέρων περὶ τούτου εἰς τὸν ἐπιστάτην ὕγειονομείον. Ὁ Ἐπιστάτης εἶναι προσέτι ἄλλος διὰ τὰ φορέματα καὶ πράγματα τῶν ἐπιβάτων ὅποια παραλείπουσιν οὗτοι εἰς ἐκκᾶθαρσιν κατὰ ἀπόδυσιν αὐτῶν· ἐπὶ τούτῳ θέλει συντάττεσθαι μετ' αἰτίας διπλοῦν εὔρετήριον παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου, τοῦτος καὶ τοῦ ιδιοκτήτου τῶν πραγμάτων, καὶ δύο μαρτύρων, ὑπογράφονται δ' ἀμφοτέρω παρ' ὅλων τῶν ἐν τῷ προσώπων μὲ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις, τίθεται ἐπ' αὐτῶν ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας.

Τῶν δύο τούτων εὔρετηρίων τὸ μὲν ἐν παραλαμῇ τοῦ ιδιοκτήτου, τὸ δὲ ἄλλο παρακατατίθεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἐπιστάτου. Διὰ τὰ πράγματα, τὰ ὅποια καὶ καὶ καὶ κατὰ τὸ ἄρθρ. 223, 224 ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκομείου συντάττει ὡσαύτως πρότερον ἑνὸς εὔρετήριον, τὸ ὅποιον προσυπογράφεται αὐτοῦ, παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου, ἐάν ὑπάρχῃ, καὶ τῶν καθυστερούμενων ἐπιβατῶν. Τὸ εὔρετήριον τίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα του, καὶ ἔπειτα καίει τὰ ἐπὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὕγειονομικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ιδιοκτητῶν, ἢ τῶν συνταξιδιωτῶν αὐτοῦ· ἐφροντίζει ὁ Ἐπιστάτης, ὥστε νὰ μὴ καίωνται ἐπὶ ματαίῳ, ἢ πράγματα σημαντικῆς ἀξίας· ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκομείου θέλει καὶ καθημερινὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὸ προϊστάμενον ὕγειονομείον, ἀναγγέλων πᾶν ὅ,τι συμβῇ ἀξίον τοῦ κατεστήματος.

Ἐν τῇ ἐκκαθάρσει ὅλης τοῦ μεμολυσμένου καὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ πραγμάτων αὐτοῦ, ὁ τοῦ Λοιμοκομείου κάμνει γενικὴν ἐκθεσιν τοῦ κατεστήματος ὕγειονομείου περὶ ὅλων τῶν συμπεριλαμβανόμενων ἐκκαθάρσεων ταύτης. Ἀναφέρει περὶ τῶν ὕγειονομικῶν ὑπαλλήλων καθ' ὅλην τὴν ἐκκαθάρσιν, καὶ παραδίδει ὅλα τὰ

βιβλία καὶ ἐγγράφα εἰς τὸ ὕγειονομείον διὰ νὰ τὰ ἐξετάσῃ μετὰ τῆς ὕγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν παρακατατίθενται ὅλα εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου, τοῦ ὁποίου ἀπετέλει μέρος.

Ἄρθρ. 293. Ὁ ἱατρός δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κατοικήῃ ἐντός τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου, ἐπισκέπτεται ὅμως καθ' ἑκάστην αὐτὸ εἰς ὁρισμέναις ὥραις καὶ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ὅσας ἢ θέλῃ προσκληθῇ παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου.

Τὰ καθήκοντά του εἶναι νὰ ἐπισκέπτεται παρόντος τοῦ ἐπιστάτου, τοὺς μέλλοντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθακτηρίον πρὸς κάθαρσιν. Νὰ ἐπισκέπτεται ὡσαύτως τὴν ἐσπέραν τῆς προτεραιᾶς τοὺς ἐπιβάτας φύλακας ἢ ἀριστὰς οἵτινες πρόκειται νὰ λάβωσιν ἐλευθέρην κοινωνίαν τὴν ἐπιούσαν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπιστάτην ὅτι εὔρεν αὐτοὺς μὴ πάσχοντας ἀπὸ ὁποιοῦνδήποτε ὑποπτῆν νόσημα, καὶ ἐπαμείνως δυναμένους νὰ λάβωσιν ἐλευθέρην κοινωνίαν. Νὰ ἐπισκέπτεται προσέτι ὅλους τοὺς νοσηντας ἐν τῷ Λοιμοκαθακτηρίῳ καὶ διὰ μὲν τὰς ἐπισκέψεις, αἵτινες γίνονται κατὰ πρόσκλησιν τῆς ὕγειονομικῆς Ἀρχῆς, καὶ διὰ τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐνδεῶν, φυλάκων καὶ ἀριστῶν, δὲν θέλει λαμβάνει οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν. Διὰ δὲ τὰς τῶν ἄλλων ἀρρώστων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ θεραπεύωνται παρ' αὐτοῦ, θέλει πληρόνεσθαι παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἱατρικὴν διατίμησιν. Νὰ διδῇ ὁριστικὴν ἐγγράφον γνώμην ἐπιστημονικῶς συνταττομένην περὶ τῆς φύσεως ἐκάστου νοσήματος, ἀναφαινομένου μεταξὺ τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ Λοιμοκαθακτηρίον. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις του ὁ ἱατρός θέλει προσέχει τὰ μέγιστα νὰ μὴ συγκοινωνήσῃ μετὰ τοῦ πάσχοντος, ἢ μετ' ἄλλων, καὶ νὰ μένῃ εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν ἀρρώστον. Εἶναι δὲ ὑπόχρεως νὰ κάμνῃ τὰς ἀποχρώσας ἐρωτήσεις καὶ ἐξετάσεις, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς κατεστάσεως τῆς υἱαίας τῶν ὑπὸ κάθαρσιν εὑρισκομένων καὶ τῆς φύσεως τῶν νοσημάτων, τὰ ὅποια τυχὸν πάσχουν· οὗτοι δὲ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς τοιαύτας προσκλήσεις τοῦ ἱατροῦ. Ἐάν ἡ νόσος δὲ φέρῃ ὑποπτὸν χαρακτῆρα, καὶ ὁ ἱατρός νομίσῃ ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ ὁ αὐτὸς τὴν κατάστασιν τῶν σφυγμῶν, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἐπιθέτων εἰς τὴν χώραν ὅλην ἐκείνην τῆς χειρὸς λεπτὸν χαρτίον, ποτισμένον μὲ ἔλαιον. Ἐάν ὅμως ἡ νόσος ἦναι ὑποπτὸς, δὲν δύναται ὁ ἱατρός κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐγγίξῃ τὸν ἀρρώστον.

Τοὺς ἐν τῷ Λοιμοκαθακτηρίῳ θέλει ἐπισκέπτεται καθ' ἑκάστην ὁ ἱατρός. Ἐάν δὲ τὸ κατεστῆμα ἦναι μακρὰν, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπισκέπτεται αὐτὸ, ὅσας τὸ ὕγειονομείον νομίσῃ ἀναγκαῖαν τὴν ἐπίσκεψίν του.

Ἄρθρ. 294. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου θέλει κρατεῖ μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τὰ βιβλία τοῦ κατεστήματος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἐπιστάτου. Θέλει συντάττει, προσυπογράφει καὶ διεκπεραιώνει ὅλα τὰ ἐγγράφα. Θέλει ἐκτελεῖ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν ὅλην, θέλει ἐκτελεῖ τὰ χρῆμα τοῦ Ἐπιστάτου ὅταν οὗτος κωλύεται, καὶ θέλει ἀναλαμβάνει, ἀναφανείσης τῆς πανώλους, τὰ χρῆμα

φάσει οὐδείς τῶν μὴ ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ νὰ μὴν ἀναγινώσκη οὐτ' αὐτός, οὔτε κανεὶς ἄλλος τὰς ἀνοιγμένους ἐπιστολάς.

Περὶ τοῦ προμηθευτοῦ.

Ἄρθρ. 279. Ὁ Προμηθευτής (Spenditore) εἶναι ὑπάλληλος ὑγειονομικός, ἐκλεγόμενος μεταξὺ τῶν τιμιωτέρων καὶ ἱκανωτέρων ὑγειονομικῶν φυλάκων. Χρέος αὐτοῦ εἶναι νὰ προμηθεύῃ εἰς τὰ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα, καὶ ἄλλα χρειώδη κατ' αἰτήσεις τῶν. Ὑπόκειται δὲ καὶ αὐτός, ὡς ὑγειονομικός ὑπάλληλος, εἰς ὅλα ὅσα ἀφορῶσι καὶ τοὺς λοιποὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ προμηθευτής ὀφείλει νὰ ἔχῃ καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπηρετάς, οἵτινες ἐκλέγονται μὲν παρ' αὐτοῦ, ἀναγνωρίζονται δὲ παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου, καὶ ἐνέργουν ὑπὸ εὐθύνην καὶ μὲ μισθὸν τοῦ προμηθευτοῦ, μὴ δυνάμενοι ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν πλοίων οὐδέν. Οἱ ὑπηρεταὶ οὗτοι πρέπει νὰ ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν φυλάκων.

Ὁ Προμηθευτής προμηθεύει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὰ πλοῖα κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν εἰς τὴν ἀγοράν· ἀλλὰ διὰ νὰ ᾔηται εὐκολός ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ θελεῖ γίνεσθαι κατὰ μῆνα ἡ διατίμησις τῶν τροφίμων καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ θέλουν πέμπεσθαι δύο ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον, ἐξ ὧν τὸ ἓν στέλλεται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον δι' ἔλεγχον τοῦ ἐκείσε προμηθευτοῦ, καὶ τὸ ἄλλο τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ὑγειονομείου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀναγινώσκηται παρὰ τῶν ὑπὸ καθάρσιν ἀνθρώπων. Ἐάν οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων ἔχουσι παράπονα, διεύθυνονται εἰς τὸν Ὑγειονόμον, ὅστις θίλει φροντίζει νὰ τοὺς ἱκανοποιῇ· ἐάν δὲ δὲν ἱκανοποιηθῶσι παρὰ τοῦ Ὑγειονόμου, ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν προϊσταμένην Διοικητικὴν Ἀρχήν. Ὁ Προμηθευτής εἶναι ὑπόχρεως νὰ φροντίζῃ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς καθαρίζομένους, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῶν ὠρίων καὶ τὴν καλὴν ποιότητα αὐτῶν· ἰδίως θέλει ἐπιμελεῖσθαι ὁ Ὑγειονόμος εἰς τοῦτο. Πᾶσα κατάχρησις ἐκ μέρους τοῦ θέλει ἐπιφέρει τὴν παῦσιν αὐτοῦ, ἐπιφυλατωμένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτοῦ καταδιώξεως. Ὁ Προμηθευτής δὲ δύναται νὰ ἔχῃ κέρμα ἄλλην ἀπαιτήσιν παρὰ τῶν πλοίων, εἰμὴ τὸ δαρισμένον εἰς τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαίωμα.

Τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Προμηθευτοῦ θέλει ἐπιθεωρεῖ ὁ Ὑγειονόμος, καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν θέλει τοὺς παρακαταθέττει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑγειονομείου· οἱ πληρώνοντες ὁμοῦ δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον αὐτῶν, ἐάν θελήσωσι.

Διὰ νὰ εὐκολύνεται ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προμηθευτοῦ, καὶ νὰ μὴ συμβαίνωσι παράπονα ἐκ μέρους τῶν καθαριζομένων, πρέπει οὗτοι νὰ διορίζωσιν εἰς αὐτὸν ἀφ' ἐσπέρας ὧσιν πραγμάτων ἔχουσι χρεῖαν κατὰ τὴν ἀκόλουθον πρωτὰν καὶ τὸ πρωτὶ ὧσιν ἔχουσι χρεῖαν μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Προμηθευτής εἶναι ὑπόχρεως νὰ προμηθεύῃ δωρεάν

τὸ ἀναγκαῖον πόσιμον ὕδωρ εἰς τὰ πλοῖα ἐκεῖνα, τὰ ποῖα ἀγοράζουσιν δι' αὐτοῦ τὰ τρόφιμα.

Ὅλα τὰ χρεῖα καὶ αἱ σημειώσεις, τὰς ὁποίας δὲ οἱ πλοίαρχοι εἰς τὸν Προμηθευτὴν, θέλουν ἐκτελεσθαι αὐτοῦ, λαμβανόμενα διὰ μικρᾶς λαβίδος, εἰς μετὰ νον κιβώτιον, ἀκριβῶς κλειόμενοι, καὶ θέλουν κομίζεσθαι ὑπὸ τὴν μεγαλητέραν εὐθύνην αὐτοῦ ἐκκαπνιστήριον, διὰ νὰ καπνίζωνται ὑπὸ τοῦ καπνιστοῦ ἢ τοῦ ἐκτελοῦντος τὰ χρεῖα αὐτοῦ.

Οἱ πλοίαρχοι, ἂν δὲν θέλωσι νὰ προμηθεύωνται τρόφιμα ἢ ἄλλα χρειώδη διὰ τοῦ Προμηθευτοῦ, εἶναι νὰ λαμβάνωσιν αὐτὰ διὰ τῶν συγγενῶν τῶν ἐκεῖνων πρὸς οὓς εἶναι συστημένοι. Εἰς κίνεσιν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προμηθεύῃ τρόφιμα εἰς τὰ πλοῖα.

Περὶ τῶν φυλάκων.

Ἄρθρ. 280. Τὰ χρεῖα τῶν παρὰ τοῖς Ὑγειονομικοῖς φυλάκων εἶναι νὰ ἐκτελῶσι μετ' ἀκριβοῦς καὶ κατὰ ὅσα διαγράφονται εἰς τὸν Κανονισμόν τοῦτον, καὶ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, τὰς ὁποίας λαμβάνει τὸ Ὑγειονόμον ἐγγράφως ἢ προφορικῶς.

Περὶ τῶν κατὰ σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων ἢ σταθμαρχῶν.

Ἄρθρ. 281. Τῶν Ὑγειονομικῶν ἀρχιφυλάκων τὰς ἐπιθεωρεῖ εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς σταθμοὺς χρεῖα ἐπιθεωρεῖ τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις (ἄρθρ. 10, 11, 13)· νὰ κέρμασιν τὴν ἐξομολογήσεις (ἄρθρ. 19—31), καὶ νὰ παραμένει εἰς ἐλευθέραν κοινῶν τὰ προσοφείζοντα ἐλευθέρᾳ πλοῖα (ἄρθρ. 45—49)· νὰ ἀποπέμπωσι τοὺς ἀρμ. δι. λιμένας τὰ μὴ ἐλεύθερα, ἐπὶ μόνον τὴν πιστοποίησιν αὐτῶν (ἄρθρ. 51—55)· δίδωσι ποτὲ ἐλευθέραν κοινῶν εἰς πλοῖα, δὲν φέρουν πιστοποίησιν, ἢ φέρουν αὐτὴν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐννόουν, ἢ δὲν δύναται νὰ γήτωσιν αὐτὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, μὴ ὑπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον διερχομένης (ἄρθρ. 21)· νὰ δάνωσι γράμματα καὶ χρήματα παρὰ τῶν πλοίων, καὶ καθιερῶντες αὐτὰ, κατὰ τὸν 163, νὰ τὰ διεκδύωσιν ὅπου ἀνήκει· νὰ ἐκκαθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκ τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ εἰς τὸ νὰ γήτωσιν παρὰ βασίς· νὰ κηρύττωσιν ὑπὸ τὴν καθάρσιν τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοσύνης, μὲ τοὺς ὁποίους ἤθελε γὰρ συγγενῶν μὴ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, πλοίων, ζώων καὶ ἄλλὰ προσωρινῶς μέχρι, οὐ λάβωσιν ὅτις τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ἀρχῆς· νὰ ἐκκαθάρσιν τῶν ὑπακειμένων εἰς αὐτὸν φυλάκων· νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ ναυὰ φέρωσι πάραυτα εἰς τὰς προϊσταμένας ἀρχὰς καὶ διοικητικὰς Ἀρχάς, διὰ πᾶν

οι ἄρρωστοι, καὶ οἱ ὑγιεῖς, καὶ αἱ πραγματεῖαι.

ἄρθρ. 213. Τὰ ναυλωθέντα πλοῖα μετὰ τοὺς ἀσθενεῖς μεμολυσμένους, ὅταν δὲν συνοδευθῶσιν ἀπὸ τὸ πλήρως ἐκτεταγμένον σύστημα εἰς τὸ λοιμοκομεῖον ἀπὸ πολεμικὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ ἀτυρόπλου, λαμβάνεται ὁμοῦ εἰς ὅσον νὰ εὐρίσκωνται ἐπ' αὐτῶν τοῦλάχιστον ὅσοι πλοῖα εἶναι ἱκανοὶ νὰ προσορμίσωσιν αὐτὸ ἀσφαλῶς εἰς τὸ λοιμοκομεῖον.

ἄρθρ. 214. Ὁ ἱατρός τοῦ Ἱγειονομείου ἢ ὁ ἐκπληρῶν τὴν αὐτοῦ, ἐπισκέπτεται καθ' ἐκάστην τὴν ἀσθενήσαν μὲν τῆς ἀναγκαίας προφυλάξεως καὶ ἐπιτάσσει παρασκευάζεσθαι τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἐνεργῶσιν οἱ ἱατροὶ μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς φύλακες.

ἄρθρ. 215. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν μεμολυσμένων ἀνθρώπων ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν (ἄρθρ. 202). Ἡ δὲ τῶν πασχόντων λοιμώδης καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διορισμένων, ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐντελοῦς ἀναρρώσεως τῶν ἀσθενῶν, κατ' ἐγγραφοδοτήσιν τοῦ ἱατροῦ.

ἄρθρ. 216. Ἐάν ἀποθάνῃ τις τῶν ἀρρώστων φέρεται (ἐπεὶ δὲ τὰ φορέματά του πρέπει νὰ καθῶσιν εὐθὺς κατὰ τὸ ἄρθρ. 223) μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις νεκροταφεῖον τοῦ λοιμοκομείου, τίθεται εἰς λάκκον ὑποκαπνίζοντων πύλων τοῦλάχιστον βαθύ, καλύπτεται ἀρκοῦσαν ποσότητα ἀσβέστου (τιτάνου) καὶ θάβεται ἐν αὐτῷ πληρουμένῳ τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ σώματος μετὰ γῆν.

Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαίτερον νεκροταφεῖον τοῦ λοιμοκομείου, θάβεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ νεκρὸς εἰς ἐκτεταγμένον καὶ ἔρημον, προσδιοριζόμενον ἐπὶ τοῦ Ἱγειονομικοῦ Ἀρχῆς.

ἄρθρ. 217. Εὐθὺς ὅταν μείνῃ κενὸς ὁ κοιτὼν τοῦ ἀρρώστου καθαρίζεται πανταχοῦ ἐπιμελῶς παρὰ τοῦ φύλακος καὶ ἐπειτα ὑποκαπνίζεται τρεῖς ἡμέρας κατὰ συντάγμα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 166, κλειόμενον ἀκριβῶς πῶν ἀπαραθύρων, καὶ τέλος ἀσβεστόζεται.

Ἐκκαθάρισις τῶν μεμολυσμένων πραγμάτων κατὰ τὰς ἐνστάσεις.

218. Μεμολυσμένα θεωροῦνται ὅλα τὰ πράγματα πασχόντων λοιμώδους νόσου, καὶ τῶν μεμολυσμένων ἀνθρώπων (ἄρθρ. 200) ὅσα συνεκινῶνται μετ' αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματα ὅσα εὐρίσκονται ἐπὶ μεμολυσμένου πλοίου.

219. Τὰ μεμολυσμένα πράγματα εἴτε ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, ὑποκείμενα εἰς ἐκκαθάρισιν εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, πλὴν τῶν γραμμάτων, τὰ ὅποια ἐκκαθαρίζονται, καθὼς καὶ τὰ ἀκαθάρτων πλοίων μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι καὶ μόνον εἰς τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουν ὑγειονομικαὶ ἐκκαθαρίσεις γίνεται μετὰ πολλὴν περισσοτέραν ἀκριβείαν· καὶ τὰ μὲν γράμματα ἀνοίγονται ἀκριβῶς καὶ ὑποκαπνίζονται τοῦλάχιστον ἡμέρας πέντε, τὰ δὲ νομίσματα ἐυθίζονται καὶ ἀκριβῶς εἰς ὅσον δόξῃ.

ἄρθρ. 220. Μετὰ τὸν τριήμερον ὑποκαπνισμόν τοῦ πλοίου, ἀποβιβάζουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἐπὶ τῶν λέμβων αὐτοῦ τὰ πράγματα καὶ τὰς πραγματείας εἰς τὸ λοιμοκομεῖον· ὅπου δὲν ἐπαρκοῦν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου, βοηθοῦν οἱ διορισθέντες ἀριστοὶ τῶν πραγματεῶν καὶ οἱ φύλακες τοῦ πλοίου, μεταχειριζόμενοι ἄγκυστρα καὶ τ' ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ ἄλλα μέσα διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσωσι κατ' εὐθείαν μετὰ αὐτάς.

Ὅταν τὸ πλοῖον δὲν ἔχῃ λέμβον ἰδίαν, γίνεται χρῆσις τῆς τοῦ λοιμοκομείου.

ἄρθρ. 221. Ὅλα τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, ἢ μετακομίζονται ἐπὶ λέμβων μετὰ τὰς ὀριζόμενας προφυλάξεις εἰς τὰ ἄρθρ. 87 καὶ 88, καὶ καθαρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 157, μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι ἡ προσοχὴ τῶν ἐπιτηρούντων καὶ ἐνεργούντων τὴν καθάρσιν πρέπει νὰ διπλασιάζεται, καὶ ὅτι πρέπει νὰ μένωσι τρεῖς περιπλέον ἡμέρας εἰς ἀρισμὸν μετακινούμενα καθ' ἐκάστην διὰ νὰ προκύψῃ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ὅτι δὲν ὑπάρχει μετὰ αὐτῶν οὔτε ἡ παραμικρὰ ὕλη ἐπιδεκτικῆς μολυσμοῦ.

ἄρθρ. 222. Τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν προκαθαρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 206, καὶ ἐπειτα τελειοῦν μετ' αὐτῶν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐκκαθάρσεως ἀκριβῶς ἐπιμελῶς καὶ ἀδιακόπως, οὐδενὸς πράγματος ἐπιδεκτικοῦ μολυσμοῦ ἐξαιρουμένου.

ἄρθρ. 223. Ὅλα τὰ ἐνδύματα, αἱ στρωματὰ, τὰ προσκεφάλαια, καλύμματα, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα, τὰ ὅποια ἦσαν εἰς χρῆσιν τῶν πασχόντων λοιμώδους νόσου, καίονται συνταττατομένου πρότερον ἀκριβῶς εὐρετηρίου (inventaire) [ἄρθρ. 292], τὰ δὲ λοιπὰ ἐκκαθαρίζονται ὑποκαπνίζόμενα ἢ πλυνόμενα, ἢ καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὰς περιστάσεις.

ἄρθρ. 224. Καίονται ὡσαύτως ὅσα πράγματα καὶ ὅσαι πραγματεῖαι φέρουσι προφανῶς μολυσμὰ λοιμοῦ, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ τῶν εἰρημένων τρόπων τῆς ἐκκαθάρσεως· ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπαιτεῖται ἡ ἐγγραφὴ γνωμοδότησεως τῆς Ἱγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, γινόμενου πρότερον καὶ τοῦ ἀναγκασίου ἀκριβοῦς εὐρετηρίου (ἄρθρ. 292). Καίονται ἐπίσης καὶ ὅσα εὐτελοῦς καὶ μηδαινίης ἀξίας πράγματα εἶναι μεμολυσμένα, καὶ τοιαῦτα εἶναι π. χ. περιτυλίγματα ἢ δέματα ἐκ βαμβακίου, μαλλίου, κανάβου, χαρτίου, παραπληρώματα χόρτων, ἀγύρων, κτλ.

ἄρθρ. 225. Αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ πραγματεῖαι καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα, ἐάν δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι διὰ τῆς καταδύσεως (ἄρθρ. 161), ἐκκαθαρίζονται διὰ τοῦ ἀρισμοῦ εἰς τὸ λοιμοκομεῖον. Ἀλλὰ κατὰ μὲν τὰς πρώτας 15 ἡμέρας οἱ ἀριστοὶ δὲν προσφάδουν αὐτάς, ἀλλ' ἀνοίγουν δι' ἐργαλείων τὰ δέματα, καὶ ἐκθέτουν αὐτάς εἰς ἀρισμὸν, κατὰ τὸ ἄρθρον 172. Παρελθουσῶν δὲ τῶν 15 ἡμερῶν, οἱ ἀριστοὶ προσφάδουν καὶ καθαρίζουν τὰ πράγματα καὶ τὰς πραγματείας, καθὼς καὶ τὰ ἐν τῷ λοιμοκαθαρητηρίῳ (ἄρθρ. 172), ἀλλ' ἡ ἐκκαθάρισις ἐνταῦθα γίνεται μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας.

πλοίων πρέπει να γίνεται ή αναγκασία φροντίς δια να μη συμβαίνει οποιοδήποτε είδους ανάμιξις μεταξύ ανθρώπων διαφόρων πλοίων, ή και μετά της ξηράς, και δια τούτο πρέπει να διορίζεται παρά της υγειονομικής αρχής ο τόπος και ο καιρός της υδρεύσεως δι' έιαστων πλοίων.

Άρθρ. 105. Τα αναγκασία εις τα τοιαύτα πλοία τρώφιμα, καθώς και το ύδωρ δι' εκείνα τα πλοία, τα όποια δεν έχουν την άδειαν να αποστέλλωσι τας λέμβους των, θέλουν χορηγείσθαι εις τα πλοία παρ' εκείνων, εις τους όποιους είναι συστημένα ή παρ' των προμηθευτών.

Άρθρ. 106. Όταν θέλη τις των εις έλευθέραν κοινωνίαν εύρισκομένων να υπάγη πλησίον τινος πλοίου υπό καθάρσιν όντος προς συνδιάλεξιν, πρέπει να λάβη πρότερον την άδειαν του υγειονομείου. Ο Υγειονόμος θέλει διορίζει ένα των υγειονομικών φυλάκων να συνοδεύη αυτόν· ο φυλάξ ούτος, καθώς και ο επί του πλοίου εύρισκόμενος θέλουν επιτηρή έπίσης εις το να μένη ή λέμβος του συνδιαλεγομένου εις τιν άνήκουσαν απόστασιν, και εις το να μη συμβή άμεσος ή έμμεσος συκοινωνία των συνδιαλεγομένων.

Άρθρ. 107. Εάν νοσήση τις εις τα υπό καθάρσιν πλοία, ο ιατρός του Υγειονομείου πρέπει να επισκέπτεται και βοηθή αυτόν με τας άνηκούσας προφυλάξεις, αναφέρων καθ' έκαστην έγγραφως εις το Υγειονομείον επιστημονικώς την κατάστασιν της υγείας του, και αν ή νόσος, μη ούσα ύποπτος, γίνεται βαρεία, ο πάσχων δύναται να αποβιβασθ ή εις το Λοιμοκαθαρτήριο δια να θεραπεύηται εκεί άρμοδιώτερον. Ο ιατρός θέλει πληρώνεσθαι δια τας επισκέψεις του ταύτης επί του πλοίου και εν τω Λοιμοκαθαρηρίω κατά το άπ 5 Μαρτίου 1835 Ημέτερον Διάταγμα, εξακουμένω των επισκέψεων εκείνων, αίτινες γίνονται κατά καθήκον.

Εάν ο νοσών είναι υγειονομικός φυλάξ ο ιατρός υποχρεούται να θεραπεύη αυτόν άμισθί. Δωρεάν όφείλει να ιατρεύη έπίσης και τους επί των πλοίων καθαρίζομένους ανθρώπους, όσάκις φέρουσιν αποδείξεις πέντα.

Άρθρ. 108. Εάν ο νοσών από όποιαδήποτε νόσον μη ύποπτον θέλει να θεραπευθή παρ' τινος άλλου ιατρού, τότε ο ιατρός ούτος επισκέπτεται αυτόν τακτικώς υπό την επιτήρησιν του Υγειονόμου ή ενός άρχιφυλάκου, και αναφέρει ένόρκως έκάστοτε εις το Υγειονομείον τά περί της νόσου, ως και ο υγειονομικός ιατρός. Το Υγειονομείον όμως θέλει πέμπει ένίοτε τον παρ' αυτόν ιατρον δια να παρατηρή τον πάσχοντα και αναφέρει περί της φύσεως της νόσου.

Άρθρ. 109. Όταν υπάρχωσιν άμφιβολίαί περί της φύσεως της νόσου, ο Υγειονόμος δύναται να προσκαλέσθ ή ακόμη ένα ή και πλειότερους ιατρούς εκ των της πόλεως δια να επισκέπτωνται τον άσθενή μετά του υγειονομικού ιατρού, άρ' ού όρκισθώσι πρότερον, άλλ' όφείλουσι να αναφέρωσιν επιστημονικώς και από κοινού εις το Υγειονομείον τά περί της νόσου του πάσχοντος.

Άρθρ. 110. Έως ού δεν διαγνωσθ ή ακριβώς ή φύσις

της νόσου, και βεβαιωθ ή ότι δεν είναι λοιμώδους καταγωγής, το πλοϊον πρέπει να μένη υπό καθάρσιν και να συνεπληρωθ ήδη ή περίοδος της καθάρσεως του. Το αυτό συμβαίνει και δια τα πράγματα και τους ανθρώπους τους αποβιβασθέντας τυχόν εκ του πλοίου εις το Λοιμοκαθαρτήριο· εάν δε αποδειχθ ή νόσος λοιμώδης, ενεργούνται τα όριζόμενα περί των μεμολυσμένων πλοίων (άρθρα 197 έως 211).

Εάν νοσήση τις των αποβιβασθέντων εκ του πλοίου εις το Λοιμοκαθαρτήριο ανθρώπων, ή εκ των καθαρζόντων πραγματείας του αυτού πλοίου άριστων, έμιν ή νόσος είναι άπλω; ύποπτος, αύξάνει ή καθάρσις του πλοίου κατά τα άρθρα 146, 147, 179. Εάν δ ή νόσος φανή λοιμώδης, θεωρείται και το πλοϊον ως μεμολυσμένον.

Άρθρ. 111. Εάν αποθάνη τις επί του υπό καθάρσιν πλοίου, μετακομίζεται ο νεκρός με τας αναγκαίας προφυλάξεις δια της λέμβου του πλοίου εις το παράλιον εξέταζεται γυμνός παρ' του ιατρού, παρατηρούντος μόνον σημεία ύποπτα λοιμώδους νόσου, και έπειτα φέρεται εις τ ή νεκροταφείον του Λοιμοκαθαρηρίου, ή εις άλλο έρημον μέρος διοριζόμενον παρ' του Υγειονομείου· καί θάπτεται εκεί κατά τον όριζόμενον τρόπον εις άρθρ. 216.

Άρθρ. 112. Εάν μετά την έναρχσιν της καθάρσεως της θελήσθ ή κένεν πλοϊον να άναχωρήσθ ή, αποβιβάζεται υγειονομικός φυλάξ εις το Λοιμοκαθαρτήριο με έγγραφον άδειαν του Υγειονομείου κατά τον τύπον Ζ. και πλεόνει εκεί την καθάρσιν του με έξοδα του πλοίου, εις το όποιον εύρίσκετο, πληρώνει έπειτα τά υγειονομικά δικαιώματα και λαμβάνει την πιστοποίησιν του, ένσημειούται ή περίοδος της καθάρσεως εις την καθυπεβλήθη, και πόσον μέρος αύτης εξιπλήρωσεν.

Άρθρ. 113. Η περίοδος της καθάρσεως των αποβιβασθέντων εκ των πλοίων φυάκων, είναι ή αίτη ή εκείνην των πλοίων εις τα όποια εύρίσκοντι.

Άρθρ. 114. Εάν πλοϊον μη έλεύθερον φθάσαν εις έλληνικήν λιμένα, δει θελήσθ ή να τεθ ή υπό καθάρσιν διαδοχικόν, έτομένως μήτε να λάβη έλευθέραν κοινωνία διορίζεται μίχ τηρητική λέμβος με δύο υγειονομικούς φυλάκας δια να επιτηρώσιν αυτό, όσον καιρόν μένει τον λιμένα· το πλοϊον τούτο δεν δύναται να έχ η κίνησιν κάμμίαν λέμβον αυτού ως μη φέρουσιν κατ' το άρθρ. 99 Υγειονομικών φυλάκα· Εάν δ το πλοϊον ή μεμολυσμένον, υπάγεται εις τα άρθρα 53, 54 και 55.

Άρθρ. 115. Συμπληρωθείσας της περιόδου της καθάρσεως προς το τέλος την τελευταίας ήμέρας, ο υγειονομικός φυλάξ διευθύνει εις το Υγειονομείον νέαν έκθεσιν εις την όποιαν αναφέρει ρητώς και λεπτομερώς ότι επί του πλοίου είναι υγείεις, και ότι το πλοϊον είναι πάντη κενόν από πραγματείας ή άλλα είδη, τά έπρεπε να αποβιβασθώσιν εκ του πλοίου.

Άρθρ. 116. Μετά την άνωτέρω έκθεσιν, την άσθενήν πρωταν, τουτέστι την ήμέραν, καθ' ήν το πλοϊον θέλει λάβει έλευθέραν κοινωνίαν, όλοι οί επ' αυτόν

καθάρσεως αὐτῶν καὶ νὰ τὰς παραδίδῃ εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῶν ἀποθηκῶν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος· νὰ φροντίζῃ νὰ τίθενται χωριστὰ αἱ πράγματε· αἱ καὶ τὰ πράγματα τῶν διαφόρων πλοίων, καὶ μάλιστα τῶν διαφερόντων κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν· νὰ αὐξήνῃ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων, ὅταν ἔχῃ λόγους ὑποψίας, ἀναφέρων ὅμως ἐγγράφως περὶ τούτου εὐθὺς εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον, καὶ ἐκθέτων τοὺς λόγους· νὰ φροντίζῃ νὰ πληρόνωνται τὰ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα· νὰ ἐπιθεωρῇ καὶ ἐπικυρῇ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἐν τῷ Λοιμοκαθαρητῆρίῳ προμηθευτοῦ· νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίους ὁδηγίας καὶ διατάξεις εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Καταστήματος· νὰ διευρύνῃ τὰς θέσεις τῆς φρουρᾶς, καὶ δίδῃ εἰς αὐτὴν τὰς ἀναγκαίους ὁδηγίας· νὰ κατεργασθῇ διὰ τοῦ ὑγειονομείου εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς, τὰς ἐν τῷ Λοιμοκαθαρητῆρίῳ γινόμενας ὑγειονομικὰς παραβάσεις· νὰ συντάττῃ κατὰ τὸ ἄρθρ. 36 τοῦ ὑγειονομ. Νόμου τὰς διατάξεις τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρητῆρίῳ καθυρζομένων, ὅσας προσκληθῇ παρ' αὐτῶν.

Ὁ Ἐπιστάτης ἐκλέγει τοὺς ἐκτάκτους φύλακας καὶ ἀεριστὰς τοῦ Λοιμοκαθαρητῆριου, καὶ τοὺς ὑποβάλλει διὰ τοῦ Ὑγειονομείου εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς προϋταγμένης Διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοὺς κατατάττει εἰς κατάλογον κατ' ἀλφάβητον, καὶ τοὺς διορίζει διαδοχικῶς εἰς ὑπηρεσίαν, καὶ φροντίζει, ὥστε μεταξὺ τῶν τοιούτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν νὰ εὐρίσκονται, εἰ δυνατόν, καὶ τινες ἀπόλοιμοι.

Ἐὰν οἱ Ὑγειονομικοὶ ἐκτάκτοι φύλακες δὲν ἐκτελῶσι τὰ χρεῖα τῶν, παύει αὐτοὺς προσωρινῶς ἢ καὶ ὀριστικῶς· καὶ ἂν εὐρίσκονται εἰς ὑπηρεσίαν ὑπὸ κάθαρσιν, θέλει τοὺς ἀντικαθιστᾷ, καὶ τότε δὲν θέλουν ἔχει οὔτε κανὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς ἀντικαταστάσεως. Δύναται ὡσαύτως νὰ παύῃ προσωρινῶς καὶ τοὺς τακτικούς φύλακας, ἀναφέρων εὐθὺς διὰ τοῦ Ὑγειονομείου εἰς τὴν ἀρμοδίαν Διοικητικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρ. 285. Ὁ ἐπιστάτης ὅταν ἀσθενήσῃ τις, ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον, καὶ διακτῇ ἀπὸ τότε καθημερινὴν ἀνταπόκρισιν μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ νοσοῦντος· καὶ ἐὰν ᾖ ὑποψία, λαμβάνει ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ὀρίζονται εἰς τὰ ἄρθρα, 146, 147, 148, 212, καὶ 248. Ἐὰν δὲ ἀσθενήσῃ αὐτὸς ἢ ἄλλος τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρητῆρίῳ ἐλευθέρων ὑπαλλήλων, τότε κλείει πάραυτα τὸ Λοιμοκαθαρητήριον, ἐμποδίζει τοὺς εὐρεθέντας ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ νὰ ἐξέλθωσι, καὶ εἰδοποιεῖ τὸ Ὑγειονομεῖον, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 248.

Ἄρθρ. 286. Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι ὑπὸ κάθαρσιν, οἵτινες δὲν ὑπακούουν εἰς τὰς προσκλήσεις τοῦ Ἐπιστάτου, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς Ὑγειονομικὰς διατάξεις, καὶ ἐκ τούτου δύναται νὰ προκύβῃ κίνδυνος μολυσμοῦ, ὁ ἐπιστάτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνῃ τὴν περιόδον τῆς καθάρσεως αὐτῶν μέχρι τοῦ διπλοῦ. Διὰ δὲ τοὺς διαταράσσοντας τὴν ἡσυχίαν τοῦ καταστήματος, καὶ μὴ πειθομένους εἰς τὰς προσκλήσεις του, ὁ Ἐπιστάτης συντάσσει ἀμέσως πρωτόκολλον μετὰ τοῦ Γραμ-

ματέως καὶ ἀρχιφύλακος, ἢ ἀπόντων τούτων, μετὰ δύο ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ ἐνεργεῖ ἐπομένως ἀνάγκῃ κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 287. Ὅταν ὁ ἐπιστάτης διαταχθῇ παρὰ ἀρμοδίας Ἀρχῆς νὰ ἐβάλῃ ὑπὸ κράτησιν τινὰ τῶν ὑπὸ κάθαρσιν, ἀποκλείει αὐτὸν εἰς τὴν κοιτῶνα, καὶ διακτῇ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ μέχρι τέλους τῆς καθάρσεως, καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁποίας εἰδοποιεῖ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν διὰ νὰ τὸν παραλάβῃ.

Ἄρθρ. 288. Ὅταν ἀποθάνῃ τις ἐν τῷ Λοιμοκαθαρητῆρίῳ, ὁ Ἐπιστάτης φροντίζει περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ αὐτοῦ μετὰ τὰς ὀριζόμενας εἰς τὸ ἄρ. 216 προφυλάξεις· καὶ δὲν ἔχῃ συγγενεῖς μετ' αὐτοῦ ὑπὸ κάθαρσιν, συντάττει πρωτόκολλον, παρόντων δύο ἄλλων μαρτύρων, ὅλων τῶν εὐρεθέντων πραγμάτων αὐτοῦ, τὰ ὅποια καθαρισθέντα παραδίδονται εἰς τὴν ἀρμοδίαν Διοικητικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ φροντίσῃ τὰ περαιτέρω· ἐὰν ἄνθρωπος ἐτελεύτησεν ἀπὸ πανώλην, τότε συντάττει μὲν τὸ πρωτόκολλον, διευδύνει ὅμως τὰ μεμολησμένα πράγματα ὁμοῦ μετ' ἀντίγραφα τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐκεῖ, καὶ πρότερον ὅλα τὰ φορέματα, στρώματα καὶ καλύμματα ὅποια ἐχρησίμευσαν εἰς τὸν ἄρρωστον.

Ἄρθρ. 289. Ὁ ἐπιστάτης θέλει ἔχει τὰ ἐρεξῆς βιβλίον τῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον καθυρζομένων κατὰ τὸν τύπον Α'·

β') βιβλίον τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρητῆρίῳ ἀποθνήσκοντων κατὰ τὸν τύπον Μ·

γ') βιβλίον τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρητῆρίῳ γεννηθέντων κατὰ τὸν τύπον Ν·

δ') βιβλίον τῶν καθυρζομένων εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον πραγμάτων, πραγμάτων καὶ ζώων κατὰ τὸν τύπον Ξ·

ε') βιβλίον τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὸν συνταγμένον τριπλοτύπων τύπον·

ς') Πρωτόκολλον ὅλων τῶν εἰσερχομένων ἐξερχομένων ἐγγράφων.

Ἐκτὸς δὲ τῶν βιβλίων τούτων φυλάττει καὶ τὰ ἀρχεῖα, καθὼν τρόπον διατηροῦνται κατὰ τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς Δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 290. Οἱ ἐπιστάται τῶν Λοιμοκαθαρητῆριων Βονιτῆς καὶ τῆς Ἀμαλιαπόλεως θέλουν ἔχει εἰρημένων βιβλίων, καὶ βιβλία τῶν ἐκδιδομένων δεικτικῶν τῆς ἐκκαθάρσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 31.

Ἄρθρ. 291. Ὅταν τὸ Λοιμοκαθαρητήριον εὐρίσκῃ χωριστὸν λιμένα καὶ καθαρίζονται εἰς αὐτὸν, ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρητῆριου ἐκτελεῖ κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ὑγειονόμου, ἐπιβιβάζων ἐπ' αὐτῶν τὸν φύλακα, ἂν δὲν ἐπεβιβάσθησαν ἤδη παρὰ τὸν νόμον, καὶ ἐνεργῶν ὅλα τὰ λοιπὰ καθήκοντα τοῦ νόμου· ἀλλ' αἱ Ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις καὶ ἐγγράφα αὐτῶν θέλουν διευθύνεσθαι κατὰ τὴν τάξιν. Αἱ ἐξομολογήσεις θέλουν ὡσαύτως πάντοτε. παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου.

ἐντελῶς ἀκοινώνητον, διὰ τὴν φανή ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὸ μολυσμα, ὥστε νὰ ληφθῶσιν ἐγκαίρως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, χωρὶς νὰ μολυνθῶσι τὰ καταστήματα.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς προκαθάσεως τὸ πλοῖον θέλει εὐρίσκεισθαι μερὸς ὠμένον παντελῶς, δὲν θέλει ἐκπέμπει λέρβον, ἀλλὰ θέλει κρατεῖ αὐτὰς ἀνασυρμένους, δὲν θέλει τὸ πλῆσιάζει καμμία λέρβος, καὶ δὲν θέλει ἀποβιβάσει οὔτε ἀνθρώπον οὔτε πρᾶγμα κἀνὲν ἐπιδεκτικὸν ἢ ἀνεπίδεκτον μολυσμοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν γραμμάτων καὶ χρημάτων κατὰ τὰ ἀρθρ. 86 καὶ 157.

Ὁ ἐπιβιβάσει εἰς τὸ προκαθιζόμενον πλοῖον φύλαξ θέλει φροντίζει εἰς τὸ διάστημα τῆς προκαθάσεως νὰ ἀνοίγωνται τὰ στόμα τοῦ πλοίου, νὰ ἐκβάλλωνται αἱ πλῆον ὑποπτοὶ πραγματεῖαι ἐπὶ τοῦ κατὰστρώματος, νὰ ἀνοίγῃσιν οἱ ναῦται καὶ ἐπιβάται τὰ πράγματά των, νὰ προσψύσωσιν αὐτὰ συχνάκις, καὶ νὰ τὰ ἀερίζωσιν ἀδιαλείπτως· θέλει δὲ προσέχει ἰδίως εἰς τὰ τῆς υγιείας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ διὰ τὸ παραμικρότερον ἐπιτυμβᾶν, ἢ ἀνακαλυφθὲν νόσημα ὀφείλει αμέσως νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ὑγειονομικὴν Ἀρχήν.

Ἐὰν τὰ πράγματα καὶ αἱ πραγματεῖαι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου, εἴτε ἐνεκὰ προφανοῦς καὶ ἐπαισθητῆς βλαβῆς, εἴτε ἐνεκὰ σφοδροῦ ἀνέμου καὶ βροχῆς, εἴτε ἐνεκὰ ἄλλης τινος περιστάσεως, τότε, ἐὰν εὕρῃ τὸ Ὑγειονομεῖον ἄρκούντως δικαιολογημένον τὸ ἐμπόδιον τοῦτο, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγχωρήσῃ νὰ μένωσιν τὰ εἰρημένα πράγματα ὑπὸ τὸ κατάστρωμα ἐνὸς διαιρεί ἢ ἀνάγκῃ, καὶ νὰ ψύχωνται, μετακινῶνται, καὶ ἀερίζωνται ἐκεῖ ὅσον εἶναι δυνατόν.

Ἐὰν τὸ πλοῖον ἀναγκάζεται νὰ ἀποπλεύσῃ πρὸ τῆς προκαθάσεως, δύναται νὰ ἀποβιβάσῃ μετ' αἵδων τοῦ Ὑγειονομοῦ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς πραγματείας εἰς ἀποχωρισμένα μέρη τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου διὰ νὰ ἀποπληρώσωσιν ἐκεῖ τὴν προκαθάρσιν.

Τὸ Ὑγειονομεῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν δύναμιν καὶ ἔκτασιν τοῦ λοιμοῦ εἰς τὸν τόπον, ἐξ οὗ ἔρχεται τὸ πλοῖον, τὸν βαθμὸν τῆς ὑποψίας ἐνδεχομένου μολυσματος εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἢ τὰ πράγματα τοῦ πλοίου, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκκαθάσεως κατὰ τὸ διάστημα τῆς προκαθάσεως, θέλει ἀποφασίζει κατὰ γνωμοδοτήσιν τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἂν πρέπει νὰ λογίζωνται αἱ ἡμέραι τῆς προκαθάσεως εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τῶν πλοίων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων τῶν ἐλθόντων ἐπ' αὐτῶν.

Ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς προκαθάσεως συμβῇ νόσος ὑποπτος, παρατείνεται ἡ προκαθάρσις ἕως οὗ διαγνωσθῇ τὸ νόσημα· ἀλλ' αἱ περισσότεραι αὐταὶ ἡμέραι τῆς προκαθάσεως δὲν λογίζονται εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου, καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων, ἢ πραγμάτων· ἐὰν δὲ ἡ νόσος ᾖ λοιμὸς, τὸ πλοῖον ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὰ περὶ μεμολυσμένων πλοίων ὀριζόμενα μέτρα.

Ἄρθρ. 86. Γράμματα ἢ ἐγγράφα ὁποιοῦδήποτε εἴδους καὶ χρήματα δύνανται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν

τοῦ πλοίου νὰ ἀποβιβάσῃσι μετὰ τὰς ἀνηκούσας προφυλάξεις εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον, καὶ ἐκκαθαριζόμενα ἐκεῖ μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν καὶ μέθοδον (ἀρθρ. 169, 175) παραδίδονται εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν.

Ἄρθρ. 87. Ἡ ἀποβίβασις τῶν ἀνεπίδεκτων μολυσμῶν πραγμάτων γίνεται μετὰ τὰς ὀριζόμενας εἰς τὸ ἀρθρ. 157. προφυλάξεις, καὶ μετὰ ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν διὰ νὰ μὴν ἐμπεριέχωσιν ἀναμειγμένα· ἢ κεκρυμμένα ὕλας ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ (ἀρθρ. 155). Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν αὐτῶν παρευρίσκονται πάντοτε ὁ Ὑγειονομικὸς φύλαξ τοῦ πλοίου καὶ ἄλλος Ὑγειονομικὸς φύλαξ ἐκ τῶν εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν. Τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα ἀποβιβαζόμενα ἀνακατόνονται, ἢ, ἂν ᾖναι ἐλαφρὰ, δημηρικοὶ καρποὶ, ὄσπρια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα σπέρματα, γίνονται πρότερον μετὰ τρόπον ὥστε νὰ φανῶσιν ἐὰν τυχὸν ὑπάρχωσιν ἀναμειγμένα ὕλας ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ. Ὁ ἐν τῷ πλοίῳ φύλαξ ἢ φύλακες χρεωστοὶν ἅμα παρατηρήσωσι τοιαύτας ὕλας νὰ τὰς ἀφαιρῶσι πρὶν ἀποβιβάσῃσι τὰ πράγματα, καὶ ἂν οὗτοι δὲν τὰς παρατηρήσωσι, νὰ προσέχωσιν αὐστηρῶς οἱ εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν φύλακες καθ' ἣν στιγμὴν ἀποβιβαζόμενα τὰ πράγματα διὰ νὰ τὰς ἀνακαλύπτωσι, καὶ ἀνακαλυφθείσας ὀφείλουσιν νὰ τὰς ἀφαιρῶσι διὰ λαβίδος σιδηρᾶς· ἐὰν δὲ εἶναι μηδονινὰ καὶ μηδεμιᾶς ἀξίας, βυθίζουσιν αὐτὰς ἐκ τοῦ προχείρου εἰς εὐρὺ ἀγχοῖον πλήρες θαλασσίῳ ὕδατος, καὶ καίουσιν αὐτὰς ἐπειτα, προσέχοντες μὴν ἐλθῶσιν εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν μετ' ἄλλων πραγμάτων ἢ ἀνθρώπων.

Ἐὰν μετὰ τῶν παραδιδόμενων εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν πραγμάτων εὐρεθῶσι κεκρυμμένα πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ ἔχοντα τινα ἀξίαν, πέμπονται μετὰ τὴν ἀνήκουσαν προφυλάξιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐκεῖ, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἀ.θ. 20 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 88. Ὅταν τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα ᾖναι περιτυλιγμένα ἢ κεκαλυμμένα μετὰ ὕλας ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ, πρέπει πρῶτον νὰ ἀφαιρῶνται ἀκριβῶς αὐταί, καὶ ἐπειτα νὰ ἀποβιβαζόμενα ἐκεῖνα μετὰ αὐτὰς προφυλάξεις, τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει τὸ προηγούμενον ἀρθρον.

Ἄρθρ. 89. Ἡ ἐπιβίβασις ἀνθρώπων, πραγμάτων καὶ ζώων εἰς πλοῖα ὑπὸ καθάρσιν, εἴτε ἐκ τῆς ξηρᾶς, εἴτε ἐξ ἄλλων πλοίων ἐλευθέρων ἢ μὴ, δὲν εἶναι συγχωρημένη ἀνεῦ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ὑγειονομοῦ.

Εἰς τὴν ἀδειαν ταύτην προσδιορίζεται τὸ εἶδος καὶ τὸ ποτὸν τῶν ἐπιβιβασθησομένων πραγμάτων καὶ ζώων καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων.

Ἄρθρ. 90. Ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα νὰ ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα ἀνθρώπους, πράγματα ἢ ζῶα· εἰς ἐκτάκτους μόνον περιστάσεις, καὶ ὅταν ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ᾖναι πεπεισμένη ὅτι δὲν θέλει γενῆ οὐδεμίαν Ὑγειονομικὴν πρᾶξιν, δύναται νὰ δώσῃ ἀδειαν.

Ἡ ἀδεια αὕτη πρέπει νὰ δίδεται ἐγγράφως καὶ

πτικὰ μολυσμοῦ ὅταν ἐχρησίμευταν ὡς στρωματὶ ἀν-
θρώπων, ἢ ὅταν ἦναι συμπεπλεγμένα μετ' ἄλλας ὕλας
θεωρουμένας ὡς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ.

Ἄρθρ. 156. Ὅλας αἱ μὴ ἀπεκτινόμεναι εἰς τὸ ἀνωτέρω
ἄρθρον ὕλαι θεωροῦνται ὡς ἀνεπίδεκτοι μολυσμοῦ. Μίλλον
τοιοῦτο εἶναι ποτε τύχη ὕλη περὶ τῆς ἐπιδεκτικότητος τῆς
ὁποίας ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι, θέλει κρίνει ἡ ὑγειονομικὴ
ἐπιτροπὴ, ὃ δὲ ὑγειονόμος θέλει ἀναφέρει καὶ εἰς τὸ
ἵν' αὐτοῦ τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 157. Τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα δὲν
ὀφείνται κυρίως εἰς ἐκκαθάρσιν, δὲν παραδίδονται
ὅμως εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, εἰμὴ μὲ προφυλάξεις τινάς.
Οὕτως ὅταν αἱ τοιαῦται ὕλαι εἰς φέρωσιν ἄλλας ἐπιδε-
κτικὰς μολυσμοῦ ἢ ἦναι περιτυλιγμέναι, συμπεπλεγ-
μεναι, ἢ συσπυρσμέναι μετ' αὐτάς, πρέπει νὰ χωρί-
ζονται πρῶτον ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτὰς καὶ ἔπειτα νὰ
παραδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν (ἄρθρ. 87 καὶ 88).
Ἄλλως ὑπόκεινται εἰς ἐκκαθάρσιν ὡς καὶ αἱ ἐπιδεκτικαὶ
μολυσμοῦ. Ξύλα, ξύλινα σκεύη καὶ πράγματα, μὴ χρω-
ματισμένα ἢ στιλβωμένα, καθὼς καὶ τὰ παλαιὰ καὶ
εἰς χρῆσιν ὄντα μετάλλινά, ὑάλινα καὶ πήλινα σκεύη,
ἐργαλεῖα, σφύσματα κ.τ.λ. μὴ ὄντα στιλβωμένα, πρέπει
νὰ ἀποπλύνωνται μετ' ὕδωρ ἢ καὶ νὰ ἐυθίζωνται εἰς
αὐτὸ, τὰ δὲ νομίσματα πρέπει νὰ ἐυθίζωνται πάντοτε
εἰς ὄξος. Τὸ ἄλγος, τὰ βελανίδια, τὰ σπέρματα καὶ τὰ
τοιαῦτα παραδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μετ' ἅς
ὀριζόμενας εἰς τὸ ἄρθρον 87 προφυλάξεις.

Ἄρθρ. 158. Αἱ ἀνεπίδεκτοι μολυσμοῦ ὕλαι δύνανται
νὰ ἀποβιβάζωνται μετ' αὐτὰς εἰρημέναις εἰς τὰ ἄρθρα 87,
88, 157 προφυλάξεις καὶ εἰς λιμένας ὅπου δὲν ὑπάρ-
χουν μὲν λοιμοκαθαρτήρια, εὐρίσκονται ὅμως ὑγειονο-
μεῖα· ἀλλὰ τότε τὸ πλοῖον πρέπει νὰ ἦναι καθαρὸν ἢ
ὑποπτον, καὶ νὰ μὴ φέρῃ κινεῖν ἀσθενῆ ἀπὸ ὁποια-
νδήποτε νόσου. Τὰ πλοῖα ὅσα θέλουσιν νὰ ἀποβιβάσωσιν
ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν καὶ
Κορινθιακὸν κόλπον, πρέπει νὰ συμμορφωθῶσι μετ' αὐτὰ
ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 60.

Ἄρθρ. 159. Αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ ὕλαι ὑπόκειν-
ται ὅλας εἰς Ἐκκαθάρσιν (espurgo), καὶ ἡ ἐκκαθάρσις
αὕτη πρέπει νὰ γίνεσθαι εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον. Τὰ
ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ ὅμως πράγματα τῶν πλοίων, καὶ
τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοὺς καθιζομένους ἐπ' αὐτῶν, καθὼς
καὶ τὰ παραδιδόμενα εἰς τὸ ὑγειονομικὸν γράμμα καὶ
ἄλλα χαρτὰ δύνανται νὰ ἐκκαθαρίζωνται ἐπὶ τῶν
πλοίων (ἄρθρ. 82, 96. ἢ εἰς τὰ ὑγειονομικὰ (ἄρθρ. 86).

Ἄρθρ. 160. Ἡ ἐκκαθάρσις τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυ-
σμοῦ ὕλων ἢ πορὶ νὰ γένῃ κατὰ τρεῖς μεθόδους, τὰς
ἀκολούθους:

α.) Διὰ Καταδύσεως εἰς ὕδωρ, ἢ εἰς ἐγγλωρον ὕδωρ
ἢ ὄξος.

β.) Δι' Ὑποκαπνισμοῦ καὶ

γ.) Δι' Ἀερίσματος, (α)

Ἄρθρ. 161. Ὅλας αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ ὕλαι
πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 223 καὶ 221
καταδύμεναι καὶ μένουσαι εἰς ὕδωρ ἐπὶ δώδεκα ὥρας
ἢ εἰς ἐγγλωρον ὕδωρ ἢ ὄξος ἀρκετὰ ὁρμὴ ἐπὶ τρεῖς ὥρας
θεωροῦνται ὡς ἐκκαθαρισμένα· πρέπει ὅμως νὰ κατα-
δύωνται εἰς πολὺ ὑγρὸν, καὶ εἰς τρεῖς ὥρας νὰ διέρ-
χεται εὐκόλως τὸ ὑγρὸν καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῶν. Διὰ τὴν
ἀερίσιν, τοὺς σπύγγους, τὸν κηρὸν, καὶ τὰ ἐκ γνοῦθω-
ρυτῶν πλέγματα ἀρκεῖ νὰ καταδύσθωσιν ἐπὶ τέσσαρας
μόνον ὥρας εἰς τὸ ὕδωρ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον διὰ
νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν. Διὰ τὰ μαλλωτὰ, τριχωτὰ καὶ
περιωτὰ ζῶα ἀρκεῖ νὰ πλύνωνται ἀκριβῶς καθ' ὅλην τὴν
ἐπιφάνειαν αὐτῶν, ἢ καὶ νὰ καταδύσθωσιν ἐπὶ τινὲς καὶ
βρεχόμενα ὅλα μέχρι τῆς κεφαλῆς, καὶ διὰ τοῦτο πρὶν
εἰς τὸ ὕδωρ νὰ ῥίπτονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν θάλατταν ἢ
δεξαμενὰς, ὅπου ὑπάρχουν τοιαῦται, πλήρεις ὕδατος.

Ἄρθρ. 162. Ἡ ἄλλη μεθόδος τῆς ἐκκαθάρσεως εἶναι
ὁ Ὑποκαπνισμὸς, τοῦτέστιν ἡ ἐκθεσις ἐπιδεκτικῶν μολυ-
σμοῦ ὕλων εἰς καπνὸς ἢ ἀέριον ἔχοντα ἰδίαν δύναμιν
εἰς ἐξάλειψιν τῶν μολυσμάτων, καὶ τοιαῦτα θεωροῦνται
κατ' ἐξοχὴν τὸ θεῖον καὶ τὸ χλωρὸν ἀέριον.

Ἄρθρ. 163. Διὰ καπνῶν τοῦ θεῖου καθιζοῦνται καὶ
ἐξοχῶς τὰ χαρτὰ ὅλα μετ' ὅσον ἐφεξῆς τρόπον· ἐκαστὴ
ὑγειονομικὴ καὶ Λοιμοκαθαρτήριον θέλει ἔχει κιβώτιον
εὐρύχωρον μετ' αὐτὸν ἐσχάρον ἐπὶ τῆς ἐσχάτης
ταύτης τίθενται αἱ ἐπιστολαί, τὰ βιβλία καὶ ἄλλα χαρ-
τὰ εἰς τὸ κάτω μέρος κίεσθαι ἱκανὸν θεῖον, καὶ ἡ κι-
βωτὸς μένει ἀκριβῶς κεκλεισμένη εἰς διάστημα ἡμισέως
ὥρας τοῦλάχιστον, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνοίγεται, καὶ τὰ
ὑποκαπνισθέντα οὕτω χαρτὰ θεωροῦνται ἐκκαθαρι-
σμένα.

Πρὶν ἐκτεθῶσιν εἰς ὑποκαπνισμόν αἱ μονόφυλλοι ἐπι-
στολαί πρέπει νὰ διατυπώνωνται μετ' αὐτὰν ἐργαλεῖα
εἰς πολλὰ μέρη, ὥστε νὰ διέρχεται εἰς ὅλην τὴν ἐπι-
στὴν εὐκόλως ὁ καπνός· αἱ δὲ πολύφυλλοι ἐπιστολαὶ καὶ
οἱ φάκελοι ἀνοίγονται καὶ καπνίζονται κατὰ ὅσον
ἀλλὰ μετ' ὅσον ὥστε νὰ μὴ συγχέωνται μετ' ἀλλήλων
τὰ διάφορα φύλλα τῶν φακέλων, τὰ ὅποια πρέπει
συμπίπτωνται διὰ καρροβελώνης μετ' ἀλλήλων καὶ
μετὰ τῶν περιτυλιγμάτων αὐτῶν. Τὰ βιβλία, ὅσα
δὲν ἦναι δεδωμένα ἢ ῥυμμένα μετ' ἀπὸ σπύγγους καὶ τὰ ὅσα
πρέπει νὰ καπνίζωνται ἀνοικτὰ καὶ καθ' ἑκάστην ἐ-
κδοῖ. Ὅταν αἱ ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχωσι ὕλας ἐπιδεκτικὰς
μολυσμοῦ ἄλλας, οἷον νήματα, ὑρῆσματα κ.τ.λ. ἀνοί-
γονται καὶ καπνίζονται· τὰ δὲ ἐμπεριεχόμενα πράγματα
ἂν δὲν ἦσαν σημειωμένα εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἐ-
πιστολῆς, κίονται· ἂν δὲ ἦσαν, καθαρίζονται εἰς τὸ Λοι-
μοκαθαρτήριον, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτον, εἰδὲ μὴ καὶ
Περιδέρματα, προαρτήματα, ἢ ῥάγματα ἐπιστολῶν
φακέλων, βιβλίων κ.τ.λ. ἐκ διαφόρων ὑρασμάτων
ἄλλων ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ ὕλων μὴ χαρτίνων, πρὶν

α) Τὴν διὰ τῆς Θερμότητος ἐκκαθάρσιν θεωροῦντες εἰσέτι
ἀμφισβητούμενην, δὲν παραδεχόμεθα εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασί-

λειον, ὥς ὅτι ἡ πεῖρα ἐπιβεβαιώσῃ ἀκριβῶς τὰς μετὰ
γενομένας παρατηρήσεις τὰς δεικνύσας τὴν ἐνέργειαν
μέσου τούτου.

διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων καὶ φορτίου, εἴτε ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα, δύνανται ὁμοῦς νὰ δικαιολογήσῃ ὁ πλοίαρχος προφανῶς καὶ ἀναμφισβητήτως τὴν διαφορὰν ταύτην, ὡς ἐνὰ πεισθῇ ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεμίᾳ ὑποψία ὡς πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 40. Καθαρὸν λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ πιστοποιήσιν καθαρὰν (ἄρθρον 17), ἢ ὅταν φέρῃ μὲν πιστοποιήσιν ἐλευθέραν, ἐκοινωνήσεν ὁμοῦς κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ μὲ τὴν ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως, ἢ μὲ πλοῖα, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα προερχόμενα ἀπὸ τοιούτους τόπους, ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀγνώστους. Καθαρὰ λογίζονται ὡσαύτως καὶ ὅσα πλοῖα φέρουν μὲ πιστοποιήσιν ἐλευθέραν, ἔχουν ὁμοῦς τὰ ἔγγραφα τῶν ἄτακτα, ἐσθυσμένα, ἐξυσμένα, ἢ καὶ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον παρηλλαγμένα, ἢ φέρουν ἄνευ ἀποχρῶντος δικαιολογήματος περισσοτέρους ἢ ὀλιγωτέρους ἢ καὶ ἄλλους ἀνθρώπους παρὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν, ἢ καὶ ἄλλο φορτίον παρὰ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν πιστοποίησιν αὐτῶν.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνάγονται καὶ ὅσα πλοῖα ἐρχόμενα ἀπὸ ἐλευθέρους τόπους στεροῦνται τῶν ἀπαιτούμενων ἐγγράφων, χωρὶς νὰ δικαιολογήσῃ ἀρκούντως τὴν ἔλλειψιν ταύτην, δὲν προκύπτει δὲ ὑποψία ὅτι τὰ τοιαῦτα πλοῖα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων ἢ ἀκαθάρτων πιστοποιήσεων.

Ἄρθρ. 41. Ὑπόπτον λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ πιστοποιήσιν ὑπόπτον (ἄρθρ. 17), ἢ ὅταν ἐκοινωνήσῃ κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ μὲ τὴν ὑπαγομένους πλοῖα, ἀνθρώπους ἢ πράγματα, τὰ ὅποια ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως.

Ἄρθρ. 42. Ἀκάθαρτον λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ πιστοποιήσιν ἀκάθαρτον (ἄρθρ. 17), ἢ ὅταν ἐκοινωνήσῃ κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ μὲ τὴν ὑπαγομένους πλοῖα, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως.

Ακάθαρτα ἐπίσης λογίζονται ὅσα πλοῖα φέρουν μὲν πιστοποιήσιν καθαρὰν ἢ ὑπόπτον, ἔχουν ὁμοῦς τὰ ἔγγραφα τῶν ἄτακτα ἐσθυσμένα ἢ παρηλλαγμένα, περισσοτέρους ἢ ὀλιγωτέρους ἢ καὶ ἄλλους παρὰ τοὺς σημειωθέντας εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν ἀνθρώπους, ὡς καὶ ἄλλο φορτίον παρὰ τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν πιστοποίησιν αὐτῶν, καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι εἶναι μεμολυσμένα, ἢ ἔχουν ἄνευ ἀποχρῶντος δικαιολογήματος περισσοτέρους ἢ ὀλιγωτέρους ἀνθρώπους.

Ακάθαρτα ἐπίσης λογίζονται καὶ τὰ πλοῖα ὅσα ἐρχόμενα ἀπὸ μὴ ἐλευθέρους τόπους, στεροῦνται τῶν ἀπαιτούμενων ἐγγράφων, καὶ δὲν δύνανται νὰ δικαιολογήσῃ ἀποχρῶντως τὴν ἔλλειψιν ταύτην, καὶ δὲν ὑπάρχει ὑποψία ὅτι εἶναι μεμολυσμένα.

Ἄρθρ. 43. Μεμολυσμένον τέλος λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ ἀρρώστους πάσχοντας λοιμώδη νόσον, ὅταν ἀπώλεσε τοιούτους καθ' ὁδόν, ἢ καὶ ὅταν ἐλάτῃ κατὰ τὸν

καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀνθρώπους ἢ πράγματα μεμολυσμένα, τοῦτέστιν ἀνθρώπους ἢ πράγματα ἐλθόντας εἰς ἄμεσον ἢ ἔρμεσον συνάρειαν μετὰ ἀρρώστων ἢ λοιμώδους νοσήματος, ἢ μετὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Μεμολυσμένα ἐπίσης λογίζονται τὰ πλοῖα ὅταν μετὰ τῶν ἀποβιβασθέντων ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ λοιμοκαθάρτη ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων φανῇ μύλυσμα λοιμοῦ (ἄρ. 11).

Μεμολυσμένα τέλος λογίζονται καὶ ὅσα πλοῖα ἐρχόμενα ἀπὸ καθαρῶν ὑπόπτου, ἢ καὶ ἀκαθάρτου τόπου φέρουν ἀρρώστους, τῶν ὁποίων ἡ νόσος παρέχει ὑποψία λοιμώδους φύσεως, καθὼς καὶ ὅσα ἀπώλεσαν καθ' ὁδὸν ἀνθρώπους ἀπὸ ὁποιοδήποτε ὑπόπτου νόσημα.

Ἄρθρ. 44. Καθαρὰ, ὑπόπτα καὶ ἀκάθαρτα λογίζονται τὰ πλοῖα ὡσαύτως, ὅχι μόνον ὅταν ἐρχονται καὶ εὐθεῖαν ἀπὸ τόπους καθαρῶν ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου τοὺς ὁποίους εἶχον συκοινωνήσει, ἀλλὰ καὶ ὅταν πωρμίσθησαν ἀπλῶς εἰς αὐτοὺς, ἢ ἐστειλαν λέμβους εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐὰν ἀκόμη φαίνεται ὅτι δὲν συνεκοινωνήσαν οὔτε αἱ λέμβοι, οὔτε τὰ πλοῖα, εἴτε ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τοὺς τόπους ἐκείνους.

Κ Ε Φ. Ε'.

Περὶ παραδοχῆς καὶ ἀποπομπῆς τῶν προσορμιζομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 45. Εὐθὺς ὅταν προσορμισθῇ ὁποιοδήποτε πλοῖον εἰς τινὰ λιμένα, ἐξέρχεται ὁ πλοίαρχος μετὰ τοῦ λιμενάρχου ὁμοῦ μὲ δύο τοὺλάχιστον ἀνθρώπους τοῦ πλοίου (ἄρθρ. 23.) ἐπὶ τῆς λέμβου εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον παρὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ τόπον, φέρων μετ' ἐκείνου ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

Ἐκεῖ παραλαμβάνει ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ τὰ ἔγγραφα ὅλα τοῦ πλοίου μὲ τὰς ἀνταποκρίσεις προσηγορίας, ἀναγνώσκει αὐτὰ, καὶ μετὰ ταῦτα κάμνει τὴν ἐξομολόγησιν κατὰ τὰ ἄρθρα 21—30.

Ἄρθρ. 46. Ὅπόταν ὡς ἐκ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως καὶ ἐκ τῆς γενομένης ἐξομολογήσεως προκύπτῃ ἡ βεβαιώσις τοῦ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἐλευθέρον (ἄρ. 39), τότε πέμπεται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς εἰς αὐτὸ διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ παραβάλλῃ τὸ πλοῖον τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς πραγματείας μὲ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου καὶ ἀρ' οὗ εὐρεθῶσιν ὅλα ἐν τάξει, δίδει παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς ἡ ἐλευθέρᾳ κοινωνίᾳ τὸ πλοῖον.

Ἄρθρ. 47. Εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα πέμπεται μετὰ τὴν προσορμίσιν των αἱ ἔγγραφοι ἐρωτήσεως ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς (ἄρθρ. 31). Ἐὰν ἐκ τῶν ἐγγράφων ἀπαντήσεων βεβαιωθῇ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἐλευθέρον, παραλαμβάνει εὐθὺς παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς ἐλευθέρᾳ κοινωνίαν.

Ἄρθρ. 48. Ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις τοῦ πλοίου εἴτε ἐλευθέρου, εἴτε μὴ ἐλευθέρου μένει εἰς τὸ ἴδιον μὲχρι τῆς ἀναχωρήσεώς του· ἐκ δὲ τῶν ἐγγράφων, τὸ ναυτιλόγιον παραπέμπεται μετὰ παραβολὴν τῶν ναυτῶν εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ

Οἱ κατωτέρω ἀναφερόμενοι ἐλθόντες καὶ τελειώσαντες
εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον τοῦτο τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως αὐτῶν ἡμερῶν
ἔλαβον τὴν παροῦσαν κοινοποίησιν, ἣ ὁποῖα θέλει τοῖς χρησιμεύσει ὡς διαβατήριον μέχρι
ὅπου παραδίδοντες αὐτὸ θέλουν λάβει τὸ τακτικὸν διαβατήριον
αὐτῶν

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	ἐπάγ- γελμα	Πατρίς	Διαμονή	Τόπος ἐξ οὗ ἔρχονται	Τόπος εἰς ὃν ἀπέρχονται	Παρατηρήσεις

Ἐν

τῇ

184

Ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου

καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα δια τὰ ἐν τῷ πλοίῳ
ὑδόμενα καὶ πράγματα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, καὶ
μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας ταύτας, ἐπιβιβάζονται οἱ ἀναγ-
καῖοι ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἀερισταὶ διὰ νὰ μὴν
καταβῇ εὐκόλως εἰς κίνδυνον ἡ ζωὴ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 193. Ἡ ἐκκάθαρσις τοῦ πλοίου γίνεται κατὰ
τὴν ἀκολουθοῦσαν τρόπον· ἀνοίγονται ὅλα τὰ στόμια καὶ αἱ
πύλαι τοῦ πλοίου, καὶ ἐξάγονται ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυ-
σμοῦ πράγματα εἰς τὸ κατάστρωμα, καὶ μένει οὕτως
ἡμερῶν εἰς ἀερισμὸν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· μετὰ ταῦτα
ἀνοίγει εἰς αὐτὸ ὑποκαπνισμοὶ μὲ γλωρὸν ἀέριον κατὰ
τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 166 ὀριζομένην μέθοδον, κατ' ἐπα-
λοῦς εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν, κλειομένων ἀκρι-
βῶς τῶν στομιῶν ὅλων τοῦ πλοίου διὰ νὰ μὴν ἐκλυ-
πῇ τὸ γλωρὸν ἀέριον· περικυβέντος καὶ τοῦ τριη-
μινοῦ ὑποκαπνισμοῦ, πλύνεται εἰς τὸ ἐξῆς συνεχῶς
τὸ πλοῖον, καὶ ἀερίζεται ἐνταυτῷ.

Ἐν ᾧ ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκκάθαρσις τοῦ πλοίου, κατα-
ναίεται εἰς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ
μολυσμοῦ σκεύη τοῦ πλοίου, καὶ ὅλα τὰ πράγματα
ἐπ' αὐτοῦ ναυτῶν, ὅσα δύνανται νὰ καταδυθῶσι
εἰς τὴν θάλασσαν. Τὰ δὲ λοιπὰ ἀερίζονται καὶ ψάφονται
ἐν ὧς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάρσεως τοῦ
πλοίου· εἰς τὴν θάλασσαν προσέτι καταδύονται ἐπὶ
πενήντεσσας ὥρας καὶ ὅλαι αἱ λέμβοι τοῦ πλοίου,
καὶ ὅσαι ἄλλαι λέμβοι ἢ πράγματα ἐκοινώνησαν
ἐν τῇ ἐκκαθάρσει, ἢ ἐμμέσως μετ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 194. Τὸ πλοῖον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς
ἐκκαθάρσεως τοῦ ὑψώνει τὴν κίτρινην σημαίαν κατὰ τὴν
μέθοδον, καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς ὑψώνει φανὸν εἰς τὸν ὑψη-
λὸν ἰστόν.

Ἄρθρ. 195. Ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν ἐκκάθαρσιν τῶν
μεμολυσμένων πλοίων, ἰσχύουν ὅσα ὀρίσθησαν εἰς τὰ
ἄρθρα 79 καὶ 80 τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἄλλων πλοίων (ἄρθρ. 79 κλπ.),
οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες πρέπει ἐκτὸς τῶν ὀριζο-
μένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 97, νὰ ἀναφέρωσι καθ' ἐκάστην
ἐκκαθάρσιν τῆς ἐκκαθαρίστῃς Ἀρχῆς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς
ἐκκαθάρσεως τοῦ πλοίου, καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς εἰς
τὴν ἐκκαθάρσιν τῆς ἐκκαθάρσεως, καὶ ἐν γένει ἡ ἐπιτή-
ρησις νὰ ᾖ αὐστηροτάτη.

Ἄρθρ. 196. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου
ἀρχαίει ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπεβιβάσθησαν εἰς
τὸ πλοῖον οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες, καὶ τελειώνει συμπλη-
ρωστικῶς ὅλοκληρου τῆς τελευταίας ἡμέρας. Ἐὰν ὁμοῦ
ἀρχαίει τὴν ἐκκαθάρσιν τῆς ἐκκαθάρσεως, νοσήσῃ τις τῶν
φύλακων ἀπὸ τοῦ πλοίου ἀποβιβάζεται εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, καὶ
ἀρχαίει ἀπὸ νέου, λογιζομένης τῆς περιόδου
ἐκκαθάρσεως ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ
φύλακος εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον.

Ἄρθρ. 197. Ὅταν φθάσῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐλευθέρως κοι-
νῶν οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες πιστοποιοῦν ἐγγράφως
τὴν ἐκκαθάρσιν εἰς τὸ ἄρθρον 115, καὶ προσέτι ὅτι ὁ ὑπο-
καπνισμὸς καὶ ἡ ἄλλη ἐκκάθαρσις ἐγένετο μὲ ὅλην τὴν
ἐκκαθάρσιν. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸ πλήρωμα ὁ
ὀριζόμενος καὶ εἰς τὰ ἄλλα πλοῖα (ἄρθρ. 116, 117)

καὶ οὕτω λαμβάνει τὸ πλοῖον ἐγγράφως παρὰ τῆς ὑγειο-
νομικῆς Ἀρχῆς τὴν ἀδειαν τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας, ἀφοῦ
πρότερον πληρώσῃ τὰ νενομισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 198. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκκαθάρσεως τοῦ
πλοίου τὸ μεμολυσμένον πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς
ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, πρὶν τελειώσῃ ἡ περίοδος τῆς
καθάρσεως τοῦ πλοίου. Ἐὰν δὲ θελήσῃ νὰ ἀπέλθῃ εἰς λιμένας
τοῦ Κράτους ὅπου ὑπάρχουν γενικὰ Λοιμοκαθαρτήρια ἢ
νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς ξένους τόπους, δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ
ἀφοῦ παρέλθωσι τὰ δύο τρίτα τῆς περιόδου τῆς καθάρ-
σεως. Εἰς τὴν πιστοποίησιν τῶν ἀναχωρούντων τούτων
πλοίων, θελεῖ γίνεαι λεπτομερὴς καὶ ἀκριβὴς σημείωσις
τοῦ συμβάντος, καθὼς καὶ τοῦ περὶ τοῦ πλοίου χρόνου
διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως τοῦ
πλοίου.

Ἄρθρ. 199. Οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἀερισταὶ
οἱ εὐρισκόμενοι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἀποπλεύσῃ πλοίου,
ἰποβιβάζονται εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον καὶ τελειοῦν ἐκεῖ
τὸ ὑπόλοιπον τῆς καθάρσεως μὲ ἐξόδα τοῦ πλοίου· ἡ
περίοδος δὲ τῆς καθάρσεως αὐτῶν εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν
τοῦ πλοίου.

Β. Περὶ ἐκκαθάρσεως τῶν μεμολυ- σμένων ἀνθρώπων.

Ἄρθρ. 200. Ὅλοι οἱ ἐπὶ τῶν μεμολυσμένων πλοίων
ἀνθρώποι, καθὼς καὶ ὅσοι συγκοινωνήσωσιν εἴτε ἀμέσως
εἴτε ἐμμέσως μετ' αὐτῶν, ἢ μετ' ἀρρώστων πασχόντων
λοιμώδη νόσον, ἢ μετὰ μεμολυσμένων ἐν γένει πραγμά-
των, θεωροῦνται ὡς μεμολυσμένοι.

Ἄρθρ. 201. Ὅλοι οἱ ἐπιβάται τῶν μεμολυσμένων
πλοίων, καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος ὅσοι θελήσωσιν (ἄρθρ.
188) μεταβιβάζονται εἰς τὰς λέμβους τοῦ πλοίου, καὶ
διευθύνονται εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον συνοδευόμενοι μακρόθεν
ἀπὸ τὴν λέμβον τοῦ ὑγειονομείου.

Ἄρθρ. 202. Ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον καὶ
καταγραφθῶσι καὶ ἐπιθεωρηθῶσι καὶ παρὰ τοῦ Ἐπιστά-
του καὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Λοιμοκομείου κατὰ τὸ ἄρθρον
126 εἰς αἱ ὑπόχρεοι πρὶν ἢ εἰσελθῶν εἰς τὸ κα-
τάστημα νὰ ἀποδυθῶσιν ὅλα τὰ φορέματα, καὶ νὰ ἀποχωρισθῶσιν
ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα αὐτῶν, νὰ λουθῶσιν εἴτε εἰς τὴν
θάλασσαν εἴτε εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους λουτήρας, καὶ μετὰ
ταῦτα νὰ ἐνδυθῶσιν ἐλεύθερα φορέματα τὰ ὅποια ὑποχρε-
οῦνται τὸ ὑγειονομεῖον νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ὅταν οὗτοι
δὲν δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν αὐτὰ, θελεῖ δὲ ἐπειτα
ἀποζημιωθῆναι τὸ ὑγειονομεῖον ἀπὸ τοὺς μεταχειρισθέν-
τας αὐτά.

Ἄρθρ. 203. Μετὰ τὴν ἀπόδυσιν διανέμονται εἰς τοὺς
κοιτῶνας τοῦ Λοιμοκομείου ὅσον τὸ δυνατόν ὀλίγοι εἰς
ἐκαστον καὶ, εἰ δυνατόν, ἀνὰ εἰς ὥστε εἰάν συμβῇ μόλυ-
σμα μεταξὺ αὐτῶν νὰ μὴν ἐκτίθενται εἰς κίνδυνον πολ-
λοὶ ὁμοῦ, καὶ διανέμονται εἰς αὐτοὺς οἱ ὑγειονομικοὶ
φύλακες (ἄρθρ. 126, 127).

Ἄρθρ. 204. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν συγχωρεῖται
πλέον εἰς τοὺς ἐπιβάτας, εὐθὺς μετὰ τὴν διανομὴν τῶν
κοιτῶνας ἢ μετ' ἀλλήλων συγκοινωνία· ἀλλὰ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΔΕΙΑ ΑΚΤΟΠΛΟΙΑΣ

Η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΡΧΗ

Αριθ.

Υγειονομική αρχή

Συγχωρείται εις τὸ

πλοῖον

ὀνομαζόμε-

νόν

μενον

τόνων Ἑλληνικῶν

καὶ κυβερνόμε-

νον πᾶρά τοῦ

να ἀναχωρήσῃ εἰς

πικύτητος

τόνων

μὲ ἐλευθέραν κοινωνίαν. ἔχει ναύτας

συμπορι-

αὐτοῦ

λαμβανομένου καὶ τοῦ Πλοιάρχου, ἐπιβάτας

εἰτας

καὶ φορτίον.

Ὅλοι οἱ ἐπ' αὐτοῦ ἄνθρωποι εἶναι ὑγεῖς.

εἰτάς

μὲ φορ-

Ὁ τόπος μας καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἀπολαμβάνουν, χάριτι θεῶν, ἄκραν ὑ-

ἀναχω-

γείαν

εἰθραν κοινωνίαν.

Ἡ ἀδεία αὕτη ἰσχύει διὰ

ἐν

τῇ

184

καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἄνθρωποι εἶ-

ναι. Ὁ τόπος μας καὶ τὰ πέ-

ῶρα

αὐτοῦ ἀπολαμβάνουν ἄκραν

ὁ

ἐν

184

Τὰ ζῶα ἐκκαθαρίζονται μόνον διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἀποπλύσεως ὅλου τοῦ σώματος αὐτῶν.

Ἄρθρ. 226. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκκαθάρσεώς των τὰ μεμολυσμένα ἐμπορεύματα, ἢ ἄλλα πράγματα δὲν δύνανται νὰ μετακομισθῶσιν εἰς κανὲν ἄλλο μέρος, πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ κάθαρσις αὐτῶν ὅλη.

Ἄρθρ. 227. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν μεμολυσμένων ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων, γίνωσι περισσότεραι τῶν ὀριζομένων εἰς τὴν ὕγειονομικὴν διατίμησιν δαπάναι εἶναι εἰς ἔαρος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πραγμάτων.

Κ Ε Φ. Η'.

Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως τῶν Λοιμοκαθαρητῶν καὶ Λοιμοκομείων.

Ἄρθρ. 228. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν Λοιμοκαθαρητῶν καὶ Λοιμοκομείων θέλει εὐρίσκεισθαι πάντοτε εἰς αὐτὰ ἀπόσπασμα στρατιωτῶν ἢ χωροφυλάκων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐπιστάτου ἢ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ χρέη αὐτοῦ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Καταστήματος.

Ἄρθρ. 229. Εἰς τὰ ἰδιαίτερα Λοιμοκομεῖα θέλει παρευρίσκεισθαι καὶ πολεμικὸν πλοῖον διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὰς ἐκ τῆς θαλάσσης ἐνδεχομένας ὑγειονομικὰς παραβάσεις, καὶ θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐπιστάτου τοῦ Καταστήματος, ἢ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ χρέη αὐτοῦ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 230. Οὔτε εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον, οὔτε εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἄνθρωποι ἢ ζῶα, ἢ πράγματα, χωρὶς ἔγγραφον ἄδειαν τῆς προϊσταμένης Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 231. Εἰς τὰ Καταστήματα ταῦτα δὲν εἶναι συγχωρημένον οὔτε νὰ ἐξέρχωνται, οὔτε νὰ διατηρῶνται ζῶα. Εἰς τοὺς ὁδοιπόρους συγχωρεῖται νὰ ἔχωσι ζῶα μικρὰ μὴ ἀγελαῖα, οἷον κύνες καὶ τὰ ὅμοια, ἢ ἄλλα σπάνια, ἢ πολύτιμα ζῶα, ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ φυλάττωσιν αὐτὰ ἀσφαλῶς δεδεμένα ἢ κεκλεισμένα.

Ἄρθρ. 232. Τὰ Λοιμοκαθαρητήρια καὶ τὰ Λοιμοκομεῖα θέλουν εἶσθαι κεκλεισμένα ἀπὸ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ.

Ὡσαύτως θέλουν κλείεσθαι εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους κοιτῶνάς των οἱ ἐπιβάται ἀπὸ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ. Μόλον τοῦτο ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου ὅταν προβλέπῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος, ἢ μπορεῖ νὰ συγχωρῇ νὰ ἀνοίγωνται οἱ κοιτῶνες καὶ ἐν χειρῶν νυκτὸς κατ' αἵτησιν τῶν καθαριζομένων. Ἡ διάταξις αὕτη θέλει ἐκτελεῖσθαι εἰς τὰ Λοιμοκομεῖα μὲ πλειοτέραν αὐστηρότητα, καὶ δὲν θέλει δίδεσθαι ἢ ἄδεια, εἰμὴ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

Ἄρθρ. 233. Κανείς τῶν ἐκ τῆς πόλεως δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον, οὐδὲ νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τῶν καθαριζομένων ἐν αὐτῷ ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἐπιστάτου. Διὰ δὲ τὰ Λοιμοκομεῖα ἀπαιτεῖται καὶ ἔγγραφος ἄδεια παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου, ἥτις δὲν δίδεται εἰμὴ ὅταν ὑπάρχῃ πραγματικὴ ἀνάγκη.

Ἄρθρ. 234. Ἡ συνδιάλεξις καὶ ἡ παράδοσις πραγμάτων γίνεται μόνον εἰς τὸ διαλεκτήριον ἢ εἰς ἄλλον πον παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου διωρισμένον. Ἡ εἴσοδος αὐτῶν ἐλευθέρων εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου συγχωρεῖται εἰς ἐκτάκτους μόνον περιστάσεις παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου, καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην. Εἰς δὲ κοιτῶνας τῶν καθαριζομένων δὲν συγχωρεῖται εἰσελθεῖν μὴ περιστάσει.

Ἄρθρ. 235. Εἰς ὑπὸ κάθαρσιν εὐρίσκομένους ἀνθρώπους δὲν συγχωρεῖται νὰ δίδωσιν ὅποιονδήποτε πρᾶγμα ἄνθρωποι εἴτε εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, εἴτε εἰς κάθαρσιν διατελοῦντες. Τὰ χορηγούμενα εἰς τοὺς κάθαρσιν πράγματα δίδονται ἄδεια τοῦ Ἐπιστάτου τῶν Ὑγειονομικῶν φυλάκων μὲ τὰς ἀπαιτούμενας φυλάξεις.

Ἄρθρ. 236. Ὅταν θέλωσιν οἱ ὑπὸ κάθαρσιν νὰ σωσιν ἢ νὰ πέμπωσιν ἐπιστολάς ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου, παραδίδουν αὐτὰς εἰς τὸν Ἐπιστάτην, ὅστις παραλαμβάνει μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις, κινεῖ, σφραγίζει αὐτὰς (ἄρθρ. 163, 219), καὶ παραδίδει ἢ διευθύνει. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰ μὲν ἢ ἄλλα μικρὰ πράγματα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολύνεσθαι τὰ ὅποια ἐπιθεωροῦνται καὶ ἐκκαθαρίζονται παρὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 157.

Ἄρθρ. 237. Ὅλοι οἱ καθαριζόμενοι εἶναι ὑπόχρεοι ἐκτελεῖν μετ' ἀκριβείας καὶ κατὰ γράμμα ὅλας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις καὶ τὰς παραγγελίας τοῦ Ἐπιστάτου καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἐν γένει, καὶ ἀφορᾷ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν εὐταξίαν τοῦ Καταστήματος.

Οἱ καθαριζόμενοι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ὅπια ἑαυτῶν (ἄρθρ. 133).

Διὰ τοὺς ἀπειθοῦντας εἰς τὰς προσλήσεις τῶν ὑπαλλήλων ἐνεργοῦνται ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Ὑγειονομίου ἐπιβαλλομένων ποινῶν, καὶ τὰ ὀριζόμενα ἐν τοῖς ἄρθροισιν 286 καὶ 292.

Ἄρθρ. 238. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαρητήρια, ὅπου ὁ τόπος διὰ περίπατον, συγχωρεῖται εἰς τοὺς καθαριζομένους νὰ περιδιαβάωσιν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Καταστήματος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν φυλάκων, ἀλλὰ μὲ ἄδειαν τοῦ Ἐπιστάτου, ὅς τις θέλει ῥητῶς τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον. Ὁ Ἐπιστάτης δύναται τὰ ἐμποδίζοντα τὴν περιδιάβασιν ταῦτα, νὰ νομίσῃ αὐτὸ ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 239. Κανείς τῶν καθαριζομένων δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου καὶ Λοιμοκομείου οὐδεμιᾷ προφάσει· ἐξαιροῦνται ἐκεῖνοι μόνον ἀναχωροῦν ἐκ τοῦ καταστήματος, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροισιν 199 καὶ 209.

Ἄρθρ. 240. Ὅλα τὰ τρόφιμα καὶ ποτὰ καὶ ἄλλα εἶδη, ὅσων ἔχουσιν ἀνάγκην οἱ καθαριζόμενοι, λαμβάνουν παρὰ τοῦ προμηθευτοῦ· δύναται ὁ καθαριζόμενος λαμβάνωσι τοιαῦτα καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὴν ἀνάγκην.

Ἄρθρ. 241. Ὅσοι θέλουν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον διὰ νὰ μείνωσι μετὰ τῶν καθαριζομένων, πρέπει νὰ ἔχωσι ἄδειαν τοῦ Ἐπιστάτου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἑδρας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν.

Ο Θ Ω Ν
Ε Δ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 §. γ'. τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Οἱ τόποι, εἰς οὓς θέλουν ἐδρεῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί, εἰσὶν οἱ ἀκέλουθαι·

Ὑ γ ε ι ο ν μ ε ι ἰ α .

τάξ. αὐτ.	αὐξ. ἀριθ.	Ἑδρα	Διοίκησις	τάξ. αὐτ.	αὐξ. ἀριθ.	Ἑδρα	Διοίκησις	τάξ. αὐτ.	αὐξ. ἀριθ.	Ἑδρα	Διοίκησις	τάξ. αὐτ.	αὐξ. ἀριθ.	Ἑδρα	Διοίκησις
Α.	1	Σύρος	Σύρου	Β.	6	Σκόπελος	Εὐβοίας	Γ.	1	Χαλκίς	Εὐβοίας	Γ.	8	Μύκωνος	Σύρου
»	2	Πειραιεύς	Ἀττικῆς	»	7	Ἰθάκη	Ἰθάκης	»	2	Ἰαχμοῦ	Εὐρυτανίας	»	9	Ἄνδρος	Τήνου
Β.	1	Πάτρα	Ἀχαΐας	»	8	Σπέρται	Φθιώτιδος	»	3	Γύθειον	Λακωνίας	»	10	Τήνος	Τήνου
»	2	Βόνιτσα	Ἀκαρνανίας	»	9	Ἀμαλιάπολις	Φθιώτιδος	»	4	Θήρα	Θήρας	»	11	Καλάβρια	Ἰθάκης
»	3	Ἀννινόν	Ἀκαρνανίας	»	10	Ταράντζα	Αἰτωλίας	»	5	Καλάμα	Μεσσηνίας	»	12	Γαλαξείδιον	Φωκίδος
»	4	Κύμη	Εὐβοίας	»	11	Μεσολόγγιον	Αἰτωλίας	»	6	Κορώνη	Μεσσηνίας	»			
»	5	Σκιάθος	Εὐβοίας	»	12	Ναύπλιον	Ἀργολίδος	»	7	Πύλος	Μεσσηνίας	»			

Ὑ γ ε ι ο ν ο μ ι κ ο ἰ Σ τ α θ μ ο ἰ .

αὐξων ἀριθμ.	Ἑδρα	Διοίκησις	αὐξων ἀριθμ.	Ἑδρα	Διοίκησις	αὐξων ἀριθμ.	Ἑδρα	Διοίκησις	αὐξων ἀριθμ.	Ἑδρα	Διοίκησις
1	Ναύπακτος	Αἰτωλίας	18	Αἴγιον	Ἀχαΐας	33	Μέξαπον	Λακωνίας	50	Κόρθιον	Τήνου
2	Αἰτωλικὸν		19	Ἀντίκυρρα		34	Ἀχάλλειον		51	Γαύριον	
3	Χελιδόναρον		20	Χώστια		35	Οἶτυλος		52	Πάνορμος	
4	Ἀστακὸς	Ἀκαρναν.	21	Λουτράκι	Κορινθίας	36	Καρδαμύλη	Μαντινίας	53	Κυπαρισία	Τριφυλίας
5	Κραθασαράς		22	Καλαμάκι		37	Ἄστρος		54	Φιλιατρά	
6	Λουτράκι		23	Ζάχωλη		38	Λεωνίδιον		55	Δερβένι Φούρκα	
7	Μύτικας	Ἀργολίδος	24	Ὠραιὸι	Εὐβοίας	39	Αἰ. Ἀνδρέας	Μεσσηνίας	56	Στυλὶς	Φωκίδος
8	Παλιογαλιὰ		25	Λίμνη		40	Νησίον		57	Ἀταλάντη	
9	Κατοχή		26	Γιάλτρα		41	Μεθώνη		58	Βυτρινίτσα	
10	Ἐπίδαυρος	Ἰθάκης	27	Ἀγία Ἄννα	Λακεδαιμόνιος	42	Νάξος	Νάξου	59	Ἴλος	Ἰθάκης
11	Κορωνίς		28	Πεταλοὶ		43	Παρουσία Πάρου		60	Κυλλήνη	
12	Ἐρμιονίς		29	Κάρυστος		44	Κέα				
13	Αἴγινα	Ἀττικῆς	30	Σκύρος	Σύρου	45	Κύθνος	Σύρου			
14	Σχλαμὶς		31	Ἐπίδαυρος		46	Σέριφος				
15	Μέγαρα			Λιμενὴρ		47	Σίφνος				
16	Ἐλευσίς		32	Βάτυχα		48	Μύλος				
17	Πορτοραῦτι					49	Κήμωλος				

Ὑ γ ε ι ο ν ο μ ι κ ἄ Π ε ρ ι φ ρ ᾶ γ μ α τ α .

1.	Σούρπη	Φθιώτιδος
2.	Κούρνοβος	
3.	Ζαχαριά Βρύσις	Εὐρυτανίας
4.	Μοῦχα	

ΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 37.

1845.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

τάγματα. 1) Κανονισμός τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων. — 2) Περὶ τῆς ἑδρας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν. — 3) Περὶ τῶν ἀκοινωνήτων πλοίων. — 4) Περὶ τῶν λοιμωδῶν νοσημάτων. — 5) Περὶ διαρκείας τῶν καθάρσεων. — 6) Περὶ τοῦ εἰς ὑγειονομικὰς θέσεις μὴ ἐντοπίων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἰσχυρὸς ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 13 §. δ'. τοῦ ἀπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Νόμου κατὰ τὸ ὅποιον ὁ ὁρισθεὶς ὁργανισμὸς τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν ἀναφέρονται δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος, ἐπὶ τῇ ἐπιτοῇ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀποφασισθέν καὶ διατάττομεν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῶν κατὰ τὰ παράλια Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως.

1. Πᾶν πλοῖον ἐξ ὁποιοῦδήποτε λιμένος ἐκπορεύον ὁποιοῦδήποτε μέρους διευθυνόμενον ὀφείλει

νὰ φέρῃ πάντοτε, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἀρθρον 12 περιπτώσεων, ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰ ὀριζόμενα ἐν τοῖς ἀρθροῖς 41 καὶ 42.

Ἀρθρ. 2. Ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις εἶναι ἐγγράφον ἐπίσημον ἐκδιδόμενον παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑγειονομικῶν ἢ Προξενικῶν Ἀρχῶν, πιστοποιοῦν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ τόπου, ὅθεν ἐκπλέει τὸ πλοῖον, καὶ περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Ἀρθρ. 3. Ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου, τὴν σημαίαν αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, συμφώνως μὲ τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιβατῶν ὁμοῦ μὲ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ ἐκάστου, τὸ εἶδος τοῦ φορτίου ἐν γένει, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον δηλωτικὸν τῶν πραγματειῶν, τὸν τόπον εἰς ὃν διευθύνεται, τὸν τόπον ὅθεν ἐκπλέει, καὶ τέλος μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίας υγείας τοῦ τόπου, ὅθεν ἐκπλέει καὶ τῶν περιχώρων μερῶν αὐτοῦ.

Σημειοῖται ἔπειτα ἡ ἡμερομηνία ὁλόγραφου, ὑπογράφεται ὁ προϊστάμενος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀρμοδίου Ὑγειονομείου, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ τίθεται ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας. Εἰς δὲ τὸ περιθώριον πρὸς ἀριστερὴν σημειοῦνται ἐν συνόψει ὅλα τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὴν πιστοποίησιν, καὶ ἔπειτα ἀποκόπτεται ἡ πιστοποίησις ἀπὸ τοῦ περιθωρίου, τὸ ὅποιον μένει ὡς στέλεχος εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑγειονομείου (ἴδε τύπον Α').

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑγειονομεῖον.

Πρὸς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου.

Ευγχαρῆθη εἰς τὸ πλοῖον
 εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ἀπὸ
 πλοίων, ν' ἀποβιβάσῃ εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον
 ἀρχομένην ἀπὸ
 τῇ
 Ὑποσημαίναν
 τοῦ πλοιάρχου
 καὶ τεθὲν εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως
 ἀνθρώπους, διὰ νὰ κάμωσι τὴν
 Ὁ Ὑγειονόμος 184

Ὁ Γραμματεὺς

Τύπος ΣΤ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑγειονομεῖον.

Πρὸς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου.

Ευγχαρῆται μετὰ τὴν ἄδειαν τοῦ Τελωνείου εἰς τὸ πλοῖον
 εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τῶν
 εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον τὰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας, διὰ νὰ κάμωσι τὴν νενομισμένην καθάρσιν
 Ὑποσημαίναν
 εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ἀπὸ
 πλοίων καὶ ὑποβληθὲν ἢ μὴ εἰς προκάθαρσιν,
 Ὁ Ὑγειονόμος 184

Ὁ Γραμματεὺς

Τύπος Ζ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑγειονομεῖον.

Πρὸς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου.

Ἐπὶ τῇ φύλακ
 τοῦ πλοιάρχου
 ἀπὸ τὸ ἐν καθάρσει πλοῖον
 εἰς τὸν λιμένα
 καὶ τεθὲν εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τῶν
 πλοίων, ν' ἀποπερατ
 Ὑποσημαίναν
 εἰς τὸν λιμένα
 πλοίων, ν' ἀποπερατ
 Ὁ Ὑγειονόμος 184

Ὁ Γραμματεὺς

δύνανται νὰ φέρωσι μίαν μόνην ὕγειονομικὴν πιστοποίησιν δι' ὅλην τὴν συνοδίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ ἡ πιστοποίησις τὸ ὄνομα καὶ τὰ πράγματα ἐκάστου.

Ἄρθρ. 309. Ἐάν εἰς τὸν τόπον ἐξ οὗ ἔρχονται οἱ ὁδοιπόροι δὴν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ ὕγειονομικὴ πιστοποίησις, ἢ δὲν ἦτο δυνατόν εἰς αὐτοὺς νὰ λάβωσιν αὐτήν, τότε ἡ ὕγειονομικὴ Ἀρχὴ θέλει ἐξετάζει ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν, καὶ θέλει ἀποφασίζει περὶ τῆς παραδοχῆς, καὶ τοῦ καιροῦ τῆς καθάρσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 310. Εἰς τὰς πιστοποιήσεις ταύτας πρέπει νὰ ᾖναι σημειωμένα τὰ ὀνόματα τῶν ὁδοιπόρων, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων αὐτῶν, αἱ πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας φέρουν, ὁ τόπος ὅθεν ἔρχονται, καὶ ἡ ὕγειονομικὴ κατάστασις αὐτοῦ καὶ τῶν πλησιουσίων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 311. Αἱ πιστοποιήσεις ἐκδίδονται ἀπὸ τοῦς Ἑλλήνας Προξένους, ὅπου ὑπάρχουν, ἢ, ὅπου δὲν εἶναι τοιοῦτοι, ἀπὸ Προξένου, ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν ἀντιπροσέσεων, καὶ τούτων μὴ ὄντων, ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς.

Ἄρθρ. 312. Αἱ κατὰ ξηρὰν πιστοποιήσεις ἐπειδὴ ἐκδίδονται πάντοτε εἰς τόπους ἀπορρυλάντους, δὲν δύνανται νὰ ᾖναι ποτὲ ἐλευθέραι (ἄρθρ. 14), ἀλλὰ θέλουν θεωρεῖσθαι πάντοτε ὡς καθαραὶ, ὑποπτοὶ ἢ ἀκάθαρτοι κατὰ τὸ ἄρθ. 17. ἐπομένως θέλουν θεωρεῖσθαι οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα ὡς καθαρά, ὑποπτα ἢ ἀκάθαρτα, ἢ καὶ μεμολυσμένα.

Ἄρθρ. 313. Καθαροὶ θεωροῦνται οἱ ἄνθρωποι, τὰ ζῶα καὶ τὰ πράγματα, ὅταν ἡ ὕγειονομικὴ πιστοποίησις αὐτῶν ᾖναι καθαρὰ, ὅταν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κοινωνήσωσι καθ' ὁδὸν μὲ τόπους, ἀνθρώπους, ζῶα ἢ πράγματα ὑποπτα ἢ ἀκάθαρτα, ὅταν δὲν ἀπειθῇ τις ἐξ αὐτῶν καθ' ὁδὸν, ἢ δὲν ἡσθένησεν ὑπὸ ὑπόπτου νοσήματος, καὶ ὅτα δὲν φέρωσι μετ' ἑαυτῶν ὑπόπτους ἀρρώστους.

Ἄρθρ. 314. Ὑποπτοὶ θεωροῦνται οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποία φέρουσ. πιστοποιήσιν ὑποπτον, ἢ ἡδύναντο νὰ κοινωνήσωσι ἀμέσως ἢ ἐμέσως μὲ τόπους, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ὑποπτον πιστοποίησιν.

Ἄρθρ. 315. Ἀκάθαρτοι λογίζονται οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα, ὅταν ἔχωσι πιστοποίησιν ἀκάθαρτον, ὅτι ᾖναι δυνατόν νὰ ἐκκινώνησαν ἀμέσως ἢ ἐμέσως μὲ τοιοῦτον τόπον, ἀνθρώπους ἢ πράγματα. ὅταν ἐλαίψαν ἐκ τῆς συνοδίας ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ἡ ἔλλειψις δὲν δικαιολογεῖται ἀπογρῶντως καὶ ἀδιαφιλονεικῶς, καὶ ὅταν συνέβῃ μετὰξὺ αὐτῶν καθ' ὁδὸν νόσος, τῆς ὁποίας ἡ φύσις φέρει ἀπλὴν μόνην ὑπόψιν.

Ἄρθρ. 316. Μεμολυσμένοι τέλος θεωροῦνται οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα, ὅταν ἀναφανῇ μετὰξὺ αὐτῶν λοιμὸς, ἢ βαρεῖα ὑπόψιν αὐτοῦ, ὅταν ἐκκινώνησαν καθ' ὁδὸν μὲ πάσχοντα λοιμώδη νόσον, ἢ μὲ μεμολυσμένα πράγματα.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ ἐξομολογήσεως.

Ἄρθρ. 317. Ἡ ἐξομολόγησις εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ γίνε-

ται κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους, καὶ εἰς τὰ ὕγειονομικὰ καταστήματα τῶν συνόρων, καθὼς καὶ εἰς τὰ κατὰ θάλασσαν ὕγειονομεία (ἀριθ. 20 — 26, 28, 29, 26), μὲ τὴν διαφοράν μόνον, ὅτι ἀντὶ τοῦ πλοιάρχου ἐξομολογεῖται ἐνταῦθα οἱ ὁδοιπόροι, καὶ παραλείπονται ὅσα ἀφοροῦν πλοῖα ἰδίως.

Ἄρθρ. 318. Ὅταν ᾖναι συνοδία ἐλάχιστος φέρουσι μίαν μόνην πιστοποίησιν, (ἄρθρ. 308), τότε ἡ ὕγειονομικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐξομολογῇ δύο ἢ τρεῖς ἐξ αὐτῶν μόνον χωριστὰ καὶ κατ' ἰδίαν· ἐάν ὅμως ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ἢ ὑπόψιν πρέπει νὰ ἐξομολογῶνται ὅλοι. Τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὴν ὕγειονομικὴν Ἀρχήν, ἣτις ὀφείλει ἐπὶ τοσοῦτον νὰ ᾖ ἀκριβὴς καὶ αὐστηρά· εἰς τὰς ἐξομολογήσεις, καθόσον φέρουν ὕγειονομικὰς πιστοποιήσεις οἱ ὁδοιπόροι, (ἄρθρ. 309) ἔάν δὲ οἱ ὁδοιπόροι δὲν συνιστῶσι συνοδίαν, καὶ ἔχωσι ἰδίαν πιστοποίησιν, ἢ προέρχονται ἀπὸ διαφόρων τόπων, τότε πρέπει νὰ ἐξομολογῇται ἐκαστος χωριστὰ.

Ἄρθρ. 319. Ἡ ἐξομολόγησις γίνεται ἐξω τοῦ λοιμοκαθαρηρίου, εἰς ἰδιαίτερον τόπον ἢ περίγραμμα.

Ἄρθρ. 320. Αἱ ἐξομολογήσεις πρέπει νὰ γίνωσι κατ' ἐρωταποκρίσιν, καὶ αἱ κύρια ἐρωτήσεις πρέπει ᾖναι αἱ ἐρεξῆς·

§. Πόθεν ἔρχεται· §. ποῖον τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἡλικία, ἡ πατρίς, καὶ τὸ ἐπάγγελμα· §. ἐάν ᾖ ὕγειονομικὴν πιστοποίησιν· §. πόσας ἡμέρας ἢ ὁδοιπόρησε· §. διὰ ποίων τόπων διήλθε· §. ποία ἢ δημόσια ὑγεία τοῦ τόπου, ἐξ οὗ ἔρχεται, καὶ ἐάν εἴ ὧν διέβη· §. ἐάν ἤκουσε πούποτε ὅτι ὑπάρχει πηλὴς, §. ἐάν ἐκκινώνησε καθ' ὁδὸν μὲ ἀνθρώπους ἢ πράγματα μεμολυσμένα· §. ἐάν οἱ συνοδοιπόροι τοῦ ὕμνι· ὅλοι καθ' ὁδὸν· §. ἐάν ἡσθένησε τυχὸν κανεὶς ὁδὸν· §. ἐάν ἀπέθανε κανεὶς ἐξ αὐτῶν· §. πού ποία συμπτώματα ἔφειρεν ὡς ἔγγιστα ἢ νόσον πόσον καιρὸν διήρκεσε· §. τί ἐφείναν τὰ φορέματα τὰ πράγματα τοῦ ἀποθανόντος· §. πότα καὶ πού φέρει μετ' ἑαυτοῦ· §. ἐάν ᾖναι ὅλοι οἱ συνοδοιπόροι ὕγιαι· §. ποία πράγματα καὶ πραγματείας φέρει ἑαυτοῦ· §. πόθεν προέρχονται τὰ πράγματα ταῦτα· §. ἐάν ἐλαβε καθ' ὁδὸν ἄλλα πράγματα· §. πόθεν τὰ ἄλλα.

Ἐκτὸς τῶν ἐρωτήσεων τούτων θέλει προσθεῖν ὅσας νομίσῃ συμφερούσας εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς θείας ὁ ἐξομολογῶν, καὶ ἔπειτα θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 25, 26.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ παραδοχῆς τῶν ἀνθρώπων, ζώων καὶ πραγμάτων.

Ἄρθρ. 321. Εἰς τὰ μεθόρια ὑπάρχουν δύο καταστήματα εἰς παραδοχὴν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν ἀνθρώπων, ζώων καὶ πραγμάτων ταῦτα δὲ εἶναι τὰ Λοιμοκαθαρητήρια καὶ τὰ Ὑγειονομικὰ Περιγράμματα.

Ἄρθρ. 322. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαρητήρια γίνονται εἰς ἐκκαθάρισιν ἄνθρωποι, ζῶα, καὶ πάντα τὰ πράγματα ἢ πραγματεῖαι.

Ἄρθρ. 323. Τὰ Ὑγειονομικὰ Περιγράμματα

γενῶν των, ἢ διὰ νὰ βοηθήσωσιν αὐτοὺς πάσχοντας, ἢ νὰ εἰσέλθωσι λαμβάνοντες ἄδειαν παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου καὶ τοῦ Ἐπιστάτου· ἀλλ' ἡ ἄδεια αὕτη δὲν δίδεται εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν καθαρῶν Ὑγειονομικῶν φυλάκων, εἰμὴ εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 242. Ὅταν πάσχη τις καὶ θελήσῃ νὰ ἐξομολογήσῃ καὶ κοινωνήσῃ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου καὶ ἄλλος ἱερεὺς ἐκτελεσὶ τὰ ἱερὰ ταῦτα καθήκοντα ἐπὶ τὰ ἀπαιτούμενα προφυλάξεις (ἄρθρ. 303).

Ἄρθρ. 243. Γυναῖκες ἐπίτοκοι δύνανται νὰ παραλάβωσι κατ' αἰτησίν των μαίαν ἐκ τῆς πόλεως διὰ νὰ τὰς βοηθήσῃ τικτούσας, ἀποζημιῶσαι αὐτὰς διὰ τὴν βοήθειαν καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν θέλουν μένει ὑπὸ καθάρσιν.

Ἄρθρ. 244. Αἱ αὐλαὶ τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου καὶ Ὑγειονομείου, καθὼς καὶ ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ πρέπει νὰ εἰναι πάντοτε καθαρὰ, καὶ κατ' ἐξοχήν νὰ μὴν ᾖναι ἀπαρμέναι εἰς αὐτὰς, ἢ νὰ μὴν εὐρίσκονται προσηρμμένοι καὶ κεκρυμμένοι εἰς κανέν μέρος τοῦ κατastήματος ὕλη ἐπιδεκτικῆ μολυσμοῦ· τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς τὰς ἀποθήκας, ὅπου εὐρίσκονται αἱ πράγματα.

Ἄρθρ. 245. Οἱ κοιτῶνες τῶν εὐρισκόμενων ὑπὸ καθάρσιν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν, πρέπει νὰ σκωπῶνται καὶ καθαρῶνται ἀκριβῶς παρὰ τῶν φυλάκων, νὰς θέλουν φροντίζει νὰ μὴ μένη· ἐκεῖ οὐδὲ ἡ παραρῶσα ὕλη ἐπιδεκτικῆ μολυσμοῦ. Ἐὰν δὲ ἐνόσηται, ἢ εἴαν τις ἐν αὐτοῖς ὑπὸ ὑπόπτου νόσου, ἐκκαθαρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 217.

Ἄρθρ. 246. Ὅλοι οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ κατastήμα προσέρχεται ὑπὸ ἰδίαν αὐτῶν εὐθύνην νὰ μὴ ῥίπτωσι πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, καὶ νὰ μὴν ἀρίνωσιν ἐπὶ τῆς τοιαύτης ὕλης νὰ περιπλανῶνται ἢ μεταφέρωσιν ὑπὸ τοῦ αἵρος ἢ ἄλλως πῶς.

Ἄρθρ. 247. Ὅταν οἱ ἰδιοκτῆται πραγμάτων ἢ πραγμάτων καθαρῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθακτήριον ἔλθωσιν νὰ ἴδωσιν αὐτὰ, πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου· χωρὶς αὐτῆς ὁ Ἐπιστάτης δίδει τὸ συγχωρεῖ. Καὶ διὰ μὲν τὰς καθαρὰς καὶ τοὺς πραγματείας θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆται αὐτῶν νὰ τὰς βλέπωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς καθάρσεως, διὰ δὲ τὰς ἀκαθάρτους, ἀρ' οὗ πρέλθωσιν αἱ πρῶται 5 ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Τὰς μεμολυσμένους πραγματείας δὲν ἐμὴν νὰ τὰς ἴδωσιν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὰς ἀποθήκας· ἀλλ' ἐὰν πρέλθῃ τὸ πρῶτον τρίτον τῆς περιόδου τῆς ἐκκαθάρσεως αὐτῶν· εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην τῶν ἰδιοκτῆται τῶν πραγμάτων ἢ πραγμάτων, πρέπει νὰ ἐπισκεπτεται πάντοτε ὁ Ἐπιστάτης, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ὅλα ἐν τάξει καὶ μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην ἐκκαθάραν· δὲν θέλει δὲ συγχωρεῖ πώποτε εἰς αὐτοὺς ἐξοδὸν εἰς τὰς ἀποθήκας, ἀλλ' οἱ ἀερίσταί πρέπει ἐκκαθαρίζωσι πλησίον τῶν θυρῶν τὰς πραγματείας, καὶ τὰς θέλουν νὰ ἴδωσιν οἱ ἰδιοκτῆται.

Ἄρθρ. 248. Ἐὰν ἀναφνῇ νόσος λοιμώδης εἰς τὸ Λοιμοκατastήριον, δὲν συγχωρεῖται εἰς κανέν πλέον ἢ εἰσο-

δος εἰς αὐτὸ, οὔτε ἡ ἐξοδὸς τῶν εὐρεθέντων εἰς αὐτὸ ἐλευθέρων ἀνθρώπων ὑπαλλήλων καὶ μὴ ὑπαλλήλων. Ὁ Ἐπιστάτης τότε ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, δίδει τὴν ἀναφοράν εἰς τινὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου, ἀρ' οὗ τὴν καπνίστην πρότερον διὰ μικρᾶς λαβίδος, καὶ περιμένει τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑγειονομείου, τὸ ὅποιον ἀρ' οὗ ἐξετάτῃ μετὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀκριβῶς ἂν ὑπάρχῃ λόγος, διὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ μείνωσιν ὑπὸ καθάρσιν οἱ εἰς αὐτὸ εὐρεθέντες ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, διατάττει τὸν καιρὸν τῆς καθάρσεως αὐτῶν· εἰς ἐναντίαν δὲ περιπτώσει συγχωρεῖ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσιν. Ἐὰν δὲ ἀσθενήσῃ τις τῶν εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν ὑπαλλήλων τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου, τότε κλείει πᾶντα τὸ κατastήμα μετὰ ὅλους τοὺς ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενους, καὶ εἰδοποιεῖται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον τὸ Ὑγειονομεῖον.

Ὁ ἱατρός τότε τοῦ Ὑγειονομείου ἐπιτεκνέπεται, παρόντος τοῦ Ὑγειονομίου, τὸν ἄρρωστον, καὶ ἐὰν μὲν εὐρῇ τὴν νόσον· μὴ ὑποπτον, ἀνοίγει πάλιν τὸ Λοιμοκαθακτήριον· ἐὰν δὲ εὐρῇ αὐτὴν ὑποπτον, ἐνεργοῦνται τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρ. 146 καὶ 147.

Μέχρις οὗ δὲν μετακομισθῇ ὁ πάσχων λιμὸν ἄρρωστος καὶ οἱ μεμολυσμένοι ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, δὲν δύναται κανεὶς τῶν ὑπαλλήλων νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου. Συγχρόνως δὲ ὅταν ὁ Ἐπιστάτης διατάξῃ νὰ κλεισθῇ τὸ Λοιμοκαθακτήριον, διατάττει καὶ τὴν ἐνοπλὴν δύναμιν νὰ περιφρουρήσῃ ἀκριβῶς τὸ κατastήμα καὶ τοὺς φύλακας ὅλους νὰ ἐπαγρυπνώσιν ὥστε νὰ μὴν ἐξέλθῃ τις τοῦ κατastήματος κρυφίως.

Ἄρθρ. 249. Καὶ εἰς τὰ Λοιμοκαθακτήρια καὶ εἰς τὰ Λοιμοκομεία θέλουν φυλάττει καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν σκοπῶν καὶ οἱ Ὑγειονομικὶ φύλακες ἐξ ἀμύδης, διὰ νὰ μὴ συμβῇ κημὶα πράξεις Ὑγειονομικῆς.

Κ Ε Φ. Θ'.

Περὶ ναυαγίων καὶ ἀπυκλύστων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 250. Ὅταν συμβῇ ναυάγιον εἰς τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος ἢ πλησιέστερα Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς εἰδοποιεῖται παρευθὺς περὶ τούτου· τότε, ἐὰν δὲν ᾖναι ἀποδεικνύμενον ὅτι τὸ ναυαγῆσαν πλοῖον ἦτον ἐλεύθερον, ὑπάρχῃ δ' ὑποβία τις ὅτι ἐκοινωνήσαν τὰ ναυάγια μετὰ ἀνθρώπων, ζώων, ἢ πραγμάτων ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχή, ἢ ταύτης μὴ οὕσης πλησίον, ἡ Διοικητικὴ, ἀποκλείει Ὑγειονομικῶς τὰ συγκοινωνήσαντα μέρη ἀμέσως, ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ ποῖα εἶναι ἡ Ὑγειονομικὴ κατastasis τῶν ναυαγίων, καὶ ἂν συνέβῃ τῷ ὄντι συγκοινωνία μετ' αὐτῶν ἢ ὑπάρχῃ βαρεῖα ὑποψία περὶ τούτου.

Ἄνευ ἀναβολῆς μεταβαίνει ὁ προϊστάμενος τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν τόπον ὅπου συνέβῃ τὸ ναυάγιον, ἢ

Περὶ τοῦ ἱερέως.

Ἄρθρ. 303. Ὁ ἱερεὺς τοῦ Λαϊμοκαθακτηρίου δὲν κα-
τακτεῖ εἰς αὐτὸν ἄλλ' ὅσας προσκληθῇ παρὰ τινος τῶν
ἐν τῷ Λαϊμοκαθακτηρίῳ διὰ τοῦ Ἐπιστάτου, ὁρεῖται νὰ
μεταχειρῶνται ἀμέσως, νὰ ἐξομολογῇ τοὺς ἁρρώστους κατ' αἰ-
τίαν αὐτῶν καὶ νὰ μεταδίδῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀγίαν
κοινωνίαν.

Ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ ἀγία κοινωνία θέλει γίνεσθαι,
παρὸν τοῦ ἐπιστάτου, εἰς τὴν ἀπαιτούμενην ἀπόστα-
σιν, ὥστε νὰ ἐπιτηρῇ, ὥστε νὰ μὴ γένῃ συγκοινωνία.
Ὁ ἱερεὺς θέλει ἵστασθαι εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν,
καὶ ἐξομολογῇ τὸν ἁρρώστον, καὶ θέλει μεταχειρῶ-
ναι μικρὰν λαβίδα εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς ἀγίας κοι-
νῆς. Ὅταν δὲ ὁ ἐξομολογούμενος ἢ ὁ κοινωνῶν πάσχη
μὴδὲ νόσον, πρέπει νὰ γίνεσθαι ἰδίᾳ φροντίς, ὥστε
μὴ ἐκτίθεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν ἀτραυμένην τοῦ πά-
ντος, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀποκρινόμενων ὕλων, ὡς
ῥηθῇ εἰς τὸ ἄρθρ. 275 περὶ τοῦ ἱατροῦ. Ὁ ἱερεὺς
δὲ συνοδεύει τὸν νεκρὸν μακρόθεν εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν.

Περὶ τῆς Στρατιωτικῆς φρουρᾶς.

Ἄρθρ. 304. Ἡ στρατιωτικὴ φρουρά τοῦ Λαϊμοκα-
κτηρίου ὑπόκειται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐπιστάτου,
ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ καταστήματος καὶ
ἐντὸς αὐτοῦ διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ὑγειονο-
μικῶν διατάξεων. Θέλει φρουρεῖν ἔξω τῶν τοιχῶν τοῦ
κατήματος καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπου ὁ Ἐπιστάτης νο-
μίζει ἀναγκαῖον, διὰ νὰ μὴ εἰσέρχεται τις εἰς αὐτὸ.
ῥηθῇ ἀπ' αὐτοῦ, οὔτε ἐν κεντρῇ ἡμέρᾳ, οὔτε ἐν
νυκτὶ ἀνεῖ ἀδείας τοῦ Ἐπιστάτου, καὶ τέλος
ῥηθῇ διὰ τῶν ὅπλων εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 11 τοῦ
ὑγειονομικοῦ Νόμου ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἐκείνους
προσκαλούμενοι δὲν ὑπακούουσιν.

Περὶ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 305. Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει συνεδρι-
εῖν τῆς ἐβδομάδος τακτικῶς εἰς ὁρισμένᾳ ἡμέ-
ρᾳ ἐπιστάτου, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑγειονόμου,
ἀπληροῦντος τὰ χρέη αὐτοῦ. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ
ἱεροῦ θέλει ἐκπληρῶναι τὰ χρέη τοῦ Γραμματέως τῆς
ἐκτῆς. Μὴ ὄντος δὲ τοῦ Γραμματέως θέλει ἐκ-
τελεῖν ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει πρωτόκολλον τῶν συνεδριά-
σεων, εἰς τὸ ὅποιον θέλουσιν σημειῖσθαι ἐν συν-
τακτικῇ ἐκάστης συνεδριάσεως, καὶ θέλουσιν προ-
τείνειν παρ' ὅλων τῶν παρευρισκομένων μελῶν
προσέτι καὶ ἐν πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομέ-
νων ἐγγράφων. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα
τὸ ἀρχεῖον ἐν γένει τῆς ἐπιτροπῆς, θέλουσιν δια-
τεῖν τὸ Ὑγειονομικὸν ὑπὸ εὐθύνην τοῦ Ὑγειονόμου.
Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ χρεὶν εἶναι νὰ διδῇ γνώμην
κατὰ τὰς ἐκτελέσεις πρὸς αὐτὴν παρὰ τῆς Ὑγειονομι-
κῆς ἀρχῆς ὅσον ὑγειονομικὰ ἀντικείμενα μὴ προ-
σέτι τοῦ Κανονισμοῦ, ἢ ἀπαιτοῦντα διατά-

ρῆσαι νὰ προτείνῃ ὑγειονομικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐξ-
ασφάλειαν τῆς δημοσίου ὑγείας τοῦ τόπου. νὰ ἐπιτηρῇ
τοὺς Ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν
καθηκόντων τῶν νὰ παρατηρῇ ἐὰν ἐκτελεῖται ὁ Ὑγειο-
νομικὸς Κανονισμὸς ἀκριβῶς. νὰ καταμηνύῃ εἰς τὴν Διοι-
κητικὴν Ἀρχὴν ὅσας τὰς Ὑγειονομικὰς παραβάσεις, τὰς
ὁποίας ἤθελε παρατηρήσει, ἢ πληροφορηθῇ, ὅτι ἐγείνται
παρ' Ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, ἢ παρ' ἄλλων, καὶ νὰ
ἐπισκέπτεται ὅλα τὰ Ὑγειονομικὰ καταστήματα συνε-
χῶς, διὰ νὰ παρατηρῇ, ἐὰν φυλάττεται ἡ ἀνέκφυτα
τάξις εἰς αὐτά.

Περὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρ. 306. Τῶν Ἐπιθεωρητῶν τὰ χρέη εἶναι νὰ περι-
οδεύουσιν εἰς ὁρισμένους ἐποχὰς κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου διὰ νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ
Ὑγειονομικὰ ἐν γένει καταστήματα, καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι
τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
ὕπηρεσός τῶν νὰ παρατηρῶσιν, ἐὰν ἐκτελῶνται ἀκρι-
βῶς οἱ Ὑγειονομικοὶ Κανονισμοί, διὰ νὰ εἰδῶσι τὰς ἀναγ-
καίας ἐδράνας καὶ διασαφίσεις εἰς τὰς Ὑγειονομικὰς
Ἀρχὰς συμφώνως μὲ τοὺς Κανονισμοὺς, καὶ νὰ φροντί-
ζουσιν, ὥστε ἡ Ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία νὰ ἐκτελεῖται
ὁμοιομόρως παρ' ὅλων τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν
νὰ ἐξετάζουσιν, ἐὰν ὑπάρχῃ παραπνοα κατὰ τῶν
Ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐὰν συνέβησαν ὕγειο-
νομικαὶ παραβάσεις ἐὰν ἔχωσι τὰ Ὑγειονομικὰ κατα-
στήματα ἀνάγκην βελτιώσεως νὰ γνωμοδοτῶσιν εἰς τὸ
Ὑπουργεῖον περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ τελειοποιήσεως
τῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, ἢ κατὰ τόπους
νὰ ἀπερχόμενοι κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Ὑπουργείου εἰς τόπους ἢ καταστήματα, ὅπου ἤθελε
φανῇ ὑπο ἰσχυρὰ νοσήματα, καὶ νὰ ἐνεργῶσι
κατὰ τὰς ἐδράνας καὶ διαταγὰς, τὰς ὁποίας ἤθελον
λάβει πρὸς ἐξέλιξιν τοῦ μολύσματος, καὶ ἐξασφάλειαν
τῆς δημοσίου ὑγείας. Ἐν γένει δὲ ὁρεῖται νὰ συμμορ-
φοῦναι καὶ μὲ πᾶσαν ἄλλην διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου
ἀφορῶσαν τὴν ὑγειονομικὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, Δια-
ταγμάτων καὶ Κανονισμῶν, ἰδίως δὲ ν' ἀναδέχονται
προσωρικῶς κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν καὶ χρέη ἀνωτέ-
ρων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν κατὰ τὰ μεθέρια Ὑγειονομικῶν
προφυλάξεων καὶ τῶν Λαϊμοκαθακτηρίων.

Κ Ε Φ. Α'.

Περὶ Ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως.

Ἄρθρ. 307. Ὅλοι οἱ θέλοντες νὰ εἰσέλθωσι διὰ ξηρᾶς
εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ ᾖναι ἐρωταζόμενοι μὲ Ὑγειο-
νομικὴν πιστοποιήσιν δεικνύουσαν τὴν Ὑγειονομικὴν
κατάστασιν τοῦ τόπου, ἐς οὗ ἔρχονται.

Ἄρθρ. 308. Ἐὰν πολλοὶ ἄ.θ.ρ.οὶ ὁμοῦ ἐρχόμενοι
ἂν καὶ τὸν αὐτὸν τόπον συιστῶσι μίαν συνοδίαν,

ποιοὶ ἐξέρχονται εἰς τὸ διαλεχτήριον τοῦ Ἱγειονομείου, εἰς ἄλλον ὁρισμένον τόπον, καὶ ὁ ἱατρός τοῦ Ἱγειονομείου ἐξετάζει αὐτοὺς μετὰ τὰς ἀναγκαίας προσυλάξεις, καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγγράφῳ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 117. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων, καθὼς ἀφορᾷ τὴν ὑγείαν τοῦ πληρώματος, καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ ἱατροῦ τοῦ Ἱγειονομείου δὲν γίνονται εἰς τὰ πλοία, ἀλλ' ὅταν ἔχωσιν ἱατρὸν, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν πλοιοῖχοι πρέπει νὰ διευθύνωσι πρὸς τὸ Ἱγειονομεῖον τὴν περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν μέλλουν νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν ἐγγράφον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ ἐν λόγῳ τιμῆς ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀσθενεῖς εἰς τὸ πλοῖον μετ' ὑποψίας λοιμώδους νόσου. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν ἱατρὸν τοῦ πλοίου. ὅταν τὰ πολεμικὰ πλοία δὲν ἔχωσιν ἱατρὸν, ἡ ἐκθεσις τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος, καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ ἱατροῦ τοῦ Ἱγειονομείου θέλει γίνεσθαι καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοία (ἄρθρα 115, 116).

Ἄρθρ. 118. Πρὶν ἢ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν τὸ πλοῖον πρέπει νὰ πληρώσῃ ὅλα τὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα· ἕως οὗ δὲν πληρωθῇ ταῦτα, τὸ πλοῖον δὲν δύναται ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἄρθρ. 119. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προηγούμενων ἐκθέσεων καὶ ἱατρικῶν ἐξετάσεων, καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἱγειονομείου ἔρχεται εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἀποφασίζει καὶ πληροφορηθῇ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι κενόν, καὶ δὲν ὑπάρχουν εἰς αὐτὸ πραγματεῖαι ἢ ἄλλα εἶδη παθήσεων εἰς ἐκκᾶθρσιν, τότε τὸ Ἱγειονομεῖον δίδει αὐτὸ ἐλευθέραν κοινωνίαν, τὸ δὲ πλοῖον πρέπει νὰ χωρήσῃ εὐθὺς ἀπὸ τὸν τόπον τῶν μὴ ἐλευθέρων πλοίων.

Ἄρθρ. 120. Τὰ μεμολυσμένα πλοία καθορίζονται ἐν τῷ ἀρθρῷ 197—211.

Ἄρθρ. 121. Τὰ ἐμπορικὰ πλοία ὅταν ᾖναι καθαρὰ ἢ ὅταν καὶ πικτελῶς κενὰ, καὶ ὅταν δὲν φέρωσιν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν ὑγείαν τοῦ πληρώματος, ὅταν δὲν φέρωσι πραγματεῖας, ὅταν εἰς τὰ λιμένα τῆς Ἑλλάδος ὅπου ὑπάρχει Ἱγειονομεῖον, δύνανται, ἀφοῦ πρότερον προσηγγίσωσιν αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁμολογήσιν τῶν πλοιοάρχων καὶ ἱατρῶν, (ἄρθρ. 19, ἔως 32) νὰ λάβωσιν ὑγειονομικοὺς φύλακας καὶ ἐλευθέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας, ὅπου δύνανται νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως ἐν τῇ περιπτώσει ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος.

Ἄρθρ. 122. Οἱ ἐπιβιβαζόμενοι ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἱατροὶ πρὸς τὰ ἐμπορικὰ πλοία, καθὼς καὶ διὰ τὰ πλοία ὅσα δὲν ἔχουν ἱατρὸν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ ἐν τοῖς τόποις, ὅπου ἐπιβιβάζεται ὁ φύλαξ καὶ ἱατρός, ἡ παρουσία τοῦ ἱατροσυνηδριῶν, διὰ νὰ γίνεσθαι ἡ ἐπίβασις κατὰ τὸ ἄρθρ. 81.

Ἄρθρ. 122. Οἱ ἐπιβιβαζόμενοι ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἱατροὶ πρὸς τὰ ἐμπορικὰ πλοία, καθὼς καὶ διὰ τὰ πλοία ὅσα δὲν ἔχουν ἱατρὸν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ ἐν τοῖς τόποις, ὅπου ἐπιβιβάζεται ὁ φύλαξ καὶ ἱατρός, ἡ παρουσία τοῦ ἱατροσυνηδριῶν, διὰ νὰ γίνεσθαι ἡ ἐπίβασις κατὰ τὸ ἄρθρ. 81.

ταίας· νὰ φροντίζωσι νὰ ἀνοίγωνται τὰ κιβώτια κλπ. τοῦ πληρώματος, καὶ νὰ ἐξάγωνται τὰ ἐν αὐτοῖς πράγματα διὰ νὰ ψάωνται καὶ ἀερίζωνται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιβιβαζόμενα μολυσμὰ πράγματα· νὰ παρατηρῶσιν ἂν ἀρρώστησῃ τις ἐπὶ τοῦ πλοίου· νὰ προσέχωσι μὴ συμβῇ συγκοινωνία κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ· νὰ ἀπαγορεύωσιν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ νὰ προσορμίζεται εἰς μέρη ἀπηγορευμένα καὶ νὰ συγκοινῶ ἢ μετ' αὐτῶν, καὶ τέλος ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα πρὸς ὃν διεθίνεται τὸ πλοῖον, νὰ κάμνωσιν εἰς τὸ Ἱγειονομεῖον ἀκριβῆ ἐκθεσιν ὅλων τῶν συμβάντων ἐπὶ τοῦ πλοίου, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξομολογήσεων καὶ ἐγγράφων ἂν πρέπει νὰ λογισθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβιβάσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος.

2. Περί καθάρσεως τῶν ἐπιβατῶν.

Ἄρθρ. 123. Οἱ εὐρισκόμενοι ἐπὶ πλοίων μὴ ἐλευθέρων ἐπιβάται ἀποβιβαζόνται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριο κατὰ τὰ ἄρθρα 83 καὶ 84 διὰ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐκεῖ τὴν καθάρσιν τῶν· ἀποβιβαζόνται δὲ μάλιστα πρῶτον αὐτοὶ, καὶ ἔπειτα αἱ πραγματεῖαι.

Ἄρθρ. 124. Ἐπὶ τοῦ πλοίου δὲν δύναται νὰ καθαρῶσιν ἐν αὐτῷ εἰμὴ μετ' εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ἱγειονομείου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χορηγῇ αὐτὴν, ὅταν εὐρίσκῃ λόγους ἰσχυροὺς δικαιολογούντας τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ καθαρῶσιν οἱ ἐπιβάται ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ ὅταν ᾖναι πεπεισμένον ὅτι δύναται νὰ γένῃ ἀκριβῶς ἡ ἐκκᾶθρσις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν ὑπερβαίῃ τοὺς ὀκτώ, θέλει διορίζεσθαι εἰς τὸ πλοῖον ἰδιαιτέρος ὑγειονομικὸς φύλαξ δι' αὐτοὺς, ὁφείλων νὰ προσέχῃ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇται ἡ ἐκκᾶθρσις τῶν ἀκριβῶς· ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν καθαρῶν ἐπιβατῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπερβαίῃ τοὺς 16, θέλει διορίζεσθαι καὶ ἕτερος ὑγειονομικὸς φύλαξ, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς θέλει προστίθεσθαι ἀνὰ ὀκτὼ περιπλέον ἐπιβάτας καὶ ἕτερος ὑγειονομικὸς φύλαξ.

Ἄρθρ. 125. Οἱ ἐπιβάται ἀποβιβαζόνται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριο διὰ τῆς λέμβου τοῦ πλοίου συνοδευόμενης μακρόθεν παρὰ τῆς λέμβου τοῦ Ἱγειονομείου.

Ἄρθρ. 126. Φθάσαντας εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριο δέχεται ὁ ἐπίστατος τοὺς ἐπιβάτας κατὰ συνέπειν τῆς ὑπὸ στοιχ. Ε. καὶ ἄρθρ. 83 κοινοποιήσεως τοῦ Ἱγειονομείου, καταγράφει αὐτοὺς εἰς τὸ ἀνήκον βιβλίον, (ἄρθρ. 303) καὶ τοὺς παραδίδει εἰς φύλακας διὰ νὰ φροντίσωσι τὴν ἐκκᾶθρσιν αὐτῶν, καὶ νὰ προσέχωσιν εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ ὑγειονομικὴ παράστασις.

Ἄρθρ. 127. Εἰς ἕκαστον κοιτῶνα τῶν ἐπιβατῶν πρέπει νὰ διορίζεται εἰς φύλαξ· ἀλλ' ὅταν ᾖναι εἰς τὸν αὐτὸν κοιτῶνα περισσότεροι τῶν ὀκτῶ ἐπιβάται, διορίζονται δύο.

Ἄρθρ. 128. Τὰ πράγματα τῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριο παραδεχθέντων ἐπιβατῶν ἀνοίγονται εὐθὺς καὶ ἐξετάζονται παρόντος τοῦ ἐπιστάτου, καὶ ἐὰν φέρωσιν ἐν αὐτοῖς πράγματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ καθαρῶσιν

Ἄρθρ. 21. Ἡ ἐξομολόγησις γίνεται ἐγγράφως παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, ὅπου εὑρίσκεται τοιοῦτος, γραφομένων ἀκριβῶς κατὰ λέξιν τῶν λόγων ὅλων τῶν ἐξομολογουμένων.

Ἄρθρ. 22. Πρὸ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν δύναται οὐδεὶς νὰ ὁμιλήσῃ οὔτε μὲ τὸν πλοίαρχον, οὔτε μὲ τινὰ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

Ἄρθρ. 23. Εἰς τὴν ἐξομολόγησιν παραλαμβάνονται συνήθως ὁ πλοίαρχος καὶ δύο ναῦται, ἢ, ὅταν ὑπάρχωσιν ἐπιβάται, εἰς ἐπιβάτης καὶ εἰς ναύτης, καὶ ἐξομολογοῦνται ἕκαστος χωριστὰ καὶ κατ' ἰδίαν, προσκαλούμενοι ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸ διαλεκτήριον, ἢ εἰς ἄλλον τόπον τοῦ Ὑγειονομείου ἐπὶ τούτῳ διορισμένον. Ἐὰν ὁ ἐξομολογῶν παρατηρήσῃ διαφωνίαν εἰς οὐσιώδη ἀντικείμενα μεταξὺ τῶν ἐξομολογουμένων, ἢ συλλάβῃ ὑποψίαν τινὰ, ἢ καὶ ὅταν δι' ὅποιον δέποτε ἄλλον λόγον νομίσῃ ἀναγκάζειν τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἄλλων προσώπων ἐκ τῶν τοῦ πλοίου, δύναται καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐξομολογῇ καὶ ὅλους τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· δύναται δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ δις καὶ τρίς τὴν ἐξομολόγησιν τῶν προσώπων ἐὰν τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον. Ἐὰν δὲ εἰς τὸν τύπον, ὅπου προσορμίζεται τὸ πλοῖον, τὸ Ὑγειονομεῖον δὲν ἔχῃ ἰδίαν λέμβον, τότε ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ἐντὸς ἡμισείας ὥρας μετὰ τὴν ἀγκυροβόλησιν νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον μὲ τὴν λέμβον του.

Ἄρθρ. 24. Ἐὰν τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς ἐξομολόγησιν πρόσωπα δὲν γνωρίζωσι τὴν ἐλληνικὴν διάλεκτον, παραλαμβάνει ὁ Ὑγειονόμος ἑνα διερμηνέα ὀρκισμένον.

Ἄρθρ. 25. Εἰς τὴν ἐξομολόγησιν δὲν δύνανται νὰ παρευρίσκωνται, εἰμὴ ὁ προϊστάμενος τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ διερμηνεύς, ὅπου ἡ προυσία τοῦ τελευταίου τούτου εἶναι ἀναγκαία. Δύνανται δὲ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς σημαντικὰς περιστάσεις καὶ πρόσωπα ἀποσπασθέντα παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς ἢ καὶ τὰ μέλη τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 26. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξομολογήσεως ὁ πλοίαρχος, καὶ ὅσοι μέλλουν νὰ ἐξομολογηθῶσιν, ὀρκίζονται κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, ὅτι (έλουν εἰπεῖν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν, ὁ δὲ Ὑγειονόμος ὑπομνηστικὴν εἰς αὐτοὺς τὰς ποινάς, αἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἐπιόρκους, καὶ εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐξαπατήσωσι τὰς Ὑγειονομικὰς Ἀρχάς.

Ὅταν τὰ πλοῖα ἔρχωνται ἀπὸ τόπου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὅπου δὲν ὑπάρχει καμμία ὑποψία λοιμώδους νόσου, καθὼς καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι συνεκοινώνησαν ταῦτα μετ' ἄλλων πλοίων, ἢ τόπων ἢ πραγμάτων μὴ ἐλευθέρων, ἢ ἐξομολόγησις δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ ὀρκου, ἐὰν ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ νομίσῃ αὐτὸν περιττόν.

Ἄρθρ. 27. Ἡ ἐξομολόγησις γίνεται κατ' ἐρωταποκρίσιν, καὶ αἱ κύριαι ἐρωτήσεις τοῦ ἐξομολογούντος πρέπει νὰ ᾔναι αἱ ἐφεξῆς.

§ Πόθεν ἔρχεται τὸ πλοῖον. § Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐξεταζομένου, καὶ

ποῦ ἐγεννήθη. § Πῶς ὀνομάζεται, ποῖαν σημαίνει καὶ ποῖας χωρητικότητος εἶναι τὸ πλοῖον. § Πόθεν εἶναι τὸ φορτίον τοῦ πλοίου, καὶ πόθεν τὸ ἐλαβὲν Ποῖαν ἡμέραν ἀναχώρησεν. § Εἰς ποῖαν κατάστασιν ἦτον ἡ δημόσιος ὑγεία τοῦ τόπου καὶ τῶν περιγῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του. § Πόθεν ναύτας καὶ ἐπιβάτας εἶχε τὸ πλοῖον ἐν καιρῷ τῆς ἀναχωρήσεώς του. § Ἐὰν φέρῃ ἀκόμη τὸν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους. § Ἄν εἰς τὸ διάστημα τοῦ διαπλοῦ ἐνόσησέ τι τὸ πλοῖον, καὶ ἂν ᾔναι τις ἀσθενὴς εἰσέτι. § Ἄν ἐνόσησεν τις τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ διάστημα τοῦ διαπλοῦ, ποῖαν ἡμέραν, καὶ πλησίον τίνος τόπου, ἢ πῶς γεωγραφικὸν μῆκος καὶ πλάτος συνέβη ὁ θάνατος. § Ποῖα φαινόμενα περίπου παρατηρήθησαν εἰς ἀσθενεῖς καὶ εἰς τοὺς νεκροὺς, καὶ πόσον καιρὸν ἔκαστος ἢ νότος. § Τί ἔγιναν τὰ ἐν χρήσει φορέματα στρώματα τῶν ἀποθανόντων. § Ἄν γνωρίζῃ ἰδιόρῳ τι περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως ἄλλων πλοίων εἰς τὸν αὐτὸν τῆς ἀναχωρήσεώς του καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀποπλευσάντων. § Ἄν πρὶν μίσθῃ εἰς κανὲν μέρος τὸ πλοῖον εἰς τὸ διάστημα τοῦ διαπλοῦ αὐτοῦ, εἰς ποῖον μέρος, καὶ πότε, ἂν ἐκοινώνησιν τὸ πλοῖον μὲ τὰ μέρη ταῦτα, ἂν ἔλαβεν ἐκεῖθεν ναύτας, ἢ ἐπιβάτας, ἢ καὶ πράγματα. Ποῖα ὑγειονομικὰ καὶ ἄσπαστα τῶν τόπων τούτων καὶ τῶν αὐτῶν εὑρισκομένων πλοίων. Ἄν ἀπῆντησε πλοῖον τὸ διάστημα τοῦ διαπλοῦ του, καὶ ἂν ἐκοινώνησιν αὐτοῦ, πότε, καὶ πῶς συνέβη τούτο, πόθεν ἔρχετο πλοῖον μεθ' οὗ συνεκοινώνητε, καὶ ἂν ἤξεύρηται ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις αὐτοῦ. § Ἄν ἀπῆντησιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἂν ἔλαβεν αὐτό.

Πλὴν τούτων ὁ Ὑγειονόμος θέλει ἀπευθύνει εἰς ἐξομολογούμενον καὶ ὅσας ἄλλας ἐρωτήσεις νομίσει ἀναγκαῖας πρὸς ἀνιχνύειν τῆς ἀληθείας, καὶ μὴ ὅταν τὸ πλοῖον στερεῖται ὑγειονομικῆς πιστοσύνης ἢ ὅταν ὑποκισθῇ ποτε περιστάσεως.

Ἄρθρ. 28. Ἀπ' οὗ τελειώτῃ ἡ ἐξομολόγησις, ὁ Γραμματεὺς, ἢ ὁ Ὑγειονόμος αὐτός, ἀναγινώσκει τὴν εἰς τὸν ἐξομολογηθέντα, τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἐπιβεβαιώσῃ εἶπε, καὶ ἂν ἔχῃ νὰ προσθήσῃ τι, μετὰ ταῦτα γράφει αὐτὴν ὁ ἐξομολογηθεὶς μὲ τὰς ἀναγκαῖας ἀλλαγὰς, ἀκολουθῶν δὲ ὁ Ὑγειονόμος καὶ ὁ Γραμματεὺς ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, εἴτε δὲ καὶ ὁ διερμηνεύς ἐγίνε τούτου χρῆσις. Ἄν ὁ ἐξομολογούμενος δὲν νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τούτου μνῆμα εἰς τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ὑπογράφει μόνος ὁ Ὑγειονόμος, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ διερμηνεύς ὅπου δὲν ὑπάρχει Γραμματεὺς ἢ διερμηνεύς, ἀρκεῖ ἡ ὑπογραφή τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 29. Αἰσελίδες ὅλαι τῆς ἐξομολογήσεως νὰ ᾔναι ὁμοίως ὑπογεγραμμέναι, καὶ δὲν εἶναι ὁρμημένον οὔτε σβύσιμον, οὔτε ξύσιμον, οὔτε καμμία. Πᾶσα δὲ προσθήκη πρέπει νὰ γίνῃ

77. Ἡ πραγματικὴ κήρυξις ἐπιβάλλεται.

- 1) Εἰς πλοῖα·
- 2) Εἰς ἀνθρώπους·
- 3) Εἰς πράγματα καὶ ζῶα·

1) Περί καθάρσεως τῶν πλοίων.

78. Πᾶν πλοῖον ἐλληνικὸν ἢ ξένον μὴ ἐλεύθερον, ὡς ἐπὶ τοῦ νόμου 31, ὅταν ἀναγνωρίσῃ ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ὡς ὄν, ἔμπορον, ἢ ἀκάθαρτον (ἄρθρ. γ' τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου καὶ 40, 41, 42, τοῦ Κανονισμοῦ) πλοῖον πολεμικὸν ἢ πωλεμικὸν, ἐπιβάλλει εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξομολογήσιν ἢ τὴν ἐγγραφὴν ὁμολογίαν τοῦ (ἄρθρ. 31) αὐτοῦ ἢ καὶ περισσοτέρου ὑγειονομικοῦ φύλακος, καὶ τὰς περιστάσεις, διατάσσει τὸ πλοῖον νὰ ὑψώτῃ κατὰ κεντρικὴν σημειάν ὡς σημειὸν τῆς υποψίας, καὶ προσομοιωθῇ εἰς τὸν διωρισμένον διὰ τὰ πλοῖα τῆς κατηγορίας τὸπον.

79. Ὅταν ἀναγνωρίσῃ ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ὡς ὄν, ἔμπορον, ἢ ἀκάθαρτον (ἄρθρ. γ' τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου καὶ 40, 41, 42, τοῦ Κανονισμοῦ) πλοῖον πολεμικὸν ἢ πωλεμικὸν, ἐπιβάλλει εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξομολογήσιν ἢ τὴν ἐγγραφὴν ὁμολογίαν τοῦ (ἄρθρ. 31) αὐτοῦ ἢ καὶ περισσοτέρου ὑγειονομικοῦ φύλακος, καὶ τὰς περιστάσεις, διατάσσει τὸ πλοῖον νὰ ὑψώτῃ κατὰ κεντρικὴν σημειάν ὡς σημειὸν τῆς υποψίας, καὶ προσομοιωθῇ εἰς τὸν διωρισμένον διὰ τὰ πλοῖα τῆς κατηγορίας τὸπον.

80. Ὅλα τὰ μὴ ἐλεύθερα πλοῖα πρέπει νὰ ᾖναι ἐπισκεπτόμενα μακρὰν ἀπὸ τὰ ἐλεύθερα πλοῖα εἰς ὅριον μέρος, καὶ μάλιστα, ὅταν ὁ τόπος τὸ συγχωρὴν τῶν πλοίων τούτων τὸ ὀλιγώτερον ὑποπτα πρέπει νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὰ μάλλον ὑποπτα. Ὅλα δὲ τὰ καθαρὰ πλοῖα πρέπει νὰ ᾖναι ἰσχυρῶς προσηλωμένα καὶ μετὰ δύο τουλάχιστον ἀγκύρας· καὶ δὲ τὴν ἄδειαν νὰ δέσωται εἰς τὴν ξηρὰν σχοινία καὶ μόνοι γίνονται εἰς κατεπειγούσας ἀνάγκας ὁλοῶν καὶ διὰ μικρὰ πλοῖα, τὰ ὅποια δὲν δύναται ἐξασφαλισθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀγκύρας· ταῦτα δύνανται δένωσιν σχοινία ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἄλλὰ πρέπει νὰ ᾖναι καλῶς κατηρτισμένα, ἐπιτηροῦντος ἀκριβῶς εἰς τὸν ὑγειονόμον. Περί τῆς ἀτραυλῆς καὶ τακτικῆς καθάρσεως τῶν πλοίων, θελεφροντίζει ὁ Λιμενάρχης.

81. Μετὰ τὸν ἐπιβιβασμὸν τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος καὶ τὴν ἀτραυλὴν προσόρμησιν τοῦ πλοίου, ὁ πλοῖος ὑγειονομικοῦ ἐπισκέπτεται, πρῶτος καὶ ὑποφύλακος, μετὰ τὰς ἀνηκούσας προφυλάξεις τὴν ἀνήκουσταν ἀπόστασιν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἂν πίσχωσι ὑποπτὸν τι νόσημα, καὶ ἀναφέρει πάντοτε εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπισκέψεώς του.

82. Ὅλα τὰ πολεμικὰ πλοῖα δὲν γίνεται ἡ ἐπίσκεψις αὕτη

ὅταν ἔχωσιν ἱατρὸν, ἐπειδὴ προσηλωρᾶται οὗτος εἰς τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοίου (ἄρθρ. 31)· ἐὰν ὅμως τὸ πλοῖον δὲν ἔχη ἱατρὸν, τότε πρέπει νὰ κάμνη τὴν ἐπίσκεψιν ὁ ἱατρὸς τοῦ ὑγειονομικοῦ, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

82. Μετὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ σημειοῖ τὸν ἀριθμὸν, τὸ ὄνομα, καὶ ἐπωνυμιον ὄλων τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνθρώπων, καὶ τὰ πράγματα τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς διὰ καθημερινὴν χρῆσιν, διαικρίνων αὐτὰ ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα, διότι ἐκείνα μὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, ταῦτα δὲ πρέπει νὰ ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο, ἐὰν ᾖναι ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ. σημειοῖ πρὸς τοῦτοι καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου, καὶ παραπέμπει τὰς σημειώσεις αὐτὰς εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, τὸ ὅποιν θελεῖ παρατηρήσει ἐξ αὐτῶν, ἂν ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου εἶναι τὰ αὐτὰ μετὰ τὰ γεγραμμένα εἰς τὰ ἐγγραφα τοῦ πλοίου· ἐὰν ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ εἶναι ἀγράμματος τότε ἐρχεται ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ ὑγειονομικοῦ, ἢ ὁ ἐκπληρῶν χρέος αὐτοῦ, μετὰ τὴν λέμβον πλησίον τοῦ πλοίου, καὶ γράφει τὴν σημείωσιν ταύτην καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου φύλακος.

83. Μετὰ τὴν ἀναγραφὴν ταύτην τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος καὶ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἱατροῦ, τὸ ὑγειονομεῖον, ἐὰν τὸ πλοῖον λογίζεται καθαρὸν ἢ ἔμπορον, δίδει εἰς αὐτὸ τὴν ἄδειαν ἀμέσως τοῦ νὰ ἀποβιβάτῃ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας του εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο, εἰδοποιῶν συγχρόνως περὶ τούτου τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρηρίου μετὰ ἐγγραφα χωριστὰ διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς πραγματείας, καὶ συντεθειμένα κατὰ τοὺς τύπους Ε, ΣΤ., ἐπὶ τῶν ὁποίων δύνανται καὶ ὀφείλει μάλιστα τὸ ὑγειονομεῖον νὰ προσθέτῃ καὶ ὅτις ἄλλος νομῖται ἀνγκυκλίας παρατηρήσει.

Πρὶν συγχωρήσει τὸ ὑγειονομεῖον τὴν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο ἀποβίβασιν τῶν πραγματειῶν, πρέπει νὰ δώτῃ καὶ ἡ τελωνιακὴ Ἀρχὴ τὴν ἀπαρατηρήσασιν ἄδειαν, διευθύνουσα αὐτὴν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον. Ἐὰν δὲ τὰ τοιαῦτα πλοῖα φέρωσι πραγματείας μὴ ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ (ἄρθρον 156) τὸ ὑγειονομεῖον δίδει εἰς αὐτὰ τὴν ἄδειαν νὰ τὰς ἀποβιβάσωσιν εὐθὺς εἰς ἐλευθέρην κοινωσίαν μετὰ τὰς ὀριζομένης εἰς τὰ ἄρθρ. 87 καὶ 88 προφυλάξεις.

84. Ἐὰν τὸ πλοῖον ᾖναι ἀκάθαρτον, ὑποβάλλεται προηγουμένως εἰς τριῶν ἡμερῶν προκίθαρον κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας λαμβάνει τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἀποβιβάτῃ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας του εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο, καὶ τὰ μὴ ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ εἰς ἐλευθέρην κοινωσίαν μετὰ τὰς ἀνηκούσας προφυλάξεις (ἄρθρ. 87, 88.).

85. Ἡ Προκάθαρσις συνίσταται εἰς τὸ νὰ διαμένῃ τὸ πλοῖον μετὰ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα ἐπὶ τινὰ περίοδον χρόνου μεμονωμένον καὶ

σθώσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, στέλλονται παῦτα ἀμέσως εἰς τὰς ἀποθήκας.

Ἄρθρ. 129. Ἐάν οἱ ἐπιβάται δέν θέλωσι νά ἀποχωσθῶσιν ἀπό τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νά καθαρισθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, ὑποβάλλονται οὗτοι εἰς τήν περίοδον τῆς καθάρσεως, εἰς τήν ὁποίαν ὑπόκεινται αἱ ἐπιδεκτικαί μολυσμοῦ πραγματεῖαι τῆς αὐτῆς πιστοποιήσεως, διὰ δέ τὰ πράγματα αὐτὰ πληρόνεται τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως χωριστά. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Ἐπιστάτης θέλει καταχωρεῖ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πραγματειῶν καὶ τὰ τοιαῦτα πράγματα.

Ἄρθρ. 130. Ἐξετασθέντων ἀκριβῶς τῶν πραγμάτων, διαμοιράζει ὁ Ἐπιστάτης τοὺς ἐπιβάτας εἰς τὰ δωμάτια· ἀλλ' εἰς τρόπον ὅμως ὥστε νά μὴ συνοικῶσι πολλοὶ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ δωμάτιον.

Ἄρθρ. 131. Ὅταν οἱ ἐπιβάται θελήσωσι δύνανται νά λάβωσιν ἰδίους κοιτῶνας, ἐάν δέν ᾔηται ἔλλειψις τοιούτων ἕνεκα τῆς συρροῆς πολλῶν ὁμοῦ καθαριζομένων· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πληρόνουν οὗτοι τὸ κατὰ τὴν ὕγειονομικὴν διατίμησιν προσδιωρισμένον διὰ τὸ δωμάτιον δικαίωμα.

Ἄρθρ. 132. Ἐπιστολαὶ σφραγισμέναι καὶ ἀσφράγιστοι, ἢ φάκελλοι, τοὺς ὁποίους ἔχουν μεθ' ἐαυτῶν οἱ ἐπιβάται, πρέπει νά παραδίδωνται εὐθὺς εἰς τὸν Ἐπιστάτην, ὅστις φροντίζει νά καπνισθῶσιν εὐθὺς εἰς τὸ καπνιστήριον τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου, καὶ νά ἐπιστραφῶσιν ἔπειτα εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ἢ νά διευθυνθῶσιν ὅπου αὐτοὶ θέλουν.

Ἄρθρ. 133. Εἰς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου θέλουν παραδίδεσθαι πάραυτα καὶ ὅλα τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα φέρουν τυχόν οἱ ἐπιβάται, ἀραιρεθέντων πρότερον ὅλων τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ ἐπιδημιῶν ἢ προσαρτημάτων.

Τὰ ὅπλα ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τοὺς κυρίους τῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκ τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου ἐξόδου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 134. Εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς καθάρσεως, ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν, πρέπει νά ἀερίζωνται ἀπλωνόμενα, ψαυόμενα καὶ μετακομιζόμενα καθ' ἐκάστην, κατὰ τὸ ἄρθρ. 168.

Ἀριθ. 135. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν ἐπιβατῶν ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὸ Λοιμοκαθακτήριον ἀποβιβάσεως αὐτῶν, ἂν δέν ἐλογίσθησαν αἱ τῆς προκαθάρσεως ἡμέραι κατὰ τὸ ἄρθρ. 85, καὶ τελειώνει ὅταν συμπληρωθῇ ὁλόκληρος ἡ τελευταία ἡμέρα, ὥστε δέν λαμβάνουν ἐλευθέραν κοινωνίαν, εἰμὴ τὴν ἐπιῦσαν πρωΐαν.

Ἄρθρ. 136. Πρὸς περισσοτέραν εὐκολίαν τῶν ταξιδευόντων, συγχωρεῖται εἰς τὰ γενικά μόνον Λοιμοκαθακτήρια ἡ λεγόμενη Ἀπόδυσις (Spolio).

Ἄρθρ. 137. Ἡ Ἀπόδυσις αὕτη συνίσταται εἰς τὴν τελείαν ἀποχώρισιν τοῦ ἀνθρώπου ἀφ' ὅλα τὰ πράγματα καὶ ἐνδύματά του, καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀπόπλυσιν ὅλου τοῦ σώματος, καὶ ἰδίως τῶν τριχῶν αὐτοῦ, ὥστε νά γενῇ ἀδύνατος πᾶσα νέα ἀπορρόφησις μολύσματος εὐρισκομένου τυχόν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἢ ἐνδυμάτων ἢ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος. Διὰ τοῦτο ἡ

περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν ἀποδυομένων ἄρχεται τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐξετελέσθη ἡ ἀπόδυσις.

Ἄρθρ. 138. Διὰ τῆς ἀποδύσεως ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν ἀνθρώπων ἐλαττοῦται κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀναισθησίαν τῆς καθάρσεως Διάταγμα. Ἄρχεται ἡ περίοδος αὕτη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδύσεως ἀνωτέρω.

Ἄρθρ. 139. Εἰς τὴν ἀπόδυσιν δύνανται νά ὑποσθῶσιν ὅσοι θελήσωσι· ἀλλὰ πρέπει πρότερον νά ἐκσθῶσιν ἀπὸ τὸν ἱατρὸν τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου ἂν ὑγιεῖς, διότι εἰς τοὺς πάσχοντας δέν πρέπει νά συρῇται ἡ ἀπόδυσις.

Ἄρθρ. 140. Ἡ ἀπόδυσις γίνεται ὡς ἐφεξῆς· ὁ ἐνδύμενος εἰσέρχεται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένον τόπον, ἀπεκδύεται ἐκεῖ ὅλα του τὰ ἐνδύματα, καὶ χωρίζεται ὁλοσχερῶς ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα καὶ ἐμβαίνει εἰς λουτρόν· εἰκοσιν ἐξ' ὑπερῶν μοιρῶν ἢ θαλασσίου ἢ ἄλλου ὕδατος, ὅπου διακρίνεται ἡρίσειαν ὡς πλύνων ἀκριβῶς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματός του καὶ τὴν τὴν κεφαλὴν. Τούτου γενομένου ἐνδύεται ἐλαφρορέματα, καὶ μεταβαίνει πάραυτα εἰς ἄλλο καὶ δωμάτιον, διὰ νά τελειώσῃ ἐκεῖ τὴν καθάρσιν.

Τὰ ἀπεκδυθέντα ἐνδύματα καὶ πράγματα συνήρῃ ἐπιμελῶς εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐμῆλ' ὁ ἀποδυθεὶς εἰς τὸ λουτρόν καὶ ἐκτίθενται ὁμοῦ μετὰ τὰ ἄλλα πράγματα αὐτοῦ ἀερισμὸν διὰ νά τελειώσωσι τὴν νενομισμένην καθάρσιν τῶν μὴ ἀποδυομένων· ἐάν δέ ᾔηται μεταξὺ τῶν πραγμάτων δυνάμενα νά ἐκτεθῶσιν εἰς ὑποκαπνιστήριον, ἢ νά βυθισθῶσιν εἰς ἀπλοῦν ἢ ἐγγλωρον ἢ ὅξος ἄνευ βλάβης, τότε, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἀποδυτοῦ, καπνίζονται οὕτως ἐπὶ 24 τοῦλάχιστον ὥρας τὸ καπνιστήριον τοῦ καταστήματος, ἢ μένουσιν εἰς τὸ ἀπλοῦν ὕδωρ ἐπὶ 12 ὥρας, εἰς δέ τὸ ἐγγλωρον ὅξος ἐπὶ 3 μόνον ὥρας, καὶ ἔπειτα παραδίδονται τοῖς ἀποδυθέντας, θεωρούμενα ὡς ἐλεύθερα, κατὰ τὰ ἄρθρ. 161, 166.

Ἄρθρ. 141. Ὅταν γίνεται ἡ ἀπόδυσις πρέπει νὰ τηρῇ ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ διὰ νά ἐκτελέσῃ αὐτήν. Ἄν δέ οἱ ἀποδυόμενοι ᾔηται γυναῖκες, τότε ἐπιτελεῖται τὸ φύλακος, γυνὴ ὁρμηζομένη πρότερον ἐνώπιον Ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου.

Ἄρθρ. 142. Ἐάν οἱ ἀποδυόμενοι θελήσωσι νά ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἀπόδυσιν, τότε οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες, οἵτινες διορίζονται εἰς αὐτοὺς παρὰ τὸν Ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου, κοινωνοῦν μετὰ τὴν ἀπόδυσιν ἀφ' οὗ εἰσελθῶσιν οἱ ἀποδυόμενοι εἰς τὰ δωμάτια, ὅπου θέλουσιν ἐκπληρώσει τὴν ἀπόδυσιν των.

Διὰ τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν αὐτῶν διορίζεται εἰς ἀεριστῆς, ὅστις θέλει ἐκτελέσει τὴν ἐκκαθάρσιν αὐτῶν· ἐάν δέ οἱ μὴ ὑγιεῖς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἀπόδυσιν ἐλαβόν ἡδονὴν καὶ οὐκ ἀνέχωνται τοὺς φύλακας, τότε οὗτοι μένοντες διὰ νά ἐκτελέσωσιν ὁλόκληρον τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως, ἀντὶ τῶν ἀεριστῶν τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν φορέων.

περιόριον, καὶ νὰ υπογράφεται ὡσαύτως παρὰ τῶν υποψηφίων τὴν ἐξομολόγησιν προσώπων.

Ἄρθρ. 30. Τῶν ἀλιευτικῶν καὶ τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς πλεούτων πλοιαρίων ἡ ἐξομολόγησις γίνεται συνήθως ἀνευ ὁρκου καὶ προφορικῶς, ὁπόταν ταῦτα πλέωσιν εἰς μέρη ὅπου δὲν εἶναι ὑποψία ὅτι ἐδύναντο νὰ κοινωνήσωσι μὲ ὑπόπτους τόπους, πλοῖα, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα ὅταν δὲ ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον αἱ ἐξομολογήσεις αὗται γίνονται καθὼς καὶ τῶν ἄλλων πλοίων.

Ἄρθρ. 31. Οἱ Διευθύνται τῶν πολεμικῶν πλοίων, οἱ φροντες βαθμὸν τινὰ δημοσίου ὑπηρεσίας ναυτικῆς, δὲν ὀρκίζονται οὐδ' ἐξομολογοῦνται κατὰ τοὺς εἰρημένους τύπους, ἀλλ' ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ διευθύνει πρὸς αὐτοὺς ἐγγράφους ἐρωτήσεις κατὰ τὸν τύπον (Δ') καὶ ὁ πλοίαρχος ἀπαντᾷ ἐγγράφως, δίδων τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· αἱ τοιαῦται ἀπαντήσεις πρέπει νὰ προσυπογράφονται καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν τῶν πολεμικῶν πλοίων.

Ἄν ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ νομίσῃ ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ καὶ ἄλλας πληροφορίες ἢ διασαφήσεις, διευθύνει πάλιν ἐγγράφως τὰς ἐρωτήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως πάλιν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Περὶ Ὑγειονομικῆς διαιρέσεως τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 32. Οἱ λιμένες τῆς Ἑλλάδος διαιροῦνται ὕγειονομικῶς εἰς τέσσαρας κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον κατηγορίας·

1. Εἰς λιμένας ὅπου δὲν εἶναι δεκτὸν εἰς κοινωνίαν κινεῖν πλοῖον ἀφ' ὁποιοῦνδήποτε τόπον καὶ ἂν ἐρχεται, καὶ ὁποιοῦνδήποτε πιστοποιήσιν καὶ ἂν φέρῃ·
2. Εἰς λιμένας ὅπου γίνονται δεκτὰ, μόνα τὰ ἐλεύθερα πλοῖα, καὶ λαμβάνουν ἐκεῖ ἐλευθέρην κοινωνίαν·
3. Εἰς λιμένας ὅπου γίνονται δεκτὰ τὰ ἐλεύθερα πλοῖα, τὰ καθαρὰ ἐκεῖ α καὶ ὑποπτα, περὶ τῶν ὁποίων γένηται λόγος εἰς τὰ ἄρθρα 69, 70·
4. Εἰς λιμένας ὅπου εἶναι δεκτὰ ὅλα τὰ πλοῖα καὶ ἐλεύθερα καὶ καθαρὰ καὶ ὑποπτα καὶ ἀκαθάρτα καὶ μεμολυσμένα.

Ἄρθρ. 33. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀνάγονται οἱ λιμένες καὶ ὅρμοι τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει καμμία ὕγειονομικὴ Ἀρχή.

Εἰς τοὺς λιμένας τούτους δὲν δύναται νὰ προσερχθῇ κινεῖν πλοῖον ἢ δὲ ὑπὸ τρικυμίας ἢ ἄλλης ἀνάγκης διασθῇ νὰ προσρῶγῃ ἐκείσε, δὲν δύναται οὔτε νὰ ἀποβιάσῃ οὔτε νὰ ἀποβιβάσῃ τι, οὔτε νὰ συγκοινωνήσῃ μὲ ἀνθρώπους ἢ πράγματα, καὶ ὀφείλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἄμα παύσῃ ἡ ἀνάγκη.

Ἐκροῦνται τοῦ ὅρου τούτου ὅσα πλοῖα ἐλεύθερα παρὰ τινος ὕγειονομικῆς Ἀρχῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἔχουν ἐγγράφον ἄδειαν τοῦ νὰ προσερχθῶσιν εἰς τινὰ τῶν τούτων λιμένων διὰ νὰ ἀποβιβάσωσιν ἢ ἐπιβιβάσωσιν πράγματα, ἢ ἀνθρώπους, ἢ καὶ νὰ συγκοινωνή-

σωσιν ἀπλῶς· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλουσι νὰ λαμβάνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ ὕγειονομικὸν φύλακα.

Ἄρθρ. 34. Εἰς τοὺς λιμένας τῆς πρώτης κατηγορίας ἀνάγονται καὶ αἱ ἐρημόνησοι ὅλαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν ὕγειονομικοὶ φύλακες. Εἰς ὅσας δὲ ἐκ τούτων εὐρίσκονται συνήθως ποιμένες, ἢ ἄλλοι ἄνθρωποι διατρίβοντες ἐκεῖ, πρέπει νὰ ὀρκίζωται ἐνώπιον τοῦ πλησιεστέρου Ὑγειονομείου, ὅτι δὲν θέλουν λαμβάνει ποτὲ καὶ ὠνίαν μὲ τὰ προσορμιζόμενα τυχόν ἐκεῖ πλοῖα ἡμέσως ἢ ἐμμέσως, καὶ ὅτι ἄρα θεωρήσωσιν ὕγειονομικὴν τινὰ παράβασιν θέλουν καταγγέλλει αὐτήν.

Πρὶν ἢ δώσωσι τὸν ὅρκον τοῦτον δὲν θέλουν λαμβάνει ποτὲ τὴν ἄδειαν νὰ διατρίβωσιν εἰς τοιαύτους τόπους· ἐάν δὲ ποτε παραβῶσι τὰς διατάξεις ταύτας ὑπόκεινται εἰς τὴν ὀριζομένην παρὰ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ὕγειονομικοῦ νόμου ποινήν.

Ἄρθρ. 35. Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνάγονται ὅλοι οἱ λιμένες καὶ ὅρμοι τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπου ὑπάρχουν ὕγειονομικοὶ σταθμοὶ ἢ φυλακεῖα.

Ἄρθρ. 36. Εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν ἀνάγονται ὅλοι οἱ λιμένες, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχουν ὕγειονομεῖα Γ' τάξεως.

Ἄρθρ. 37. Εἰς τὴν τετάρτην κατηγορίαν ἀνάγονται ὅλοι οἱ λιμένες, ὅπου ὑπάρχουν ὕγειονομεῖα Α' καὶ Β' τάξεως καὶ γενικὰ λοιμοκαθαρτήρια.

Ἡ κατηγορία, εἰς ἣν ἀνάγεται ἕκαστος τῶν λιμένων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους, ὀρίζεται εἰς τὸ περὶ ἑδρας τῶν ὕγειονομικῶν Ἀρχῶν Ἡμέτερον Διάταγμα.

Κ Ε Φ. Δ'.

Περὶ Ὑγειονομικῆς διαιρέσεως τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 38. Τὰ πλοῖα κατὰ τὴν πιστοποίησιν, τὴν ὁποίαν φέρουσιν, καὶ κατὰ τὰ ἐξαχόμενα ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως αὐτῶν, ἢ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνουν αἱ ὕγειονομικαὶ Ἀρχαί, διαιροῦνται ὡς ἐξῆς·

1. Εἰς ἐλεύθερα·
2. Εἰς καθαρὰ·
3. Εἰς ὑποπτα·
4. Εἰς ἀκαθάρτα, καὶ
5. Εἰς μεμολυσμένα.

Ἄρθρ. 39. Ἐλεύθερον λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ πιστοποίησιν ἐλευθέρην (ἄρθρον 17), ὅταν δὲν ἐκοινωνήσῃ κατ' ὁποιοῦνδήποτε τρόπον εἰς τὸν διαπλεον αὐτοῦ μὲ τινὰ τόπον μὴ ἐλευθέρων (μὴ ἄνεσον), ἢ μὲ ἄλλα πλοῖα, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα προσερχόμενα ἀπὸ μὴ ἐλευθέρων τόπων, ἢ καὶ ἀπὸ τόπων ἀγνώστους· ὅταν δὲν φέρῃ ἀρρώστους παρέχοντας ὑποψίαν λοιμώδους νόσου· ὅταν δὲν ἀπώλειε καθ' ὁδὸν ἄνθρωπον ἐκ τοιαύτης νόσου· ὅταν δὲν ἔχῃ εἰς τὰ ἐγγράφα του ἑλλειψίν τινα μὴ δικαιολογουμένην δεόντως· ὅταν δὲν φέρῃ περισσοτέρους, ἢ ὀλιγωτέρους ἀνθρώπους, ἢ καὶ ἄλλους παρὰ τοὺς σημειουμένους εἰς τὰ ἐγγράφα του· ὅταν δὲν φέρῃ ἄλλο φορτίον παρὰ τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν πιστοποίησιν, καὶ ὅταν ὑπάρχῃ μὲν

Ἄρθρ. 262. Εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαρκείας τῶν προσωρινῶν Λοιμοκαθαρτηρίων ἀπὸ γράμ-
μην στρατιωτῶν ἢ πολιτοφυλάκων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
τοῦ Εἰσιστάτου. Κανεῖς δὲν δύναται νὰ ἐλθῇ ἐγγὺς τῆς
γραμματῆς ταύτης, ἢ νὰ ἐξέλθῃ αὐτῆς, ἀνευ ῥητῆς ἀδείας
τοῦ Εἰσιστάτου. Ἡ γραμμὴ αὕτη συνιστᾷ τὸν περίβουλον
τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου.

Ἄρθρ. 263. Εἰάν, κηρυχθέντες ὑπόπτου ναυαγίου τινος,
διαδοῦναι τὰ πράγματα αὐτοῦ, ἢ διακρίβῃ τις τῶν
ὑπόπτων ἀνθρώπων, ἢ ἄλλως πως συμβῇ συγκοινωνή-
σαι μετ' ἄλλων ἀνθρώπων, πηλῶν ἢ ἐπαρχίων, ἢ καὶ ἂν
ὑπάρχῃ μόνη βαρεῖα ὑποψία ὅτι ἐλαβὼν ταῦτά χόρται,
ἐνεργούνται τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 364 καὶ 365
μέτρα.

Ἄρθρ. 264. Κανεῖς δὲν δύναται νὰ πλησιάζῃ εἰς
πράγματα ὁποιαδήποτε, προερχόμενα ἀπὸ ναυάγια, ἢ
ἢ ἄλλα ἀποκλυθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀλλ' εἶναι
ὑποχρεωὸς ὅταν παρατηρήσῃ ἢ μάλῃ τοιοῦτόν τι νὰ εἰ-
δοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν, ἥτις θέλει
ἰδεῖ τὴν εἰδήσιν ὅπου ἀνήκει.

Ὅστις πλησιάζει εἰς τοιαῦτα πράγματα ἀνευ ἀδείας
τῆς Ἀρχῆς, θέλει θεωρεῖσθαι ὡς παραβάτης τῶν Ὑγειο-
νομικῶν διατάξεων, καὶ ἂν αὐτὰ ᾖναι ὑπὸ κήλασιν,
θελεῖ υποβάλλεσθαι εἰς κήλασιν μετ' αὐτῶν. Ἐάν δὲ
ᾖναι τὸ παραμικρὸν ἐξ αὐτῶν ὑπὸ κήλασιν ὄντων,
θελεῖ καθυποβάλλεσθαι ἐπίσης ὑπὸ κήλασιν, ἐπιφυλακ-
τικῆς καὶ τῆς ἀνηκούστης ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρ. 265. Ὅταν συμβῇ ναυάγιον, ἢ ὅταν συστήθῃ
προσωρινὸν Λοιμοκαθαρτήριον, θέλει φροντίζει ἡ τοπικὴ
Ἀρχὴ τῶν πλησιοχώρων πόλεων καὶ κομῶν, νὰ δημο-
σιεύσῃ διὰ κήρυκος ἐπ' ἐκκλησίας καὶ διὰ τοιχοκο-
λλῶν πρὸς γνῶσιν τῶν κατρίκων διὰ νὰ μὴ χυθῇ
ἡσυχία κανεῖς εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὑπάρχει τὸ ναυά-
γιον, ἢ τὸ προσωρινὸν Λοιμοκαθαρτήριον.

Ἄρθρ. 266. Τὰ πράγματα καὶ τὰ πτώματα, τὰ
ποῦ ἀποκλύζονται εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς, ἢ εὐρίσκον-
ται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, θεωροῦνται
πάντοτε ὡς ὑπόπτα, καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς
αὐτὰ νὰ παραλαμβάνῃ αὐτὰ, ἢ νὰ συγκοινωνῇ μετ'
αὐτῶν, ἀλλὰ θέλει εἰδοποιεῖσθαι εὐθὺς ἡ Ὑγειονομικὴ
Ἀρχὴ. Ἐξαιρούνται τῆς κατηγορίας ταύτης μόνον τὰ
ἐξ ὧν, τὰ ἀποκλύζόμενα εἰς τὰς ἀκτὰς. Ἐάν
αὐτὴν διάπλουν αὐτῶν πλοῖα ἀπαυτίσωσι καὶ λά-
βῃ ταῦτα πράγματα, ὀφείλουσι νὰ τὸ γνωστοποιή-
σιν εἰς τὰς Ὑγειονομικὰς Ἀρχὰς τῶν τόπων, ὅπου
εὐρίσκονται.

Ἄρθρ. 267. Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ἀποκρίνεται εἰάν, τὰ
εὐρίσκοντα εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς, ἢ ἀλλοιθιθέντα εἰς τὴν
ἐπιφανείαν πράγματα, πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἱκανῶς ἐκ
καὶνῶν ἤδη καὶ ἐπομένως ἐλευθέρων.

Ἄρθρ. 268. Εἰάν ᾖναι κιβώτια ἢ ἄλλα δοχεῖα θέλουσι
εἰσελθεῖν εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια διὰ νὰ ἀνέγωνται
καὶ ἐκθεωρῶνται ἂν ᾖναι ἤδη ἐκκαθαρισμένα ὑπὸ
ἐκείνης τῆς θαλάσσης ἢ πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν
ὅταν ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ θεωρήσῃ ὅτι τὰ τοι-

αὐτὰ κιβώτια ἢ ἄλλα δοχεῖα ᾖναι ἐξωθεν ἐκκαθαρι-
σμένα ἤδη, τὰ περιδένει καὶ σφραγίζει ἀκριβῶς μετ' ἐπὶ
ἐπιγραφῆν, ἐξωθεν ἐλευθέρων, ἐνδοθεν ὑπόπτων, καὶ τὰ
διευθύνει ἐπὶ ἐλευθέρων πλοίων εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια
μετ' τὴν προσήκουσαν κοινοποίησιν.

Ἄρθρ. 269. Οἱ ἀποκλυζόμενα νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων
θεωροῦνται πάντοτε ὡς βαρέως ὑπόπτοι.

Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ εὐθὺς ὅταν εἰδοποιήθῃ περὶ νε-
κροῦ εὐρεθέντος εἰς τὸν αἰγιαλόν, ἐρχεται πάραυτα εἰς
τὸν τόπον καὶ ἐξετάζει, καὶ ἂν πληροφορηθῇ βεβαίως
ὅτι ὁ νεκρὸς εἶναι ἀνθρώπου ἐγνωσμένως ἐλευθέρου,
εἰδοποιεῖ μόνον τὴν Διοικητικὴν καὶ Δικαστικὴν Ἀρχὴν,
καὶ παραλείπει εἰς αὐτὰς τὰ περαιτέρω. Ἐάν δὲ ὁ νεκρὸς
ᾖναι ἄγνωστος, θεωρεῖται ὡς βαρέως ὑπόπτος. Ἡ Ὑγει-
ονομικὴ Ἀρχὴ εἰδοποιεῖ τὴν Δικαστικὴν ἥτις κάμνει τὰς
ἀνηκούσας ἐξετάσεις μετ' τὴν ἀπαιτούμενην προφύλαξιν
παρούσης τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, καὶ εἰάν εὐρεθῶσιν
ἐπ' αὐτοῦ χερτίκα ἢ πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ
παραληφθῶσι, τότε παραλαμβάνονται ὡς ὅλα τὰ μὴ
ἐλευθέρων πράγματα, κηπνίζονται καὶ παραδίδονται. Ὅλα
δὲ τὰ ἄλλα πράγματα τοῦ νεκροῦ καίονται εὐθὺς ἐκεῖ, καὶ
ὁ νεκρὸς θάπτεται μετακινιζόμενος δι' ἀγκύστρων εἰς
λάκκον μετ' ἀσβεστον κατὰ τὸ ἄρθρου 216. Ἡ Ὑγειονο-
μικὴ Ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν τόπον
ἐκεῖνον, πρὶν τελεώσων ὅλα ταῦτα καὶ ταρῇ ὁ νεκρὸς.

Αἱ διατάξεις αὗται περὶ τῶν ἀποκλυζόμενων πραγ-
μάτων καὶ νεκρῶν εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς, καὶ τῶν εὐρίσκο-
μένων εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης, θέλουσι φυλάτ-
τεσθαι καὶ ἐκτελεῖσθαι μετ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας
καὶ προσοχῆς εἰς τὰ μέρη, ὅπου εὐρίσκονται πλοῖα ὑπὸ
κήλασιν, καὶ εἰς ὅλα τὰ παράλια τὰ γειτνιάζοντα μετ'
τὴν Τουρκίαν, ὡς εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν Κόλπον, καὶ εἰς
τὸν Παγασσαῖον (τοῦ Βόλου).

Κ Ε Φ. Γ.

Περὶ τῶν γραφῶν τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν
καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

Περὶ τοῦ Ὑγειονομικοῦ.

Ἄρθρ. 270. Τοῦ Ὑγειονομικοῦ χρέος εἶναι, νὰ ἐπαγρυ-
πνῇ ἀδιακόπως εἰς τὸ νὰ μὴ διακινδυνεύῃ ἡ δημόσιος
ὕγεια ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς λοιμωδῶν νοσημάτων, καὶ εἰς
τὸ νὰ διατηρῶνται ἀκριβῶς ὅλα αἱ Ὑγειονομικαὶ δια-
τάξεις, καὶ ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας
αὐτοῦ νὰ προσέχῃ ἀδιακόπως εἰς τὴν κατὰστασιν τῆς
δημόσιας ὕγειας τῶν τόπων μετ' τοὺς ὁποίους ἔχει σχέ-
σιν ἡ Ἑλλάς· νὰ εἰσδίδῃ καὶ νὰ ἐπιθεωρῇ τὰ Ὑγειονομι-
κὰς πιστοποιήσεις καὶ τὰς ἀδείας τῆς ἀκτοπλοΐας παν-
τὸς πλοίου προσορμιζομένου εἰς τὸν λιμένα, καὶ ἂν δὲν
ἔχῃ σκοπὸν ἢ δὲν δύναται νὰ καθαρισθῇ ἐκεῖ· νὰ κάμνῃ
τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πλοίων, καὶ νὰ υπογράφῃ αὐτάς·
νὰ διευθύνῃ τὰς ἐγγράφους ἐρωτήσεις ὑπογεγραμμένας
παρ' αὐτοῦ εἰς τὰ πολεμικὰ· νὰ παραδέχεται ἢ νὰ
ἀποπέμπῃ τὰ προσορμιζόμενα πλοῖα συμφώνως μετ' τοὺς
Κανονισμούς· νὰ παραλαμβάνῃ τὰ ἐγγράφα, τὰς ἐπισο-

Υγειονομικὰ Φυλακεῖα.

αὐτῶν ἀριθμ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐτῶν ἀριθμ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐτῶν ἀριθμ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐτῶν ἀριθμ.	Ἔδρα	Διοίκησις
1	Πογγόρι	Αἰτω- λίας	16	Ἀκράτα	Ἀχαΐας	30	Κυτριάς	Λακω- νίας	43	Γλώσσα	Εὐβοίας
2	Παυλίαι		17	Κατάκωλον		31	Ἀλμυρός		44	Κυραπαναγιά	
3	Περίρριον		18	Πύργι		32	Λιμένι ἢ Τραχύλα		45	Αἰδιψὺς	
4	Ἰσθμίου	Ἀκαρ- νανίας	19	Ἀλφειὸς	Θήρας	33	Παταλίδι	Μεσση- νίας	46	Στοῦρα	
5	Ἰσθμίου (Ποῦντα)		20	Ἀνάρη		34	Σαπινέντζας		47	Ἀλιθέρι	
6	Περίρριον		21	Κουφονήσια		35	Δελαγράτζια		48	Ἀγνώντα	
7	Περίρριον	Ἀργολί- δος	22	Κιάτος καὶ Ξυλόκαστρον	Κορινθίας	36	Φοῖνοιξ	Σύρου	49	Κουκουναριά	
8	Μυλοὶ Ναρ- πλίου		23	Ἰεράξ		37	Βάρη		50	Φρούριον	
9	Πορτογέλι		24	Κυπαρίσι	Λακεδαί- μονιος	38	Σύκινος		51	Τρεῖς Μπουκιές	
10	Μέθενα	Ἰδρας	25	Ἀρχάγγελος		39	Φολέγανδρος	Φθιώτιδ.	52	Ληναριά	
11	Ἀνάβυστος		26	Ἐλαφονήσι		40	Δῆλος		53	Καλαμίτσα	
12	Θερικὸν		27	Νιάουσα	Νάξου	41	Γαρδίκι		54	Στόμμα	
13	Μικραθῶν	Ἀττικῆς	28	Πάρου		42	Θρονίον		55	Ἅγιος Φωκᾶς	
14	Ὀρωπὸς			Ἀντίπαρος					56	Ἀτσίτσα	
15	Πέραμα		29	Κέφαλος					57	Ερέτρια	
									58	Ἀλώνησος (Ἡλι- οδόρμια	
									59	Ἑλληνικά	
									60	Πευκί	
									61		

Λοιμοκαθαρτήρια
ΔΗΜΟΣΙΑ (ΓΕΝΙΚΑ).

αὐτῶν ἀριθμ.	Τάξις αὐτῶν	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐτῶν ἀριθμ.	Τάξις αὐτῶν	Ἔδρα	Διοίκησις
1	Α'.	Ἐρμούπολις	Σύρου	7	Β'.	Ἰδρας	Ἰδρας
2	Β'.	Πειραιεύς	Ἀττικῆς	8	»	Ἀμαλιάπολις	Φθιώτιδος
3	»	Βόνιτσα	Ἀκαρνα- νίας	9	»	Ταράτσα	
4	»	Ἀννινον		10	Γ'.	Ἰταμον	Εὐρυτανίας
5	»	Πάτρι	Ἀχαΐας	12	»	Πλατανιά	
6	»	Σκιάθος	Εὐβοίας				

Λοιμοκαθαρτήρια
ΔΗΜΟΤΙΚΑ.

1.	Σπέτται
2.	Θήρα
3.	Ἄνδρος
4.	Τήνος καὶ
5.	Μύκωνος

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ λοιμωδῶν νοσημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὅτις ὑπ' ὄψιν τὸν ὑγειονομικὸν Νόμον, ἐπὶ τῇ
ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ,

ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α. Λοιμώδη νοσήματα θεωροῦνται.

1. ὁ Λοιμὸς (Πανώλης)

2. ἡ Ἀσιατικὴ χολέρα

3. ὁ Ἰκτερώδης τύφος τῆς Ἀμερικῆς (fièvre
jaune).

ΑΘΗΝΑΙ

καὶ τὸ ἀρχιφυλάκος αὐτοῦ, καὶ παρὰ τῆς ἀναγκαίας
πρακτικῆς δυνάμεως, εἰς τὸ πλησιέστερον Λοιμοκα-
θαρτήριον, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν καθαρσὶν του.

ΚΕΦ. Ε΄.

Περὶ τῶν χρεῶν τῶν κατὰ ξηρὰν Ὑγειονομικῶν
Ἀρχῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 346. τὰ χρέη τῶν κατὰ ξηρὰν Ὑγειονομικῶν
εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τῶν κατὰ τὰ παράλια
Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 347. Οἱ ἐπιστάται τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων
ἐκτελοῦν καὶ τὰ χρέη τῶν Ὑγειονόμων, ἐπο-
λέουσι τὴν ἐν γένει ἐπιτήρησιν τῶν Ὑγειονομικῶν
ἐργῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπηρεσίαν των, καθ' ὅλην τὴν ἐκτα-
κτὴς περιφερείας των· διορίζουν τὴν στάθμευσιν τῶν
Ὑγειονομικῶν φυλάκων εἰς τοὺς ἀναγκαίους τόπους·
προτείνουσι τὰς ἐξομολογήσεις τῶν ὁδοιπόρων· προτείνουσι
καὶ ληπτέα Ὑγειονομικὰ μέτρα εἰς ἐκτάκτους περιστά-
σεις κατὰ τὸ ἄρθρον 270 καὶ λαμβάνουν αὐτὰ ἀμέσως
κατεπειγούσας ἀνάγκας, ἀναφέροντες εὐθὺς εἰς τὴν
ἐκτελεστικὴν Ἀρχήν, καὶ τέλος καταρτίζουν πᾶσαν ὕγειο-
νομικὴν παράστασιν.

Οἱ ἐπιστάται ἐροδιάζουσι τοὺς ἀποπερατώσαντας
ἐκκαθαρσὶν των μὲ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 341, ἀπο-
σπικόν τὸ ὅποιον θέλει εἶσθαι συντεταγμένον κατὰ τὸν
τὸν Ο. καὶ κρατοῦν ἰδιαίτερον περὶ αὐτῶν βιβλίον
κατὰ τὸν τύπον Π.

Ἄρθρ. 348. Οἱ ἐπιστάται θέλουσι κρατεῖν τὰ αὐτὰ
κατὰ τὸν Ο., καὶ οἱ τῶν κατὰ τὰ παράλια Λοιμοκαθαρ-
τηρίων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι εἰς αὐτὰ θέλει εἶ-
σθαι καὶ τὰς σημειώσεις τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 349. Τὰ χρέη τῶν ἀρχιφυλάκων τῶν τακτι-
κῶν καὶ ἐκτάκτων φυλάκων, τῶν ἀεριστῶν, τοῦ ἱατροῦ,
ἐνὸς καὶ λοιπῶν ὑπηρετῶν εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ
εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια τῶν παράλιων ἀντιστοι-
χῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρ. 350. Οἱ προμηθεύται ἔχουσι τὰ αὐτὰ χρέη καὶ
καθὼς καὶ εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια τῶν παρα-
λίων· ἀλλ' οὗτοι πρέπει νὰ τρέφωσι καὶ περιποιῶνται
τὸ ζῶον τῶν ἐκκαθαριζομένων πληρονόμοι περὶ
κατὰ τὴν διατίρησιν, ἥτις θέλει γίνεσθαι παρὰ
Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἶναι δὲ ὑπεύθυνοι διὰ
τὴν ἐκτέλεσιν, γενομένην εἰς τὰ ζῶα ἐξ ἀμελείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 351. Οἱ ἀρχιφυλάκες τῶν Ὑγειονομικῶν περι-
τεριῶν, καὶ οἱ ἐκπληροῦντες τὰ χρέη αὐτῶν, εἶναι
κατὰ τὸν Ο. νὰ κατοικῶσι καὶ διαμέωσιν ἐκεῖ, καὶ νὰ μὴ
ἀφύονται ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς,
καὶ νὰ κατεπείγῃ ἀνάγκη δημοσίας ὑπηρεσίας, δύ-
ναται ἀπομακρυνθῶσι τῆς θέσεώς των ἐπὶ 24 ὥραις
ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναφέρωσι καὶ δικαιολο-
γῶσι τὴν ἀπουσίαν των ταύτην· νὰ μὴ δέχωνται ἐπι-
μόλυσμον πράγματα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει,
καὶ νὰ μετ' ὅλης τῆς δυνατῆς προσοχῆς νὰ μὴ ἐμ-
ποδίσθωσι τὰ παραλαμβανόμενα ἀνεπίδεκτα μόλυσμον
πράγματα, ἐπιδεκτικὰς μόλυσμον ὕλης· νὰ παύσωνται

νὰ πάντοτε εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν πραγμάτων· νὰ
προσπύκωσιν, ὥστε ἡ ἐκκαθαρσὶς τῶν γραμμάτων, καὶ
ἄλλων ἐγγράφων, τῶν νομισμάτων καὶ τῶν ζώων, νὰ
γίνηται μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην ἀκρίβειαν· νὰ ἐπι-
τηρῶσιν ἀδιακῶπως εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ συγκοινωνία
καὶ ἂν συμβῇ, νὰ ἐνεργῶσι τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον
345· νὰ ἐπιτηρῶσι τοὺς ὑπαγομένους εἰς αὐτοὺς ὕγειο-
νομικοὺς φυλάκας, διὰ τὰ ἐκπληρῶσι τὰ χρέη των· νὰ
ἀναφέρωσι πάραυτα εἰς τὴν προϊσταμένην ὕγειονομικὴν
Ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν Διοικητικὴν πᾶν ὅ,τι συμβῇ ἐκτα-
κτον, ἢ δυνάμενον νὰ διαφέρῃ τὴν δημοσίαν ὑγίαν καὶ
τέλος νὰ κρατῶσιν·

α) Βιβλίον τῶν εἰσερχομένων πραγμάτων, πραγμα-
τειῶν καὶ ζώων, εἰς τὸ ὅποιον θέλει σημειοῦσθαι τὸ
εἶδος, τὸ ποσόν, ἢ τὸ ἐξῆρσεν αὐτῶν, ἢ ἡμερομηνία τῆς
παραδοχῆς των, ὁ τόπος ὅθεν ἔρχονται, τὸ ὄνομα τοῦ
παραδίδοντος καὶ παραλαμβάνοντος, καὶ ὁ τόπος εἰς
ὃν διεμβύονται κατὰ τὸν τύπον Ρ.

β) Βιβλίον τῶν εἰσπραξέων κατὰ τὸν συνήθη τύπον
τῶν τριπλοτύπων.

Προστούταις θέλουσι διατηρεῖν τὰ ἀρχεῖα τῆς ὑπηρεσίας
των ἐν τάξει.

Ἄρθρ. 352. Τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ χρέη
εἶναι τὰ αὐτὰ μετὰ τῆς τῶν κατὰ τὰ παράλια Ὑγειο-
νομείων.

ΚΕΦ. ΣΤ΄.

Περὶ τῆς Ὑγειονομικῆς γραμμῆς.

Ἄρθρ. 353. Ἡ ὕγειονομικὴ γραμμὴ συγκεκριμένη ἀπὸ
ὁλοπόρους ἀνδρας θέλει εἶσθαι τοποθετημένη πλησίον
τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

Ἄρθρ. 354. Οὐδεὶς τῶν ἀποτελούντων μέρος τῆς
Ὑγειονομικῆς γραμμῆς δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφά-
σει νὰ μεταβῇ πέραν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τῆς Ἑλ-
λάδος, οὔτε νὰ κοινωνῇ κατ' οὐδένα τρόπον μὲ ἀνθρώ-
πους, ζῶα ἢ πράγματα, εἰσισκόμενα εἰς τὸ Τουρκικόν
ἐδαφός, ἢ ἐρχόμενα ἐκεῖθεν.

Ἄρθρ. 355. Ἡ ὕγειονομικὴ γραμμὴ ὀφείλει νὰ ἐμ-
ποδίσῃ ἀνεξαιρέτως ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ζῶα τοῦ
νὰ εἰσέρχωνται ἢ νὰ μεταβιβάζονται πράγματα εἰς
τὴν ἑλληνικὴν γῆν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν Λοιμοκαθαρτή-
ρια, ἢ ὕγειονομικὰ περιφράγματα, ἀλλὰ θέλει παρα-
πέμπει αὐτὰ εἰς τὰ ἀρμόδια ταῦτα καταστήματα.

Ἄρθρ. 356. Ὅσα ζῶα ἐκ τῆς Τουρκικῆς γῆς ὑπερβῶσι
τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν, καὶ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν ἑλλη-
νικὴν χώραν ἄνευ ἀδείας, φονεύονται ἀμέσως· οἱ δὲ ἀν-
θρώποι ὑπερβάντες τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν ἄνευ ἀδείας,
καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν, διεμβύονται εἰς
τὰ Λοιμοκαθαρτήρια, διὰ νὰ καθαρισθῶσι, καὶ κατα-
διώκονται μετὰ τὴν ἐκκαθαρσὶν των ὡς παραβάται
τῶν ὕγειονομικῶν διατάξεων, ἐὰν δὲν ἀποδείξωσιν ὅτι
ἠναγκάσθησαν ἀπὸ τινος προφανῆ κινδύνου νὰ ὑπερβῶσι
τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν. Οἱ ἀνθιστάμενοι εἰς τὰς προσ-
κλήσεις τῆς ὕγειονομικῆς γραμμῆς διώκονται διὰ τῶν
ὀπλων.

δηλητικὸν, ἐπιθεωρηθὲν πρότερον ὅταν τὸ πλοῖον δὲν ᾖ ἐλευθέρου, ἀποστέλλεται εἰς τὸ Τελωνεῖον.

Ἄρθρ. 49. Ὅλα τὰ πλοῖα, ἂν ὅποιονδὴποτε τόπον εἰς ἡμᾶς ὑπάρχουνται, θεωροῦνται ὡς ὑποκάθαρσιν ὄντα, μέχρι τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς καὶ διὰ τοῦτο καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ διάστημα, ἐπιτηροῦνται ἀκριβῶς ὅλα αἱ ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις, οἱ δὲ παραβαίνοντες αὐτὰς τιμωροῦνται κατὰ τὸν ἐκτελεστικὸν Νόμον.

Ἄρθρ. 50. Ὅταν τὸ προσωρμιζόμενον πλοῖον δὲν ᾖ ἐλευθέρου, διατάσσεται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς νὰ προσωρμισθῇ εἰς τὴν διορισμένην ἀναλόγως τῆς κατηγορίας πιστοποιήσεώς του θέσιν (ἄρθρ. 80).

Ἄρθρ. 51. Ὅταν τὸ πλοῖον προσωρμισθῇ εἰς τινὰ θέσιν, ὅπου δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 1—37, ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἐπιθεωρεῖ τὴν πιστοποίησιν αὐτοῦ, καὶ διατάττει αὐτὸ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἀρμοδίον λιμένα.

Ἄρθρ. 52. Τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαταγὴν τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ ἐκπρόθεως τὸ πλοῖον, καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἐναντίον ἀνεμος ἢ ἄλλη ἀκατανίκητος ἀνάγκη, ἐπιτηροῦν ἀδύνατον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς, ἀναχωρεῖ τὴν ἀναχώρησίν του ἐφ' ὅσον μόνον διαρκεῖ ἡ ἀνάγκη· ἐάν δὲ ἔχῃ ἀνάγκην ἐπισκευῆς, ἀνευ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ταξειδεύσῃ ἀκινδύνως, συγχωρεῖται εἰς τὸν λιμένα νὰ ἐπισκευασθῇ· ἀλλ' εἰς πᾶσαν περίστασιν τὰ πλοῖα πρέπει νὰ ἐπιτηροῦνται αὐστηρῶς κατὰ τὰ διατάγματα τῆς εἰς τοὺς λιμένας διαμονῆς των, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ συγκοινωνία.

Τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην, χωρίζονται εἰς αὐτὸ μὲ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις.

Ἐν ἡ ἐμποδιζοῦσα τὸ πλοῖον νὰ ἀποπλεύσῃ ἀκατανίκητος ἀνάγκη εἶναι διαρκῆς, ἐνεργεῖται τὰ ὁριζούμενα περὶ ναυαγίων εἰς τὰ ἄρθρα 251—265.

Ἄρθρ. 53. Ἀποπέμπονται ἀνευ ἀναβολῆς πέραν τῶν ἐκτελεστικῶν ὑδάτων ὅσα ξένα πλοῖα, μεμολυσμένα ὄντα, θέλουν νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν νενομισμένην ἀκατάστασιν συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ξένα πλοῖα, τὰ ὁποῖα φθάσιν εἰς τινὰ λιμένα τοῦ Κράτους, δὲν θέλουν νὰ ἀποβληθῶσιν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 54. Ὅταν ἀποπέμπεται πλοῖον ἐμπειρικὸν μεμολυσμένον εἴτε εἰς ἄλλον λιμένα διὰ νὰ καθαρῇ, εἴτε εἰς τὴν ἑλλάδα, πρέπει νὰ συνοδεύηται παρὰ πολεμικοῦ πλοίου, ὅσας εἰς ὑπάρχει τοιοῦτον παρὸν, καὶ τὴν πρώτην περίστασιν μέχρι τοῦ λιμένος ὅπου νὰ καθαρῇ, εἰς δὲ τὴν δευτέραν μέχρι τῶν ἐκτελεστικῶν ὑδάτων. Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ πολεμικὸν πλοῖον, ἀκολουθεῖται, δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἐμπορικὸν πλοῖον, ὅπου ἐπιβιβάζεται ἀνάλογος ἐνοπλὸς δύναμις, ὥστε νὰ ἀποπεμπόμενον πλοῖον.

Ἄρθρ. 55. Τὰ μεμολυσμένα ἑλληνικὰ πλοῖα εἶναι

ὑπόχρεα, συμφώνως μὲ τὸ περὶ τῆς ἐδρας τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν Διάταγμα, νὰ καθαρίζονται εἰς τοὺς ὁρισμένους διὰ τὴν κάθαρσιν τῶν μεμολυσμένων πλοίων λιμένας.

Ἄρθρ. 56. Ὅσα πλοῖα φθάνουν ἐν καιρῷ νυκτός, ἀπὸ τῆς δύσεως μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ὅποιονδὴποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ μέρος εἰς οὗ ἀνεχώρησαν, καθὼς καὶ ὅποιονδὴποτε πιστοποιήσιν καὶ ἂν φέρωσιν, ὀφείλουν νὰ προσωρμιζονται εἰς ἀπόκεντρον καὶ εὐρὺ μέρος τοῦ λιμένος, μακρὰν τῶν ἄλλων πλοίων· θεωροῦνται δὲ ὡς μὴ ἐλευθέρως μέχρις οὗ ἐξ-τασθῶσι παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 57. Ὅπου ὑπάρχουν ἀκταιωροὶ ἔχουν τὴν ἐπιτήρησιν ταύτην ἐν καιρῷ νυκτός, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐρωτῶσι διὰ τῆς σάλπιγγος (trompa marina) τὸ ὄνομα τοῦ εἰσπλέοντος πλοίου, τὴν σημαίαν, τὸν τόπον ὅθεν ἔρχεται, καὶ ἂν ᾖ ἐλευθέρου ἢ ὄχι, καὶ νὰ τὸ προσκαλέσιν νὰ προσωρμιζέται μακρὰν τῶν ἄλλων πλοίων, καὶ εἰ δυνατόν πλησίον αὐτοῦ.

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου πέμπει ὁ ἀκταιωρὸς εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὴν σημείωσιν τῶν καταπλεουσάντων πλοίων ἐν καιρῷ νυκτός, ἀναφέρων συγχρόνως καὶ ὅσα ἄξια λόγου συνέβησαν κατὰ τὴν προσωρμισιν τῶν τοιούτων πλοίων.

Ἄρθρ. 58. Ἐάν συμπέσῃ νὰ προσωρμισθῶσι τὴν αὐτὴν νύκτα πολλὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα, ἡ λέμβος τοῦ ὑγειονομικοῦ θέλει περιπλέει δι' ὅλης τῆς νυκτός, καὶ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ καμμία συγκοινωνία πρὸς ἄλλα πλοῖα ἢ μὲ τὴν ξηράν.

Ἄρθρ. 59. Ὅσα πλοῖα ὑπάρχοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ εἰσπλεύσωσιν εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν καὶ Κορινθιακὸν κόλπον. Τὰ παραβαίνοντα τὴν διάταξιν ταύτην πλοῖα θέλουν καταδιώκεσθαι ὡς παραβιάζοντα τοὺς ὑγειονομικοὺς Κανονισμοὺς.

Ἄρθρ. 60. Ὅσα πλοῖα ὑπάρχοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς καθαρᾶς ἢ ὑπόπτου πιστοποιήσεως, καὶ προτίθενται νὰ εἰσπλεύσωσιν εἰς τοὺς εἰρημένους κόλπους, ὀφείλουν νὰ παραλαμβάνωσι πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῶν ὡς κινδυνεύοντες ὑγειονομικοὺς φύλακας, τοὺς ὁποῖους ὀφείλουν νὰ ἐπαναγάγωσι πάλιν κατὰ τὴν ἐξόδον αὐτῶν, ἢ νὰ στείλωσιν ἰδίαις δαπάναις, εἰς τοὺς τόπους, ἐξ ὧν παρέλαβον αὐτοὺς, διὰ νὰ κάμωσιν ἐκεῖ τὴν κάθαρσιν των μὲ ἐξόδα τῶν πλοίων. Καὶ τὰ μὲν καταπλέοντα εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον πλοῖα θέλουν λαμβάνει τοὺς ὑγειονομικοὺς φύλακας κατὰ μὲν τὸν βόρειον εἰσπλουν, παρὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ Σκιαθοῦ, ἢ τοῦ τῆς Ἀμαλιαπόλεως, κατὰ δὲ τὸν μεσημβρινὸν παρὰ τῶν τῆς Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, ἢ Ἰδρας. Τὰ δὲ εἰσπλέοντα εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον παρὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ τῶν Πατρῶν.

Ὅσα πλοῖα δὲν παραλάβωσι τοὺς ὡς εἴρηται φύλακας ὄχι μόνον δὲν θέλουν εἰσθαι δεκτὰ εἰς κανέν μέρος τῶν εἰρημένων κόλπων, ἀλλὰ καὶ θέλουν καταδιώκεσθαι ὡς παραβιάσαντα τοὺς ὑγειονομικοὺς Κανονισμοὺς.

πλοῖα εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, καὶ ὅτι ὑπάρχει ἡγεμονία εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐκδίδεται ἡ ἀδεία· σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς διαρκείας, καθ' ἣν ἰσχύει ἡ ἀδεία καὶ τίθεται ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεως.

Ὅταυτα γράφονται ἐν συνόψει εἰς τὸ περιθώριον τὸ ὁποῖον μένει ὡς ἑλεγχος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ ἄρθρ. 3. περὶ ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων (ἴδε τύπον Γ').

Ὁ καιρὸς τῆς διαρκείας τῶν ἀδείων τῆς ἀκτοπλοῖας πρέπει νὰ ὀρίζεται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ᾔνοι δυνάτον ἐπὶ τὰ λαμβάνοντα αὐτὰς πλοῖα νὰ ταξιδεύωσιν εἰς τὸ δόσθημα τοῦτο εἰς μὴ ἐλευθέρους τόπους.

Ἐὰν ἐμποδίζωνται ὑπὸ ἐναντίων ἀνέμων, ἢ ἄλλης ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης νὰ περικιῶσιν τὸν πλοῖον αὐτῶν κατὰ τὸν ὁρισμένον καιρὸν, ὀφείλουσιν πρὶν ἢ περῆθῃ ἡ προθεσμία νὰ παρουσιάζωνται ἐνώπιον ὁποιαδήποτε ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐπιθεωρῇ τὴν δόσιν τῶν ἀδείων· ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 14.

Ὅταν τὰ ἀνωτέρω ἀλιευτικά καὶ μικρὰ πλοῖα θελήσωσιν νὰ πλεύσωσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ πλοῖα.

Ἄρθρ. 14. Τὰ ἀλιευτικά πλοῖα καὶ τὰ ἀκτόπλοια, ὅσα παραπλέουσιν ἢ ἀλιεύουσιν κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Φθιώτιδος, τῶν ἀρκτικῶν μερῶν τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν παρακειμένων νήσων, ἐντὸς τῶν ὁρισθησομένων δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος ὁρίων, θέλουσιν λαμβάνει ἀδείας μὴ ὑπερβαίνουσας ποτὲ τὰς 24 ὥρας, καὶ ἐνεκὰ τοῦτου θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰς ἀδείας ταύτας ἀκριβῶς καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐκδόσεως. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὀφείλουσιν τὰ τοιαῦτα πλοῖα νὰ παρουσιάζωνται εἰς τινὰ λιμένα, ὅπου ὑπάρχει ὑγειονομικὴ Ἀρχή, διὰ νὰ ἐπιθεωρῇται ἡ ἀδεία αὐτῶν ἐὰν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τῶν 24 ὥρων, καὶ δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃσι πρὸς τὴν ἐλλείψιν ταύτην, καθυπερβαλλομένων τῶν ἀνθρώπων εἰς ἐνδύον ἐξομολογήσεις, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀνήκουσαν κήρυξιν, ἐπιφυλακτομένης καὶ τῆς προσήκουσας ποινῆς καταδιώξεως ἐὰν φανῇ σκοπὸς ἀπάτης.

Ὅταν ὁ τόπος ἐξ οὗ ἀποπλέουσιν τὰ ἀλιευτικά καὶ ἀκτόπλοια πλοῖα ᾗται πλησίον τῶν Τουρκικῶν τόπων, ὥστε ἐντὸς τῶν 24 ὥρων ἢ καὶ βραχυτέρον δύνανται νὰ καταπλεύσωσιν εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν, ἐν ταύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ὑγειονομικὴν ἀδείαν. Διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωνται δὲ μὲ πολλὰ ἐξόδια, ὀφείλονται νὰ λαμβάνωσιν δύο ὁμοῦ πλοῖα εἰς τὸν ὑγειονομικὸν φύλακα· ἀλλὰ τότε δὲν δύνανται ἐπὶ τὴν αὐτὴν λόγον νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων, διότι ἡ ἀδεία στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας· τὸ μακρυνθὲν ἀπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος. Ὅταν δὲ τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν μακρύνονται, ἀλιεύουσιν ἢ πλέουσιν ὑπὸ τὴν ὄψιν τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐν καιρῷ ἡμέρας, τότε δὲν λαμβάνουσι ἀδείαν.

Ἄρθρ. 15. Ὅταν ἐπικρατῇ πανώλης εἰς τὰ πλησιό-

χωρα μέρη τῆς Τουρκίας, θέλουσιν λαμβάνεσθαι καὶ αὐστηρότερα μέτρα περὶ τῶν τοιούτων πλοίων, καὶ θέλει ἐμποδίζεσθαι μάλιστα ὁλοτελῶς, ἀνάγκης οὐκ ἔχοντα ἀλιεῖν καὶ ἀκτοπλοῖν εἰς τὰ γειτνιάζοντα μέρη.

Ἄρθρ. 16. Εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον τὰ ἀλιευτικά καὶ τὰς ἀκτὰς παραπλέοντα πλοῖα, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ κόλπου, ὀφείλουσιν νὰ ἔχωσι πάντοτε ὑγειονομικοῦ φύλακα κατὰ τὸ προγεγυμένον ἄρθρον, ἐκτὸς ὅταν ἀλιεύωσιν ἢ παραπλέωσιν ἐν καιρῷ ἡμέρας, ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, ἢ τοῦ ἐκεῖ σταθμεύοντος Βασιλικοῦ πλοίου, τὸ ὅπερ ἐν θέλει εἶσθαι σταθερῶς προσωριμῶς μεθ' ἐνὸς ὑγειονομικοῦ φύλακος εἰς τὴν νῆσον Βουδάλαν (ἄρθρον 283). Ἐν καιρῷ δὲ πανώλης εἰς τὰ εἰρημένα Τουρκικά παράλια, θέλουσιν λαμβάνει αἱ Ἀρχαὶ αὐστηρότερα μέτρα, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις θέλει ἐμποδίζεσθαι ὁλοτελῶς πᾶσα ἀλιεῖα ἢ ἀκτοπλοῖα κατὰ τὰ μέρη ταῦτα.

Ἄρθρ. 17. Αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις διακρίνονται κατὰ τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίας υγείας τοῦ τόπου, ὅπου ἐκδίδονται, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

1. Εἰς ἐλευθέρους.
2. Εἰς καθαρὰς.
3. Εἰς ὑπόπτους.
4. Εἰς ἀκαθάρτους.

Ἐλευθεραὶ εἶναι αἱ πιστοποιήσεις αἱ ἐκδιδόμεναι εἰς τόπους ἀνόσους κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ μνησθέντος Νόμου· Καθαραὶ δὲ Ὑποπτοὶ καὶ Ἀκαθάρτοι αἱ ἐκδιδόμεναι εἰς τόπους ὑγειονομικῶς ἀπροφυλάκτους, καὶ αἱ τῶν μεμολυσμένων πλοίων, κατὰ τοὺς §§ α', β', γ', τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 18. Ὡς ἀπροφυλάκτοι τόποι δι' ἐπαρκούντων ὑγειονομικῶν μέτρων ἀπὸ τὴν προσβολὴν λοιμωδῶν νοσημάτων, θεωροῦνται πρὸς τὸ παρὸν ὅλη ἡ Τουρκικὴ Ἐπικράτεια, ἡ Αἴγυπτος καὶ οἱ ὑποκαίμενοι εἰς αὐτὴν τόποι· ἐπεὶ ὅλα τὰ κατὰ τὴν Μεσόγειον παράλια τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, πλην τῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων κατεχομένων.

Κ Ε Φ. Β'.

Περὶ ἐξομολογήσεως.

Ἄρθρ. 19. Πᾶν πλοῖον ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου ἐρχόμενον, καὶ εἰς ὁποιοῦδήποτε λιμένα τοῦ Κράτους καταπλέον, ὑποβάλλεται παρὰ τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν εἰς Ἐξομολόγησιν εὐθὺς μετὰ τὴν προτόρμισίν του, ἐξαιρουμένης τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 56 προβλεπομένης περιπτώσεως.

Ἄρθρ. 20. Ἐξομολόγησις (costituto) εἶναι πράξις ἐπίσημος, διὰ τῆς ὁποίας μανθάνουν μετ' ἀκριβείας αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ δι' ἐρωτήσεων γινομένων εἰς τοὺς πλοιάρχους, ἢ καὶ εἰς ἄλλους εὐρισκομένους ἐπὶ τῶν πλοίων, πᾶν ὅ,τι ἐνδιαφέρει αὐτὰς νὰ γνωρίζωσιν περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τῶν πλοίων αὐτῶν καὶ τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους εὐρέθησαν μέχρι τῆς ἐπαρχίας, καθ' ἣν γίνεται ἡ ἐξομολόγησις.

Εἰς τὰς πιστοποιήσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχωσι λέξεις ἐσθυσμένοι, ἐξυσμένοι, ἢ ὅπως δὴποτε παρηλαχμένοι. Ἐὰν γένωσι προσθῇται πρέπει νὰ προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

Ὅταν ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις δίδεται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς πλοῖα ἐλευθέρως δευθυόμενα εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ ἐκλείψῃ ἡ σημείωσις τῶν ὀνομάτων καὶ χαρακτηριστικῶν τῶν ἐπιβατῶν, ἐὰν ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ νομίζῃ αὐτὴν περιττήν, καὶ ἀρκεῖ ἡ σημείωσις τοῦ ἀριθμοῦ μόνον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις ἐκδίδονται ἐντὸς μὲν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῶν Ὑγειονομείων μόνον, ἐκτὸς δὲ τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Γενικῶν Προξενείων, ἢ ἐκλείψει τούτων παρὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Γενικῶν Προξενείων πιστοποιήσεις πρέπει νὰ συντάττονται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ πρέπει νὰ ἀναφέρωσι προσέτι τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ λιμένι ἐκείνῳ διαμονῆς τοῦ πλοίου, τὸν τόπον τῆς προσλεύσεώς του, καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀπὸ τὸν τελευταῖον τόπον ἐλεύσεώς του· εἰς ποίους τόπους κατέπλευσε πρὶν φθάσῃ ἐκεῖ, καὶ κατὰ ποίας ἐπιχειρήσεως, ἂν φέρῃ πραγματείας, τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πόθεν τὰς ἐλάβεν, ἂν φέρῃ ἐπιβάτας καὶ πόθεν τοὺς ἐλάβεν (ἴδε τύπον Β').

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἀπὸ ξένους λιμένας ἐρχόμενα Ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ ἐφοδιάζωνται, ὅταν μὲν οἱ τόποι ὅθεν ἐκπλέουν ἀνάγονται εἰς τοὺς ἀνόστους μὲ πιστοποιήσιν ἢ ἐπιθεώρησιν (visa) τῶν ἀρμοδίων ἐγχωρίων ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν. Ὅταν δὲ οἱ τόποι ὅθεν ἐρχονται ὑπάγονται εἰς κάθαρσιν, ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους Γενικοὺς Προξένους, ὅσάκις πρόκειται νὰ λάβωσι νέαν πιστοποίησιν· ὅσάκις δὲ εἶναι χρεὶς ἐπιθεωρήσεως μόνον, ἀπὸ τὰς Ἡμετέρας ἐν γένει Προξενικῆς Ἀρχῆς· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα ἀπὸ τὰς τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων ἀπὸ τὰς ἐγχωρίους Ἀρχῆς.

Τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ ἐρχόμενα ἀπὸ μὴ ἀνόστους τόπους εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλουν νὰ ἔχωσι τὰς πιστοποιήσεις αὐτῶν ἐπιθεωρημένας ἀπὸ τὰς ἐκείσε Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς. ἄλλως θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἀνωτάτην κάθαρσιν.

Ἄρθρ. 6. Αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις ἢ ἐπιθεωρήσεις τῶν ξένων ὑγειονομικῶν, Προξενικῶν ἢ ἄλλων ἐγχωρίων Ἀρχῶν, τὰς ἐποίας φέρουν Ἑλληνικὰ ἢ ξένα πλοῖα, καταπλέοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι συνταχθέντες κατὰ τὸν παραδειγματοῦν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τύπον.

Ἄρθρ. 7. Εἰς πλοῖα προσορμιζόμενα κατὰ τὸν διάπλουν αὐτῶν ἐξ ὁποιασδήποτε περιστάσεως εἰς τινα λιμένα, πρὸς τὸν ὅποιον δὲν ἦτον ἡ κυρία αὐτῶν διεύθυνσις, καὶ εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια φθάνουν εἰς τὸν λιμένα τῆς κυρίας διευθύνσεώς των, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπεβιβάζωσιν ὁλόκληρον τὸ φορτίον αὐτῶν, δὲν δίδεται νέα ὑγειονομικὴ πιστοποίησις, ἀλλ' ἐπιθεωρεῖται μόνον ἡ ὑπάρχουσα.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ὑγειονομικῶν πιστο-

ποιήσεων, πρέπει νὰ γίνεται κατὰ χρεὶς εἰς ἕκαστον τόπον, ὅπου προσορμιζεται τὸ πλοῖον, διὰ νὰ γίνεται γνωστὴ ἡ ὑγειονομικὴ κατὰστασις καὶ τοῦ τόπου καὶ πλοίου αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ἀπ' οὗ λάβῃ τὸ πλοῖον τὴν πιστοποίησιν αὐτοῦ, ἢ ἀπ' οὗ ἐπιθεωρηθῇ ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἔφερον, ἐὰν παρέλθωσιν εἴκοσι τέσσαρες ὥραι καὶ δὲν ἐκπλεύσῃ, πρέπει νὰ γίνεται κατὰ χρεὶς νέα ἐπιθεώρησις, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Ἄρθρ. 10. Εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν (visa) ταύτην τῆς πιστοποιήσεως, τὴν γινομένην ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ τόπος τῆς προσορμισεως τοῦ πλοίου, ἂν ἐλάβεν ἐλευθέρως κινουμένην, ἢ ἀναχωρῇ ὑπὸ κάθαρσιν καὶ πόσας ἡμέρας ἔμεινεν ὑπὸ κάθαρσιν, ἂν ἀπεβιβάζοιτοσαν πραγματεῖαι, ναῦται ἢ ἐπιβάται, ἂν ἔμειναν εἰς τὸ πλοῖον ἀκόμη πραγματεῖαι καὶ ποίου εἶδους, ἂν ἐπεβίβασε νέας πραγματείας καὶ ποίου εἶδους, ἄλλους ἐπιβάτας ἢ ναύτας. Πόσος εἶναι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, σημειουμένων τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν ἐκάστου τῶν τελευταίων τούτων κατὰ τὸ ἄρθρον 3, ποῖα ἡ κατὰστασις τῆς δημοσίου υγείας τοῦ τόπου, ὅπου γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ μερῶν, καὶ τέλος πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐνδιαφέρῃ τὴν δημοσίον υγείαν.

Εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχωσι λέξεις ἐσθυσμένοι, ἐξυσμένοι, ἢ ὅπως δὴποτε παρηλαχμένοι· ἐὰν γίνωσι προσθῇται πρέπει νὰ προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 11. Ἐπιθεωρήσεις δύναται νὰ γίνῃ παρ' ὅλων τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ὁποιασδήποτε τάξεως ἐντὶς τῆς Ἑλλάδος· ἐκτὸς δὲ αὐτῆς, διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, ἢ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 παρὰ ξένων Προξενικῶν ἢ ἐγχωρίων Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 12. Ἐὰν πλοῖόν τι, εἴτε ὑπὸ πειρατῶν ἢ ἐνεκὰ ναυαγίου εἴτε ἐξ ἄλλης κατὰδηλου καὶ ἀναμφισβήτου περιστάσεως, ἀπωλέσῃ καὶ τὸν διάπλουν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποίησιν, καὶ θέλῃ νὰ ἐξκαλοῦται τὸν πλοῖον αὐτοῦ δι' ἄλλον λιμένα, δύναται νὰ λάβῃ νέα ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν· ἀλλ' αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχὲς ὀφείλουν νὰ ἐξακριβώσωσιν ἐξ ὅλων τῶν περιστάσεων ἂν τὸ πλοῖον ἦτον ἐλευθέρως ἢ ὄχι κατὰ τὰ ἄρθρα 3—43, καὶ νὰ σημειώσιν αὐτὸ εἰς τὴν νέαν πιστοποίησιν, πρὸς ὁδὴγίαν τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν τῶν λιμένων εἰς τοὺς ὁποίους διευθύνεται.

Ἄρθρ. 13. Ἀλιευτικὰ πλοῖα καὶ ἄλλα μικρὰ πλοῖα ἀπὸ 5 τόνων καὶ κατωτέρω τὰ καταπλέοντα ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, δὲν λαμβάνουν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, ἀλλ' ἀπλὴν Ἀδειαν. Αἱ ἀδειαι αὗται τῆς ἀκτοπλοῖας ἐκδίδονται παρὰ τε τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν τῆς τάξεως, καὶ παρὰ τῶν Σταθμαρχῶν. Εἰς αὐτὰς σημειοῦται τὸ εἶδος καὶ ἡ χωρτικότης τοῦ πλοίου, ὄνομα τοῦ πλοίαρχου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν, τὸ φορτίον, ἡ διεύθυνσις τοῦ πλοίου,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΡΧΗ Τ

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Ερωτήσεις.

Αποκρίσεις.

1. Πόθεν έρχεται τὸ πλοῖον;
2. Πῶς ὀνομάζεται, ποῖα εἶναι ἡ δύναμις αὐτοῦ καὶ ποῖαν σημαίαν φέρει;
3. Πῶς ὀνομάζεται ὁ πλοίαρχος; καὶ ποῖος εἶναι ὁ βαθμὸς αὐτοῦ;
4. Ποῖαν ἡμέραν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον;
5. Εἰς ποῖαν κατάστασιν εὐρίσκετο ἡ δημοσία υγεία τοῦ τόπου ἐκεῖνου κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ;
6. Ποῖος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος;
7. Φέρει ἐπιβάτας καὶ πόσους;
8. Συνέβησαν νόσοι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ διάπλου εἰς τὸ πλοῖον;
9. Αἱ νόσοι αὗται παρεῖχον ὑποψίαν τινὰ κολλητικῆς νόσου;
10. Εὐρίσκονται τώρα εἰς τὸ πλοῖον ἄρρωστοι;
11. Ὑπάρχει ὑποψία ὅτι ἡ νόσος αὐτῶν εἶναι κολλητικὴ;
12. Προσωρμίσθη τὸ πλοῖον κατὰ τὸν διάπλου αὐτοῦ εἰς τινὰ λιμένα ἢ ὄρμον; εἰς ποῖον καὶ κατὰ ποῖαν ἡμέραν;
13. Ποῖα ἦτον ἡ υγειονομικὴ κατάστασις τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον προσωρμίσθη;
14. Ἐλαβεν ἀπὸ ἐκεῖ ἀνθρώπου; πραγματείας ἢ ἄλλα πράγματα;
15. Εἰς τὸ διάστημα τῶν τελευταίων 15 ἡμερῶν εἰς ποῖους λιμένας ἢ ποῖα παράλια προσωρμίσθη τὸ πλοῖον ἢ ἔστειλεν τὴν λέμβον του;
16. Εἰς τοὺς τόπους αὐτοὺς τὸ πλοῖον ἔλαβεν ἔμμεσον ἢ ἄμμεσον τινὰ κοινωνίαν μετὰ τῆς ξηρᾶς; Πότε ἔγεινε τοῦτο;
17. Κατὰ τὸν διάπλου αὐτοῦ, τὸ πλοῖον ἐκοινώνησε μὲ ἄλλα πλοῖα, πόθεν ἤρχοντο ταῦτα, καὶ ποῖα ἦτον ἡ υγειονομικὴ κατάστασις αὐτῶν;
18. Εὐρίσκονται πραγματεῖαι εἰς τὸ πλοῖον; εὐρίσκονται εἰς τὸ πλοῖον πράγματα ἐπιδεκτικὰ ἢ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τινὰ τῶν ἐνταῦθα;

Ἐ

τῇ

184

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑγειονομείου

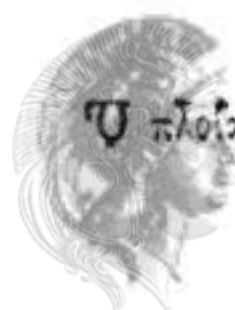
Ὅλα ταῦτα ἐπιβεβαιῶμεν δίδοντες τὸν ἰδίαν τιμῆς μας.

Ἐν

τῇ

ἔτη

Ὁ ἀνώτερος ἱατρὸς τοῦ πλοῖου

Ὁ πλοίαρχος

Παρατηρήσεις

τοῦ Ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθαριῶ. Θέλει μένει τέ-
λος εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Λοιμοκαθαριῶ ὅλην τὴν
ἡμέραν, καὶ ὅταν ἡ χρεὶα τὸ καλῇ, καὶ ἐν καιρῷ νυκτός
κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐπιστάτου.

Περὶ τοῦ Ἀρχιφύλακος.

Ἄρθρ. 295. Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιφύλακος τοῦ Λοι-
μοκαθαριῶ, ἢ τοῦ ἐκτελοῦντος τὰ χρεὶα αὐτοῦ, εἶναι
νὰ μένη ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὸ Λοιμοκαθαριῶν. Νὰ
ἐπιτηρῇ ἀγρύπνως ὅλους τοὺς φύλακας καὶ ἐπιβάτας,
διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ χρεὶα τῶν, καὶ διὰ νὰ μὴ γίνεται
καμία ὕγειονομικὴ παράβασις. Νὰ παρατηρῇ εἰς τὸ
διαλεκτήριον νὰ μὴ γαίρη καμία συγκοινωνία. Νὰ δίδῃ
κατὰ προηγουμένην ἀδείαν τοῦ Ἐπιστάτου διὰ τῶν ἀρ-
μοδίων προφυλάξεων εἰς τοὺς καθαριζομένους, ὅσα πράγ-
ματα ἐξωθεν στέλλονται, ἢ πρόκειται νὰ δοθῶσι εἰς
αὐτοὺς, νὰ δέχεται παρὰ τῶν καθαριζομένων τὰ διὰ
τοὺς ἐξω, καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτὰ εἰς οὓς ἀνήκει, ἐκκα-
θαρισμένα πάντοτε ἀδείᾳ τοῦ Ἐπιστάτου, νὰ καπνίζῃ τὰ
γράμματα, τὰ ὅποια θέλουν νὰ δώσωσι οἱ ἐκκαθαριζό-
μενοι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, νὰ φροντίζῃ νὰ πλύνων-
ται τὰ παραδοθησόμενα παρὰ τῶν ὑπὸ καθάρσιν χρήμα-
τα μὲ ὄζος, νὰ προσέχη νὰ μὴν εἰσέρχεται οὔτε ἄνθρω-
πος, οὔτε πρᾶγμα, οὔτε ζῶον εἰς τὸ Λοιμοκαθαριῶν
ἀνευ ἀδείας τοῦ Ἐπιστάτου. Νὰ κλείῃ ἀκριβῶς τὰς θύρας
τοῦ καταστήματος καὶ τῶν κοιτῶνων τῶν ἐπιβάτων κατὰ
τὸ ἄρθρ. 232, καὶ νὰ παραδίδῃ τὰς κλειδας εἰς τὸν
Ἐπιστάτην. Νὰ περιέρχεται τὴν νύκτα ἐκτὸς τοῦ καταστή-
ματος, καὶ νὰ παρατηρῇ ἂν ᾔναι ὅλα ἐν τάξει, καὶ νὰ
ἐκτελῇ ὅσας ἄλλας διαταγὰς λάβῃ παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου.

Περὶ τῶν

Τακτικῶν Ὑγειονομικῶν φύλακων.

Ἄρθρ. 296. Οἱ τακτικοὶ Ὑγειονομικοὶ φύλακες τοῦ
Λοιμοκαθαριῶ θέλουν εἶσθαι ὡσαύτως εἰς τὴν ἡμέραν
κοινωνίαν, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας
λαμβάνουν παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου. Ὅπου δὲ εἰς αἱ χρεὶα
θέλουν ἐκτελεῖ καὶ τὰ χρεὶα τῶν κοπιηλατῶν.

Περὶ τῶν

Ἐκτακτικῶν Ὑγειονομικῶν φύλακων.

297. Οἱ ἐκτακτικοὶ Ὑγειονομικοὶ φύλακες θέλουν ἐκ-
τελεῖ τὰς ἐγγράφους καὶ προφορικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας
δίδει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἐπιστάτης.

Περὶ τοῦ Ἐφόρου τῶν ἀποθηκῶν.

Ἄρθρ. 298. Τοῦ Ἐφόρου τῶν ἀποθηκῶν τὰ καθήκοντα
εἶναι τὰ ἑξῆς· νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν
πραγματειῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαριῶν· νὰ ἐξετάζῃ καὶ
νὰ καταγράψῃ αὐτὰς μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν εἰς
τὸ βιβλίον τῶν πραγματειῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἐπι-
στάτου, παρισταμένου μακρόθεν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ
παραλήπτου τῶν πραγμάτων· νὰ ἐπιστάτῃ νὰ ἀνοίγων-
ται καὶ καθαρίζονται τακτικῶς κατὰ ἄρθρ. 167—183·
καὶ φροντίζῃ νὰ μὴ βλάπτωνται ἢ ὑπεξαίρουνται τὰ

καθαριζόμενα εἰς τὰς ἀποθήκας πράγματα, διὰ τὰ ὅσα
εἶναι ὑπεύθυνος ὡς καὶ ὁ ἐπιστάτης κατὰ τὸ ἄρθρ. 295·
νὰ ἀερίζωνται δεόντως αἱ ἀποθήκαι, καὶ νὰ
τὸ ἐδάφος ὅσον εἶναι δυνατόν καθαρὸν· νὰ ἐκτελεῖ
οἱ ἀρισταὶ ἀκριβῶς τὰ χρεὶα τῶν· νὰ μὴ συγκοινωνῇ
μετ' ἀλλήλων αἱ πραγματεῖαι καὶ οἱ ἀρισταὶ νὰ ἐπι-
τηρῇ ὅταν ἐπισκέπτονται τὰς πραγματείας οἱ ἰδιοκ-
ταί, καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ ἐξάγωσιν αὐτὰς ἀπὸ τῶν
ἀποθηκῶν.

Περὶ τῶν ἀριστῶν.

Ἄρθρ. 299. Οἱ ἀρισταὶ θέλουν μένει ἕκαστος καὶ
σμένος εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, δὲν θέλουν συγκοινων-
εῖν μετ' ἀλλήλων, ἢ μετὰ πραγμάτων ἐκκαθαριζομένων
ἄλλων. Θέλουν φροντίζῃ τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν ἐκ-
στενομένων εἰς αὐτοὺς πραγματειῶν μὲ ὅλην τὴν
ἐπιμέλειαν καὶ ἀκρίβειαν, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ
γράμματα ὅλας τὰς ἐγγράφους καὶ προφορικὰς δια-
ταγὰς τοῦ Ἐπιστάτου καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἀποθηκαρίου.

Περὶ τοῦ προμηθευτοῦ.

Ἄρθρ. 300. Ὁ προμηθευτὴς τοῦ Λοιμοκαθαριῶ
εἶναι ὡσαύτως ὑπάλληλος ἔχων τὰ αὐτὰ καθήκοντα
ὡς καὶ ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν αὐτὴν ἀστυρότητα ὡς καὶ
ὁ προμηθευτὴς τοῦ Ὑγειονομείου ἄρθρ. 279, μὲ τὴν δια-
φορὰν ὅτι θέλει ὑπηρετεῖ τοὺς ἐν τῷ Λοιμοκαθαριῶ καὶ
καὶ ὑπόκεισθαι εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθαριῶ.
Οἱ καθαριζόμενοι θέλουν διορίζει ἀρ' ἐστὶν
αὐτὸν ὅσα θέλουν διὰ τὴν πρωΐαν, καὶ τὸ πρῶτον
θέλουν διὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ προμηθευτὴς τοῦ Λοιμοκαθαριῶ δὲν θέλει
ἔχει καμμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν, εἰμὴ τὸ διορίζῃ
τὴν ὕγειονομικὴν διατήρησιν δικαίωμα.

Οἱ λογαριασμοὶ αὐτοῦ θέλουν ἐπιθεωρεῖσθαι
τέλος τῆς καθάρσεως παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου, καὶ
παρακατατίθεσθαι μετὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν
Ἀρχεῖον τοῦ Λοιμοκαθαριῶ. Μ' ὅλον τὸν καιρὸν
ρόντες δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν
λογισμῶν παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου. Ὅσοι τῶν
ἐργῶν παράπονα, θέλουν τὰ ὑποβάλλει εἰς τὸν
ἐπιστάτην, ὅστις ἐὰν τὰ εὐρίσκη δίκαια, θέλει ἐκτελεῖ
παραπονομένους· ὅσους οἱ παραπονοῦντες
ὅτι ἠδικήθησαν παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, ἔρχονται
νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχήν.

Ἄρθρ. 301. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαριῶν, οἱ
καθαρίζοντες ὅλγοι ἐπιβάται θέλει ἐκτελεῖ
εἶναι δυνατόν, τὰ χρεὶα τοῦ προμηθευτοῦ τοῦ
Λοιμοκαθαριῶ ὁ προμηθευτὴς τοῦ Ὑγειονομείου καὶ
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρ. 302. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαριῶν
ὅποια νομίζει ἡ Κυβέρνησις ἀναγκαῖον εἶναι
τῶν καθαριζομένων, νὰ δίδῃ εἰς τὴν ἐργασίαν
πλά καὶ τὸ ὀψαπώλαιον αὐτῶν, θέλουν
συμφωνεῖν περὶ αὐτῶν, αἵτινες θέλουν
καὶ ἐκδίδεσθαι εἰς γνώσιν τῶν καθαριζομένων.

π. εἰς ἐγκατασταίνον τὸν προσωρινῶς διορισθέντα
τῶν Ἀρχῶν ταύτης, εἴτε διορίζον ἄλλον.

Ἄρθρ. 273. Οἱ ὑγειονόμοι θέλουν φροντίζειν νὰ διευρύνω-
ται τὰ γραφεῖον αὐτῶν τακτικῶς καὶ θέλουν διανέμειν
τὰ ἐργασίας μεταξὺ τῶν Γραμματέων, ἂν ἔχωσι περισ-
στέραν τοῦ ἐνός, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἐκάστου.

Ἄρθρ. 274. Ἐκαστὸν ὑγειονομεῖον ἔχει τὰ ἐξῆς βι-
βλίον:

α) Βιβλίον τῶν καταπλεόντων εἰς ἐλευθέραν κοινω-
νιᾶν, κατὰ τὸν τύπον II'.

β) Βιβλίον τῶν ἀποπλεόντων εἰς ἐλευθέραν κοινω-
νιᾶν, κατὰ τὸν τύπον Θ'.

γ) Βιβλίον τῶν ὑπὸ καθάρσειν εὐρισκομένων πλοίων,
κατὰ τὸν τύπον I'.

δ) Τὰ στελέχη τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων καὶ
ἀδειῶν τῆς ἀκτοπλοίας, κατὰ τὰ ἄρθρ. 2 καὶ 10.

ε) Ἀντίγραφα τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν ὑγειονομικῶν
πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἀδειῶν τῆς ἀκτοπλοίας.

στ) Βιβλίον τῶν εἰσπραξέων, κατὰ τὸν ἀννήθη τρό-
πον τριπλοτύπων.

ζ) Πρωτόκολλον ὅλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερ-
χόμενων ἐγγράφων.

η) Βιβλίον τῶν ἀποθνησκόντων ἐπὶ τῶν ὑπὸ καθάρ-
σειν, κατὰ τὸν τύπον K'.

θ) ὁ ἀρχὴ τῶν βιβλίων τούτων θέλει φυλάττειν καὶ τὴν
ὕπηρεσίαν τῶν ἀρχείων τοῦ ἐν τάξει κατὰ τὰ
ἐντάλματα ὁρισμένα δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δη-
μοκρατίας.

Περὶ τοῦ ἱατροῦ.

Ἄρθρ. 275. Τὰ χρέη τοῦ ἱατροῦ τοῦ ὑγειονομεῖου εἶναι: νὰ
παρῇ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὑγειονόμου τοὺς ἐπὶ
καθάρσει πλοῖων, ὅταν θάνασι καὶ ὅταν πρό-
βλεπτοῦν θάνατον, καὶ ὅταν ἀλλοτε προσ-
τεταχθῇ τοῦ ὑγειονόμου, καὶ νὰ ἀναφέρει ἐγγράφως
τοῦ ὑγειονομεῖου τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεων
κατὰ τὰ ἄρθρα 81 καὶ 116, νὰ ἐπισκέπτηται
τὰ πλοῖα νηυσὺντας, καὶ νὰ κάμνῃ ἐπι-
σημειωτικὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον περὶ
τῆς νόσου, γνωμοδοτῶν δι' αὐτῆς ὁριστικῶς,
καὶ θεωρηθῇ τὸ νόσημα μὴ λοιμωδὲς, ὑποπτον,
καὶ νὰ ἐπιθεωρῇ τὰ λείψανα τῶν ἀποθνήσκοντων
καὶ τοὺς εὐρεθέντας νεκροὺς (ἄρθρ. 269)
καὶ φαινόμενα λοιμωδούς νόσου, καὶ νὰ ἀναφέρει
εἰς τὸ ὑγειονομεῖον νὰ φροντίζῃ εἰς τὴν ἐπι-
μέλειαν τῶν νεκρῶν καὶ τὴν εξέτασιν τῶν νεκρῶν
καὶ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲν αὐτοῦς, καὶ νὰ
ἐκτιθεῖται ὑπὲρ τοῦ δέον, ἢ ἐκτιθεῖται εἰς τὴν
ἐκπνοὴν καὶ διαπνοὴν αὐτῶν, καὶ
καὶ τῶν ἀποκρινομένων ὑπ' αὐτῶν ὕλων
κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὑγειονόμου εἰς τὰ
περιφερεῖα τοῦ ὑγειονομεῖου παρὰ τῶν
ἀρχῶν, ὅπου ἡ ἀσφάλεια τῆς δημοσίας υγείας
ἀπαραίτητον τοῦ, ἀποζημιούμενος διὰ τὰ ἐξο-
δα του.

Περὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρ. 276. Τὰ χρέη τοῦ γραμματέως τοῦ ὑγειονομεῖου
εἶναι: νὰ κρατῇ τὰ βιβλία ὅλα, καὶ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Κατα-
στήματος μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκριβείαν καὶ τάξιν·
νὰ γράφῃ τὰς πιστοποιήσεις καὶ ἐπιθεωρήσεις αὐτῶν·
νὰ γράφῃ τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πλοίων· νὰ γράφῃ
τὰς ἀναφεράς καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγράφα, καὶ νὰ διεκπαι-
ρεῖ αὐτὰ· νὰ προσυπογράφῃ ὅλα τὰ ἐξέρχόμενα ἐγ-
γράφα· νὰ ἐκπληροῖ ὅλην τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ
τὰς παραγγελίας τοῦ ὑγειονόμου, καὶ, τοῦ τοῦ κωλυο-
μένου· νὰ ἐκτελῇ τὰ χρέη αὐτοῦ. Ἐάν ὑπάρχωσι περισ-
σότεροι Γραμματεῖς, θέλει διανέμεσθαι ἡ γραφικὴ ὑπη-
ρεσία εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ὑγειονόμου. Ὅπου δὲν ὑπάρ-
χει Γραμματεὺς ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ὑγειονόμος.

Περὶ τοῦ ἀρχιφύλακος.

Ἄρθρ. 277. Ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ ὑγειονομεῖου ἢ ὁ ἐκ-
πληρὼν τὰ χρέη ἀρχιφύλακος ὑγειονομικὸς φύλαξ ἔχει χρέος
νὰ μένῃ πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον·
νὰ παρατηρῇ ὅταν φθάνωσι πλοῖα εἰς τὸν λιμένα, καὶ
νὰ εἰδοποιῇ τὸν ὑγειονόμον· νὰ δέχεται αὐτοὺς κατὰ
παραγγελίαν τοῦ ὑγειονόμου μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προ-
φυλάξεις τὰ ἐγγράφα τῶν πλοίων, τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ
χρήματα· νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκκαθάρισεως αὐτῶν
κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑγειονόμου· νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς
λοιποὺς ὑγειονομικοὺς φύλακας, ὥστε νὰ ἐκτελῶσι τὰ
χρέη των· νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ διαλεκτήριον τοῦ ὑγειο-
νομεῖου, καὶ εἰς τὰς ἐξερχόμενάς λήμβους διὰ νὰ μένω-
σιν εἰς τὴν ἀνέκους ἀπόστασιν, καὶ νὰ μὴ συμβῇ
κάμμις ἀνάμνησις, ἢ ὑγειονομικὴ ἄλλη παράθεσις· νὰ
ἐπαγρυπνῇ τὴν νύκτα περιεργόμενος εἰς τὸν λιμένα μὲ
τὴν λέρβον τοῦ ὑγειονομεῖου, διὰ νὰ βεβαιωθῇ, ἂν φυ-
λάττωνται αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις· νὰ ἐπισκέπτηται
τὰ μέλλοντα νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσι πλοῖα, καὶ, νὰ
δίδῃ εἰς αὐτὰ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν κατὰ διαταγὴν
τοῦ ὑγειονόμου. Νὰ ἐκπληροῖ ὅσας ὑγειονομικὰς παραγ-
γελλίας δώσει εἰς αὐτὸν ὁ ὑγειονόμος, καὶ, ὅπου δὲν
ὑπάρχει καπνιστὴς ἐιδικότερος, νὰ ἐκτελῇ τὰ χρέη αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ καπνιστοῦ.

Ἄρθρ. 278. Τὰ καπνιστοῦ χρέη εἶναι: νὰ δέχεται τὰ
ὑπὸ καθάρσειν γράμματα καὶ ἐγγράφα μὲ τὴν ἀναγκαίαν
προφύλαξιν εἰς τὸ καπνιστήριον· νὰ τὰ ἀνοίγῃ καὶ δια-
τρύπῃ μὲ μικρὰ ἐργαλεῖα, καὶ νὰ τὰ ὑποκαπνίζῃ, ὑπὸ
δικαιτέραν ἐθνήν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 163 καὶ 219·
ἐπειτα δὲ νὰ τὰ διπλώῃ καὶ σφραγίσῃ μὲ τὴν σφρα-
γίδα τοῦ ὑγειονομεῖου, καὶ νὰ τὰ παραδίδῃ εἰς τὸν
ὑγειονόμον, διὰ νὰ φροντίζῃ ἐκεῖνος τὴν διεύθυνσιν
αὐτῶν. Ὁ καπνιστὴς θέλει φροντίζειν νὰ μὴ εὐρίσκωνται
εἰς τὸ καπνιστήριον πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ·
νὰ καπνίζωνται τὰ γράμματα μὲ ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν·
νὰ μὴ καίωνται, ἢ συγχέωνται μετ' ἀλλήλων· νὰ μὴ
μένωσιν εἰς αὐτὰ ὕλαι ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ· νὰ μὴ
εἰσέρχεται εἰς τὸ καπνιστήριον ἐπὶ ὁποιανδήποτε προ-

πρέπει ή τών διαφόρων κοιτώνων νά μένωσιν έντελώς άκοινώνητοι μετ' άλλων.

Άρθρ. 205. Τό έξελθόν εις τό Λοιμοκομείον πλήρωμα τοῦ πλοίου τίθεται εις χωριστόν μέρος, καί υπόκειται εις τόν αὐτόν τρόπον τῆς έκκαθάρσεως. Εἰς τό πλοῖον δέ εἶναι ανάγκη νά μένωσιν ὅσοι ναῦται εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τήν ἀσφάλειαν αὐτοῦ, καί διὰ τήν ἐκτέλεσιν τῆς έκκαθάρσεως. Ὅταν δέ τό πλοῖον βυθισθῇ (άρθρ. 191) τότε δύναται νά ἐπιβῇ τό πλήρωμα ἐκ νέου εις τό πλοῖον διὰ νά τελειώσῃ ἐν αὐτῷ τήν καθάρσιν του. Ἐάν δέ δέν βυθισθῇ, τότε δύναται νά ἐπιβῶσιν ἐπ' αὐτοῦ ἐξ ἡμέρας μετὰ τήν ἐναρξιν τῆς έκκαθάρσεώς του, ἀλλά τά πράγματα αὐτῶν υπόκεινται εις ὅσα ὀρίζονται διὰ τά τῶν ἐπιβατῶν (άρθρ. 206). Ἐάν ἐν τῷ μεταξῷ τῆς εις τό Λοιμοκομεῖον διαμονῆς των συμβῇ νόσος μεταξῷ αὐτῶν, τότε δέν ἐπιβιβάζονται πλέον ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀλλ' υπόκεινται εις ὅσα καί οἱ ἐπιβάται. Ἐπιβιβάζονται δέ εις τό πλοῖον ἀφοῦ παρήλθουν τά δύο τρίτα τῆς ἐπιχῆς τῆς καθάρσεως αὐτῶν, λογιζομένης τῆς περιόδου ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ἀπό τοὺς ἀρρώστους ἀποχωρίσεως των.

Άρθρ. 206. Μετὰ τήν διανομήν τῶν ἀνθρώπων εις τοὺς κοιτῶνας, πλύνονται ἀκριβῶς ὅλα τά μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ σκεύη καί πράγματα αὐτῶν ὅσα δύναται νά πλυθῶσι καί παραδίδονται εἰς αὐτοὺς· ἐκ δέ τῶν άλλων τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ, ὅσα δύναται νά καταδυθῶσιν ἢ καπνισθῶσιν, έκκαθαρίζονται οὕτω κατὰ τὰ άρθρα 161, 163, 166, καί παραδίδονται ἔπειτα εὐθὺς εἰς αὐτοὺς· ὅσα δέ δύναται νά έκκαθαρισθῶσι διὰ τοῦ ἀερισμοῦ μόνον, ἀερίζονται πρῶτον 14 ἡμέρας, καί ἔπειτα παραδίδονται εἰς τοὺς ἐπιβάτας διὰ νά τελειώσωσι μετ' αὐτῶν τήν έκκαθάρσιν των (άρθρ. 222).

Άρθρ. 207. Οἱ ὕγειονομικοὶ φύλακες τῶν ἐπιβατῶν πρέπει νά ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς εις τήν διατήρησιν ὅλων τῶν ὕγειονομικῶν διατάξεων, καί νά προσέχωσιν εἰς τήν κατάρτασιν τῆς υγείας τῶν καθυρίζομένων διὰ νά ἀναφέρωσι καί τὰς πρῆμικὰς ὑποψίας των εἰς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκομείου καθ' ἐκάστην.

Άρθρ. 208. Ἐάν μετὰ τήν ἐναρξιν τῆς έκκαθάρσεως νοσήσῃ τις τῶν έκκαθαριζομένων ἀνθρώπων ἀπὸ λοιμώδη νόσον, μετακομίζεται πρῶτον εἰς τό διὰ τοὺς ἀσθενεῖς μέρος τοῦ Λοιμοκομείου, καί ἡ έκκαθάρσις των εὐρισκομένων εἰς τὸν αὐτὸν κοιτῶνα ἄρχεται ἐκ νέου μετ' ἀπόδυσιν κτλ. Ἐάν δέ ᾗτων περισσότεροι τῶν δύο εἰς τό αὐτὸν κοιτῶνα, καί ὑπάρχῃ τόπος πρέπει νά χωρίζονται ἀπ' άλλῶν τιθέμενοι μακρὰν ἀπὸ τῶν άλλων κοιτῶνας ὡς ὑποκείμενοι εἰς μακρυτέραν καθάρσιν ἀνά εἰς εἰς ἕκαστον κοιτῶνα μετὰ τοῦ ἰδιαίτερου ὕγειονομικοῦ φύλακος αὐτοῦ· διὰ δέ τοὺς άλλους ἀνθρώπους τοὺς εὐρισκομένους εἰς άλλους κοιτῶνας, ἔάν ὁ ἐπιστάτης ἔχῃ πλήρη βεβαιότητα, ὅτι δέν εἶχαν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τότε τήν ἱπαραμικράν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸν κοιτῶνα, ἀποῦ συνέβη τό μάλυσμα, δέν αὐξάνει ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως· ἔάν ὅμως συμβαίῃ τὸ ἐναντίον, τότε πρέπει

νά ἀρχίσῃ ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως καί τούτων, καί ἡ τῶν μολυνθέντων ἐκ νέου.

Άρθρ. 209. Πληρωθέντων τῶν δύο τρίτων τῆς ὁδοῦ τῆς καθάρσεως εἰς τό Λοιμοκομεῖον, οἱ κείμενοι δύναται νά μετακομισθῶσιν εἰς τό ἀντικαταχρησθέν διὰ διὰ νά τελειώσωσιν ἐκεῖ τὴν τῆς καθάρσεως, ἢ καί νά ἀναχωρήσωσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἰσχύοντος καί ἐνταῦθα τοῦ ἀρθ. 198, διὰ τήν ἐκδιδομένην παρὰ τοῦ ὕγειονομικοῦ πιστοσύνην.

Άρθρ. 210. Ὅταν τις τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἀσθενῶν νόσον, ἐπιβιβάζονται εἰς τό πλοῖον εἰς ἡ δύο μικροὶ φύλακες ἀπόλοιμοι, καί μεταβιβάζονται εἰς τὴν λέμβον τοῦ πλοίου, ἢ ὅταν τοῦτο δέν ἔχῃ, ἐκ λέμβον, τὸν φέρουν εἰς τό Λοιμοκομεῖον, ὅπου μακρόθεν ἐπισκέπτεται αὐτόν, ἔπειτα τὸν μεταβιβάζει εἰς τό μέρος τοῦ Λοιμοκομείου τὸ ὁρισμένον διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, καί διαμένουν αὐτόθι μετὰ τοῦ ὡς ὕγειονομικοὶ φύλακες νοσηροῦντες συγγενεῖς.

Άρθρ. 211. Ὅταν δέν εὐρίσκονται ἀπόλοιμοι, μεταβιβάζουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου διὰ καί σχοινίων τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸ πλοῖον τῆς προτεχοντες νά μὴ ἐλάβωσιν αὐτόν, σύρειν ἄλλη λέμβος εἰς τό Λοιμοκομεῖον, ὅπου παρὰ αὐτόν εἰς ἡ δύο ὕγειονομικοὶ φύλακες, καί τὸν μίζουν ἐπὶ ξυλίνης κλίνης εἰς τό διωρισμένον· φύλακες οὗτοι μένουν μετ' αὐτοῦ χωρὶς νά ἔσμεσον κοινωνίαν ὡς οἱ ἀπόλοιμοι, παρέχοντες αὐτόν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας βοήθειάς. Οἱ φύλακες δὲ νά ἀπορύγῃ τὴν μόλυνσιν φοροῦν καθαῖον ποτισμένα ἐνδύματα καί χειροθῆκας, ἐμβάδων, ξυλόπατα (πζόκα), καί μεταχειρίζονται λαβίδας καί μακρὰ συγλίστρια, φροντίζοντες τὸ νά ἀερίζεται δειντὸς ὁ κοιτῶν τοῦ ἀσθενή· ὑποκαπίζεται συχνάκις μετ' ἀτμοῦ ὀξέος, ἢ ὕλης κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἱατροῦ.

Άρθρ. 212. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μεταβιβάζονται εἰς τό Λοιμοκομεῖον καί οἱ ἀσθενήσαντες εἰς τὰ λοιμοκαταχρηστικά· ἀλλ' ὅταν τό λοιμοκομεῖον σκεταί εἰς ἄλλην θέσιν, τότε ναυλόνεταί μετ' ἀποκομιθῆσομένων ἀνθρώπων καί πρῶτον ἀνάλογον, κενὸν ἀπὸ πᾶν ἄλλο εἶδος μολυσμοῦ πράγματις, ἐπιβιβάζεται εἰς αὐτό ὅσοι ἄλλοι ἔχουν συγκοινωνίαν μετ' αὐτοῦ, μολυσμένοι πρῆμικταί καί διευθύοντες τοῦ Λοιμοκομείου, φυλαττομένων καί ἐνταῦθα ὅλων τῶν ἔξωθεν καί μέτρων, τὰ ὅποια ἰσχύουν διὰ τὰ μπόμενα μεμολυσμένα πλοῖα (άρθ. 52), μετακομισθῆσομένοι εἶναι πολλὰ ὀλίγα, δύναται νά ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἔξωθεν τῶν ναυλόνεταί αὐτὸ μετ' ἔξωθεν τῆς Κυβερνήσεως.

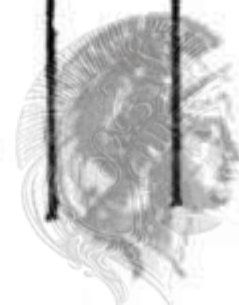
Εἰς τήν ἐπιβίβασιν τῶν ἀνθρώπων καί πρῶτον πρέπει νά γίνηται ἡ ἀνήκουσα ὁρμή· ὑπάρχῃ καμμία συγκοινωνία μετὰ τῶν άλλων ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων, δέν δύναται νά περιορίζωνται εἰς χωριστὰ μέρη ὅπου

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΠΛΕΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΠΑΘΙΩΝ

	Χρονολογία	
	Αύξων ἀριθμός	
	Εἶδος	ΠΛΟΙΟΥ
	Ὅνομα	
	Σημαία	
	Χωρητικότης	
	Ὅνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοίαρχου	
	Τόπος εἰς ὃν διαβιβάζεται	
	Φορτίον	
	Μαζῶν	Ἀριθμός
	Ἐπιβατῶν	
	Δρ. ἱστορικοῦ	Ἱστορικὸν ἔργον
	Δ.	
	Ἀδεικ ἀπὸ πλοίας	Ἐπιβ. τῶν
	Δρ. Δ.	
	Δρ. Δ.	Τὸ ἔργον τῶν δευτερευόντων
	Δρ. Δ.	
	Ἀριθμός ἐπιβιβασθέντων πλοίου	Ἀριθμός ἀδελφ. τελειώσαντων
	Δρ. Δ.	
	Ἀριθμός ἀδελφ. τελειώσαντων	
		Παρατηρήσεις

BIBAION TΩN KATAHΛEONTΩN EIS EΛEYΘEPAN KOINΩNIAN ΠΛOIQN.

[illegible]

τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν· νὰ καταμηνύωσιν τὴν πρὶς ταυμένην αὐτῶν Ἀρχὴν, τὰς γενομένας τυχόν ὑγειονομικὰς παραβάσεις· νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται ποτὲ ἀπὸ τῶν, ἀνεὺ ἐγγραφοῦ ἀδείας τῆς προϊστάμενης ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ποτε ἀναγκασθῶσιν ἀπεκρίνουσιν ἀνάγκην τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρυνθῶσι, πρέπει νὰ ἀναφέρωσι περὶ τούτου τῇ Ἀρχῇ, ἀποδεικνύοντες τὴν ἀνάγκην. Οἱ σταθμάρχαι ἀποχρεοῦνται νὰ κρατῶσι τὰ ἀκόλουθα βιβλία καὶ ἄρθρον 274.

Τῶν καταπλεόντων καὶ ἀποπλεόντων πλοίων·
Στελέχη τῶν ἀδειῶν ἀκτοπλοίας·

Ἀντίγραφα τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν ὑγειονομικῶν τοπικῶν καὶ τῶν ἀδειῶν ἀκτοπλοίας·

Τῶν εἰσπράξεων·

Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων τῶν·

αὐτοῖς θέλουν φυλάττει καὶ οὗτοι τὰ ἀρχεῖα ὡς αἱ λοιπαὶ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί.

Περὶ τῶν κατὰ τὰ φυλακεῖα φυλάκων.

2. Τῶν διαμενόντων εἰς τὰ ὑγειονομικὰ φυλακῶν τὰ χρέη ταυτίζονται μετὰ τῶν ἀρχιφυλάκων τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν ἢ σταθμάρχων (ἄρθ. 1) μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι δὲν δύνανται οὗτοι νὰ ἐκδώσιν ἀδείας ἀκτοπλοίας, ἀλλ' ἐπιθεωροῦσι μόνον αὐτοὺς καὶ τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, καὶ ὅτι αὐτοὶ νὰ παραλαμβάνωσιν οὔτε γράμματα, οὔτε ἀδείας, οὔτε κανὲν ἄλλο εἶδος, πράγματος ἀπὸ πλοίων· καὶ ὅτι κρατοῦσι μόνον τὰ βιβλία·

Τῶν καταπλεόντων καὶ ἀποπλεόντων πλοίων·
Ἀντίγραφα τῶν ἐπιθεωρήσεων, τῶν ὑγειονομικῶν τοπικῶν καὶ ἀδειῶν τῆς ἀκτοπλοίας·

Τῶν εἰσπράξεων. Προσέτι φυλάττουσιν ὅλας τὰς ἀδείας καὶ ὁδηγίας, τὰς ὁποίας λαμβάνουσι παρὰ τῶν ἑκκαθαριζομένων αὐτῶν Ἀρχῶν.

Περὶ τῶν ἀκταιωρῶν.

283. Τὰ χρέη τῶν εἰς τοὺς λιμένας εὐρισκομένων ἀκταιωρῶν διαγράφονται εἰς τὸ ἀρ. 57.

Ὁ δὲ τῶν ἀκταιωρῶν τούτων θέλων παραπλέει πλοῖα ὅλα τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος, δὲ νὰ παραπλέωσιν πᾶσαν ὑγειονομικὴν παραβάσιν, καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰ ναύαγια. Ἰδίως δὲ θέλουν παραπλέωσιν τοιαῦτα πλοῖα ἐντὸς τοῦ Παγασσαίου καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ διὰ νὰ ἐπιτηρῶσιν ὅλα τὰ παράλια, καὶ μάλιστα τὰ ἀλιευτικὰ καὶ ἀλιεῖται ἐὰν ἔχωσι τὰς πιστοποιήσεις αὐτῶν ἐν τάξει, καὶ ἐὰν δὲν ὑπερέβησαν τὰς ἐπιτρεπτέας ἀλιευτάδας. Εἰς δὲ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον εἰσέλθωσιν δύο τουλάχιστον τοιαῦτα πλοῖα, ὅπως παραπλέωσιν καὶ ἐπιτηρεῖ πάντοτε, τὸ πλοῖον προσορισμένον εἰς τὴν Βουβάλαν, διὰ τὴν ἀκτόπλοον καὶ ἀλιευτικὰ πλοῖα, νὰ μὴ εἰσέλθωσιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τῶν Β. πλοίων τούτων θέλει εὐρίσκεισθαι ὑγειονομικὸς ὑπάλληλος, ἐπιφορτισμένος ἰδίως μετὰ τὰ χρέη τῆς ῥηθείσης ἐπιτηρήσεως· κατὰ τὰς περιστάσεις δὲ θέλουν διορίζεσθαι ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων Βασιλ. πλοίων, τῶν εὐρισκομένων εἰς ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν.

Περὶ τοῦ

Ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου.

Ἄρθ. 284. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἀταξίαν, συμβῆσαν ἐντὸς τοῦ καταστήματος, καὶ ἂν ᾔθελε γενῇ παρὰ τῶν ὑπαλλήλων ἢ φυλάκων. Εἶναι προτέτι ὑπεύθυνος εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τε τὸ κατὰ τὸν νόμον, τὸ ὅποιον θέλει παραδίδεσθαι εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ περὶ δημοσίων οἰκοδομῶν ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα, καὶ διὰ πᾶσαν φθορὰν ἢ ὑπεξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθακτηρίῳ πραγμάτων, ἢ πραγμάτων, γινομένων οὐχὶ μόνον ἐκ προθέσεως, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀμελείας.

Ὁ Ἐπιστάτης πρέπει νὰ κατοικῇ ἐντὸς τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου. Μόλον τοῦτο ἐν καιρῷ μὴ ὑποψίας, δύναται νὰ κατοικῇ ἐκτὸς αὐτοῦ. Εἶναι ὁμοῦ πάντοτε καὶ ἀπὸν ὑπεύθυνος διὰ πᾶν ὅ,τι συμβῇ ἐν τῷ καταστήματι. Ὅταν δὲ ἔχη ἀδειαν ἀπουσίας, ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης ταύτης, ἥτις ἐπίκειται εἰς τὸν ἐκπληροῦντα τὰ χρέη αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας του.

Ἡ ἀδεία τῆς ἀπουσίας δίδεται εἰς αὐτὸν καθὼς καὶ εἰς τὸν ὑγειονόμον, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Ἐπιστάτης δὲν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ οὐδέποτε ἀνεὺ ῥητῆς ἀδείας.

Ὁ Ἐπιστάτης δὲν δύναται νὰ δεχθῇ εἰς τὸ Λοιμοκαθακτήριον εἰς ἐκκαθαρίσιν πράγματα ἢ ἀνθρώπους ἀνεὺ ἀδείας τοῦ ὑγειονόμου· ἔχει χρέος νὰ κλείῃ τὸ ἐσπέραιον τὸ Κατὰ τὸν νόμον, τὰς ἀποθήκας, καὶ τοὺς κοιτῶνας, καὶ νὰ φυλάττῃ αὐτοὺς τὰς κλείδας· νὰ ἐπισκέπτεται καθ' ἑκάστην διὰ τὰς ἀποθήκας καὶ τοὺς κοιτῶνας τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξώθεν, διὰ νὰ παρατηρῇ, ὥστε νὰ γίνῃται ἡ ἐκκαθαρίσις ἐν τάξει· νὰ μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα οὔτε νὰ εἰσέλθῃ, οὔτε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Καταστήματος ἀνεὺ ἀδείας αὐτοῦ· νὰ προσέχῃ νὰ ἐκτελῶσιν καὶ οἱ καθαρῶν καὶ οἱ φύλακες τὰ χρέη αὐτῶν, καὶ νὰ ἀκούῃ τὰ παράπονα τῶν ἐκκαθαριζομένων κατὰ τῶν προμηθευτῶν, τῶν φυλάκων κτλ. μετ' ἄκρας προσοχῆς, καὶ ἂν τὰ εὐρίσκη δίκαια, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν· νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς προμηθευτάς, διὰ νὰ ἐκτελῶσιν μετ' ἀκριβείας τὰ χρέη τῶν· νὰ μὴ λαμβάνῃ ἢ δίδῃ τις πράγματα εἰς τὸ Λοιμοκαθακτήριον ἀνεὺ ἀδείας αὐτοῦ· νὰ παραδέχεται τοὺς ἐπιβάτας· νὰ διανέμῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς κοιτῶνας καὶ τοὺς καταγράψῃ εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον· νὰ τοὺς παραδίδῃ εἰς φύλακας, καὶ νὰ διορίζῃ τὸν καιρὸν τῆς καθάρσεως αὐτῶν· νὰ ἐπιτηρῇ, ὅταν ἐπισκέπτεται ὁ ἰατρός τοὺς καθαρῶν καὶ ἐξομολογῇ καὶ κοινωνῇ ὁ ἱερεὺς αὐτοὺς, καὶ ὅταν θεωρῶσιν οἱ ἑμπορεῖ τὰς πραγματείας τῶν, διὰ νὰ φυλάσσωνται ἀκριβῶς αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις· νὰ παραδέχεται τὰς πραγματείας· νὰ διατάσσῃ τὸν τρόπον, τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἐκ-

Άρθρ. 357. Η υγειονομική γραμμή οφείλει να μη συγχωρή εις τους εύρισκομένους επί της Ελληνικής γῆς να πλησιάζωσιν τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας· ἐὰν προχωρήσωσιν ὑπὲρ τὴν ῥηθεῖσαν ἀπόστασιν, συλλαμβάνονται καὶ διευθύνονται ὡς ὑποπτοι εἰς τὸ πλησιέστερον Λοιμοκαθαρτήριον, διὰ νὰ καθαρισθῶσι· ἐὰν δὲ ἀντισταθῶσι, βιάζονται διὰ τῶν ὀπλῶν· ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐκοινωνήσαν μετὰ τὴν Τουρκικὴν γῆν ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως καταδιώκονται ὡς παραβάται τῶν υγειονομικῶν διατάξεων.

Ἡ ἀπόστασις τοῦ $1/4$ τῆς ὥρας ἐκ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς θελεῖ ὁρισθῇ δι' ὁρατῶν σημείων ἐπιμελείᾳ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, παρὰ τῶν δημάρχων, καὶ τῶν υγειονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν.

Άρθρ. 358. Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων, οἳτις εἰς ἔχουν ἀγροὺς πλησιέστερον τοῦ $1/4$ τῆς ὥρας εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν, μεταβαίνοντες εἰς αὐτοὺς, πρέπει νὰ ἐφοδιάζωνται ἐκάστοτε μετ' ἐγγράφον ἄδειαν τοῦ πλησιέστερου σταθμοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Γραμμῆς. Εἰς τὴν ἄδειαν πρέπει νὰ γράφωνται ῥητῶς τὰ ὅρια, μέχρι τῶν ὁποίων δύνανται νὰ προχωρήσωσιν.

Άρθρ. 359. Εἰς τὰ ζῶα δὲν θελεῖ συγχωρεῖ ἡ Ὑγειονομικὴ Γραμμὴ νὰ σταθμεύωσιν, ἢ νὰ νέμωσιν πλησιέστερον τοῦ $1/4$ τῆς ὥρας εἰς τὴν ὁροθετικὴν Γραμμὴν. Τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ὅρον τοῦτον ἐὰν δὲν φυλάσσωνται παρὰ τινος φονεύονται, αἱ δὲ φυλάσσονται, καταδιώκονται οἱ ιδιοκτῆται ὡς παραβάται τῶν Ὑγειονομικῶν διατάξεων.

Άρθρ. 360. Οἱ φονευόμενοι ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα θάπτονται εἰς λάκκους βαθεῖς δύο τουλάχιστον πήχεις χωρὶς νὰ ἐγγιχθῶσι. Τὸ αὐτὸ πράττεται δι' ὅσα πτώματα ἀνθρώπων ἢ ζώων εὑρεθῶσι πλησίον τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

Άρθρ. 361. Ἡ Ὑγειονομικὴ Γραμμὴ περιπλεῖ νυκθημερὸν, διὰ νὰ ἐπιτηρῇ μὴ συμβαίνωσιν Ὑγειονομικαὶ παραβάσεις.

Άρθρ. 362. Πάν ὅ,τι συμβῇ ἑκτακτον, ἢ διαφέρον τὴν δημόσιον υγείαν, ὁφείλει νὰ ἀναφέρῃ πᾶντα εἰς τὴν προϊσταμένην Ὑγειονομικὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν Διοικητικὴν.

Άρθρ. 363. Ὅταν παρατηρήσῃ εἰς κανὲν μέρος λαθραίας παραβάσεως, εἰδοποιεῖ πᾶντα τὰς ἀρχὰς Ἀρχάς, καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἀνίχνευσιν αὐτῆς· εὑρεθέντα ἄτομα, ἢ πράγματα ἀποκλείονται καὶ φρουροῦνται πᾶντα ἄνευ συγκοινωνίας μετὰ αὐτῶν καὶ οἱ μὲν ἄνθρωποι διευθύνονται εἰς τὰ πλησιέστερα Λοιμοκαθαρτήρια, διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν νυκτιμένην κάθαρσιν, τὰ δὲ πράγματα, ἐὰν ᾖναι εὐκταίωται εὐθὺς, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν· ἐὰν δὲ ᾖναι ἐκ τινος, καθαρίζονται ἐκεῖ διὰ καπνίσματος, ἢ κατὰ τὰς ἀρθ. 161, 162, 166· καὶ ὅταν τὸ δὲν ᾖναι δυνατόν, δι' ἀερίσματος εἰς ἀποχωριστικὰ οἰκίαν, διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ Ὑγειονομικοῦ Λαχός.

Άρθρ. 364. Ἐὰν κοινωνήσωσιν ἄνθρωποι ἢ πράγματα ἐλεύθερα μετ' ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων μὴ ἐλευθέρων, διευθύνονται ὡσαύτως καὶ ταῦτα εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια, διὰ νὰ καθαρισθῶσιν. Ἐὰν ὅμως ἡ συγκοινωνία ἔγινε μετὰ πολλῶν, ἢ ἐὰν δὲν ᾖναι εὐκταίωτα μετὰ πόσων καὶ ποίων ἔγινε, τότε εὐθὺς ὑπὸ κάθαρσιν ὅλον τὸ χωρίον, καὶ κατὰ τὰς ἐπιτάξεις ὁλόκληρος ὁ Δῆμος, ἢ καὶ ἡ Ἐπαρχία γίεται ἡ ἐκκάθαρσις ἐκεῖ.

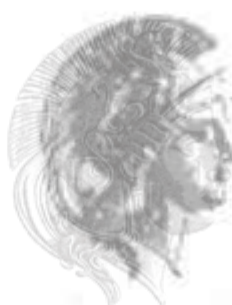
Άρθρ. 365. Ὅταν ὑποβληθῇ χωρίον, δῆμος, ἢ ἑπαρχία εἰς κάθαρσιν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ καμία ὑποψία ὅτι ἡ ἐκκάθαρσις εἶναι ἀπλῶς τηρητικὴ, ἐξαιρουμένων οἰκιῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἰσῆλθον οἱ μὴ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, ἢ τὰ πράγματα. Ὅποτε δὲ ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἢ τὰ πράγματα, ἐκ τῶν ὁποίων λήνθησαν τὰ χωρία, οἱ δῆμοι, ἢ αἱ ἐπαρχίαι ἀκάθαρτα, λαμβάνουν αἱ Ἀρχαὶ ἑκτακτα μέτρα τῆς ἐκκαθάρσεώς των καὶ ἀναφέρουν ἀμέσως εἰς τὴν τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείον.

Ὁ Πρέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός ἐκτελεῖ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρὰ Διτάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργός Ι. ΚΩΛΕΤΤΙ

καθαρίζονται πρὶν ἐκτιθῶσιν εἰς ὑποκαπνισμὸν αἱ ἐπιστολαὶ κτλ. ἂν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν δὲν θελήσῃ, καθαρίζονται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον μετὰ τὰ περιδέματα πρᾶγματά, ἢ ῥάματα αὐτῶν.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἄλλα χαρτῖα φέρονται εἰς τὸ καπνιστήριον, λαμβανόμενα δια μακρῶν σιδηρῶν λαβίδων, βαλλόμενα μέσα εἰς μετάλλινα κιβώτια κλειόμενα· ἀφ' οὗ δὲ καπνισθῶσι, σφραγίζονται μετὰ τὴν σφραγῖδα τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ Γαχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. 164. Ἐγγραφα ἐπίσημα εἰς Ἑλληνικὰς ἢ ξένας, ἀνοίγονται καὶ καπνίζονται παρόντος ἐνὸς ἐπιτετιμένου παρὰ τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν διεμβύονονται, ἢ καὶ ἀρχηγὸς τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ὅταν δοθῇ κατ' ἐπιτεταμένην ἀδείαν εἰς αὐτὸν παρὰ τῶν Ἀρχῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν τὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 165. Ἡ φροντίς τοῦ ὑποκαπνισμοῦ καὶ τῆς περιγίσεως τῶν ἐπιστολῶν καὶ λοιπῶν χαρτίων εἰς τὰς ὑγειονομείας ὅπου ἔρχονται πολλὰ τοιαῦτα, ἀνατίθεται εἰς ἰδιαιτέρον ὑπάλληλον τοῦ Ὑγειονομείου, διατελοῦντα ἐν τῇ ἀμεσῇ ἐπαγρύπνησιν τοῦ Ὑγειονομίου, καὶ εἶναι καθυποχρεωμένος διὰ πάσαν παράβασιν ἢ κατάχρησιν. Εἰς δὲ τὰ ἄλλα μέρη ἐκτελεῖ τὸν ὑποκαπνισμὸν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὕλην ὑπάλληλός τις τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ἢ καὶ ἀρχηγὸς αὐτὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 166. Διὰ τοῦ χωρικοῦ ὑποκαπνισμοῦ ἐκκαθαρίζονται κατ' ἐξοχὴν πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ ὡς καὶ μικρά, εἰς τὰ ὅποια δύναται νὰ διέλθῃ παντοῦ τὸ ἀέριον, ἰδίως δὲ φορέματα, καὶ ἄλλα πράγματα τῶν ἀνθρώπων, πλὴν τῶν ἀναπερισσώμενων εἰς τὰς ἀρ. 235, 236. Ὁ ὑποκαπνισμὸς δὲ οὗτος πρέπει νὰ γίνεται εἰς ἰδιαιτέρα τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων καπνιστήρια ὡς ἐφεξῆς.

Τὰ ὑποκαπνισθησόμενα πράγματα ἀνοίγονται καὶ ἐμβύονται ἐπὶ σχοινίων ἀρχῶν, ὥστε ἡ ἐπιράνεια αὐτῶν ὅλη νὰ ἐκτίθεται ἐλευθέρᾳ εἰς τὸν ὑποκαπνισμὸν, καὶ ταῦτα εἰσάγεται εἰς τὸ καπνιστήριον τὸ ἀρκοῦν πρὸς ἀνάπτυξιν ἱκανοῦ χλωροῦ ἀερίου, καὶ κλείεται ἐκτενῶς τὸ καπνιστήριον διὰ νὰ μὴν ἐξέρχεται τὸ ἀέριον μετὰ δώδεκα ὥρας ἀνανεοῦται πάλιν τὸ πρᾶγμα, καὶ μετὰ παρέλευσιν 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τοιοῦτου ὑποκαπνισμοῦ, τὰ πράγματα θεωροῦνται ὡς ἐκκαθαρισμένα.

Τὸ εἰς σκευασίαν τοῦ χλωροῦ τούτου ἀερίου μίγμα πρὶν νὰ σύγκειται ἐξ ἐνὸς μέρους ὀξυδωμένου μαγνησίου, ἐκ τριῶν μερῶν ἁλτος καὶ ἐκ δύο μερῶν ὀξέως, ἀναμιγνυομένου πρότερον μετὰ ἄλλα δύο μέρη ὕδατος. Ὁ οὕτω γινόμενος ὑποκαπνισμὸς χρησιμεύει καὶ εἰς ἐκκάθαρσιν μεμολυσμένων οἰκημάτων καὶ κτλ.

Ἄρθρ. 167. Ὁ ἀερισμὸς εἶναι ὁ γενικώτερος καὶ συνηθέστερος τρόπος τῆς ἐκκαθάσεως, καὶ συνίσταται εἰς τὴν ἀναμείωσιν τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ ὑλῶν εἰς τὴν ἐπιράνειαν τοῦ ἀέρος, καὶ εἰς τὴν συχνὴν ψαῦσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 168. Ὅλαι αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ ὑλᾶι

καθαρίζονται διὰ τοῦ ἀερισμοῦ, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑποψίας παρατεινομένου, καὶ ὡς ἐφεξῆς γινομένου.

Ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ τῶν ταξειδεύοντων πράγματα, τὰ ὅποια ἐκκαθαρίζονται μετὰ αὐτῶν, ἀνοίγονται καὶ ἀπλώνονται ἐντὸς τῶν κοιτῶνων αὐτῶν, κρεμώμενα ἐπὶ σχοινίων ἢ καρφίων, ψαῦνται καθ' ἡμέραν ὑπὸ τῶν ἐχόντων αὐτὰ καὶ τοῦ φύλακος, καὶ μετατοπίζονται συχνάκις διὰ νὰ ἐκτίθενται εὐκόλως αἱ ἐπιράνειαι αὐτῶν ὁλόκληροι εἰς τὸν ἀέρα. Ὁ ἀερισμὸς οὗτος πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ τὴν πρώτην ἕως τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς καθάρσεως. Τὰ στρώματα, τὰ κιβώτια, ἢ ἄλλα δοχεῖα ἢ πλέγματα, τὰ χαρτοφυλάκια κτλ. πρέπει νὰ ἀνοίγωνται, καὶ νὰ ἐκτίθενται εἰς τὸν ἀερισμὸν ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα.

Ἄρθρ. 169. Αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ πραγματεῖαι, καὶ λοιπὰ τοιαύτης φύσεως εἶδη, τὰ μὴ ἀνέχοντα εἰς ἐπιβάτας ἢ ναύτας, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ ἔχωσιν οὗτοι μεθ' ἑαυτῶν εἰς ἐκκάθαρσιν (ἄρθρ. 128) ἐκκαθαρίζονται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου.

Ἄρθρ. 170. Κατὰ τὴν σημείωσιν, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου (ἄρθρ. 83), παραδέχεται τὰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, καὶ φροντίζει νὰ τίθενται χωριστὰ ἀπὸ ἄλλας ἄλλων πλοίων καὶ τόπων, καὶ διορίζει καθαριστὰς χωριστοὺς εἰς ἐκάστου πλοίου ἢ τόπου πραγματείας καὶ πράγματα οἵτινες θέλουν ἐνεργήσῃ τὴν ἐκκάθαρσιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 172.

Ἄρθρ. 171. Ἐὰν τὰ κομισθησόμενα παρὰ τοῦ πλοίου πράγματα ἦναι τόσο μικρᾶς τιμῆς, ἢ τόσο ὀλίγα, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσι τὴν δαπάνην ἐνὸς ἀεριστοῦ ἰδιαιτέρου λαμβάνονται τὰ ἐφεξῆς μέτρα.

Ἐὰν τὰ πράγματα ἦναι τοιαύτης φύσεως καὶ τοιοῦτου ὄγκου ὥστε ἐὰν ἀνοιχθῶσιν ἅπαξ νὰ δύνανται, μετακινούμενα καὶ ἀερίζόμενα ἀκολούθως δι' ἐργαλείων, νὰ καθαρίζωνται ἐντελῶς, τότε ὁ ἐπιβιβασθεὶς εἰς τὸ κομισαν αὐτὰ πλοῖον Ὑγειονομικὸς φύλαξ τὰ ἀνοίγει εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ἔπειτα μετακινούνται καὶ ἀνακατώνονται διὰ μακρῶν ἐργαλείων παρὰ τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν τακτικῶν φυλάκων, ἕως οὗ τελειωθῇ ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως. Ἐὰν δὲ δὲν ἐδόθῃ φύλαξ εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦναι δυνατόν νὰ ἀνοιχθῶσι δι' ἐργαλείων ἄνευ κινδύνου συγκοινωνίας ἢ βλάβης τῶν πραγμάτων αὐτῶν, καὶ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐντελῶς, ἀνοίγονται οὕτω παρὰ τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν φυλάκων, καὶ καθαρίζονται κατὰ τὸν πρὸ ὀλίγου ῥηθέντα τρόπον. Ἐὰν δὲν ἦναι δυνατόν νὰ καθαρισθῶσιν ἐντελῶς τὰ πράγματα αὐτὰ μετακομιζόμενα δι' ἐργαλείων, τότε κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ὑποκαπνίζονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 166. Ἐὰν δὲ μήτε νὰ ἀερισθῶσι μετὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους δύνανται, μηδὲ νὰ καπνισθῶσι τὰ πράγματα ταῦτα, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης τῶν

Εἶν δὲ γένη γραία κατὰ τὸν διάπλου τοῦ πλοίου νὰ ἀποβιβάσθωσιν ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὰ τοιαῦτα κιβώτια ἢ δοχεῖα εἰς τινὰ ξένον τόπον, δύνανται νὰ ἀποβιβάσθωσιν εἰς τὰ Ἑλληνικά μόνον Προξενεῖα, καὶ νὰ διαμένωσιν ἐκεῖ ἕως οὗ ἐπιβιβάσθωσιν εἰς ἄλλα πλοῖα. διὰ τοῦτο ἡ ἀποβίβις αὐτῶν δὲν συγγορεῖται, εἰμὴ εἰς τόπους, ὅπου ὑπάρχουν Ἑλληνικά Προξενεῖα.

Τὰ κιβώτια ταῦτα φθάνοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι δεκτὰ εἰς μόνους τοὺς λιμένας ὅπου ὑπάρχουν γενικά Λοιμοκαθαρτήρια. Ὅταν φθάνωσιν ἀποβιβάζονται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον κατὰ συνέπειαν ἀδείας τοῦ Ὑγειονόμου, καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου παραβάλλει τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Προξενείου μετὰ τὸ ἀποβιβάσθαι κιβώτιον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος, παρατηρεῖ ἂν αἱ σφραγίδες καὶ τὰ περιτυλίγματα ἦναι σῶα καὶ ἀβλαβῆ, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ παραμικρὰ ὑποψία ἀνοιξέως ἢ δόλου, καὶ τότε ἀφαιρεῖ μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις τὰ σχοινία καὶ περιτυλίγματα, καίει αὐτὰ, ἀνοίγει μετὰ προφυλάξεως ὡσαύτως τὸ κιβώτιον, καὶ παρατηρεῖ ἂν τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὸ εἶναι τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ πιστοποιητικόν, καὶ ὅταν τὰ εὖρῃ τοιαῦτα, παραδίδει τὰ ἐν τῷ κιβωτίῳ εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἐὰν παρατηρήσῃ καὶ παραμικρὰν ἀτέλειαν ἢ βλάβην τῶν σφραγίδων, ἢ τῶν δεμάτων καὶ περιτυλιγμάτων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πηγάξῃ ὑποψία ὅτι τὸ κιβώτιον ἠνοίχθη, καὶ ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα ἠδύναντο νὰ ἐλθῶσιν εἰς συνάφειαν μετὰ τὰ ἐξω πράγματα τὰ θεωρούμενα ἀκάθαρτα, ἢ ἔάν τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Προξενείου ἔχῃ ἐλλείψεις, ἢ δὲν συμφωνῇ μετὰ τὸ κιβώτιον καὶ μετὰ τὰ ἐν αὐτῷ πράγματα, τότε ὑπόκειται τὸ κιβώτιον εἰς κάθαρσιν καθὼς καὶ τὰ ἄλλα πράγματα τοῦ αὐτοῦ πλοίου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἀνηκούσης ποινικῆς καταδιώξεως, ἐὰν ἔλαβε χώραν δόλος.

Κ Ε Φ . Ζ'.

Περὶ ἐκκαθάρσεως τῶν μεμολυσμένων πλοίων, ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων.

Α'. Περὶ ἐκκαθάρσεως τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 185. Ὅταν φθάσῃ πλοῖον μεμολυσμένον (ἄρθρ. 43) εἰς τινὰ λιμένα τοῦ Κράτους, ἢ φανῇ τοιοῦτον ὅταν εὐρίσκηται ὑπὸ κάθαρσιν (ἄρθ. 110, 146 καὶ 179), παραπέμπεται μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις (ἄρθρ. 52) εἰς τινὰ λιμένα ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐκκάθαρσις μεμολυσμένων πλοίων, ἢ, ὅταν δὲν θελήσῃ νὰ ἐκκαθαρισθῇ ξένον ὄν, ἀποπέμπεται ἐκτὸς τοῦ Κράτους (ἄρθρ. 53—54)· περὶ τούτων δὲ δίδει ἐπίσημον εἶδησιν ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου, πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ πλοῖον.

Ἄρθρ. 186. Πρὸς τὸ παρὸν εἶναι δεκτὰ τὰ μεμολυσμένα πλοῖα εἰς ὅλα τὰ γενικά Λοιμοκαθαρτήρια (ἄρθρ. 37). Τὰ φθάνοντα ἢ φανέντα εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου μεμολυσμένα πλοῖα, οἱ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἄνθρωποι, καὶ τὰ πράγματα, πέμπονται εἰς τὸ Λοιμο-

κομεῖον τῆς Δέλου διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσι. Τὰ δὲ φανόντα ἢ φανέντα εἰς τὸν Πειραιᾶ μεμολυσμένα πλοῖα οἱ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα πέμπονται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον τῆς Αἰγίνης διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐκεῖ.

Ἄρθρ. 187. Ὅταν τὸ πλοῖον ἀποπεμπόμενον δύνανται νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος ἐνεκα ἐναντίας ἀνέμων ἢ σημαντικῶν ζημιῶν, ἢ διότι ἔχει ἀνάγκη τροφίμων ἢ ὕδατος, ἰσχύουν τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 52, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἐπιτήρησις πρέπει νὰ ᾖ αὐστηροτέρα, καὶ ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ εἶναι ὑπόχρεωμένη νὰ ἐπικαλῇται ἀμέσως τὴν συνδρομὴν τῶν ἀνηκούσων Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ἀρχῶν διὰ φυλάττωσι τὸ πλοῖον κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ συγκοινωνία. Ἐὰν δὲ ᾖ ἀδύνατον ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον ἐνεκα μεγάλης βλάβης, ἢ σημαντικῆς φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, λαμβάνουν αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Ἄρθρ. 188. Εὐθὺς ὅταν φθάσῃ τὸ μεμολυσμένον πλοῖον εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκκαθαρισθῇ, προσορμίζεται ὅσον τὸ δυνατόν ἀσφαλῶς καὶ μακριὰ ἀπὸ ἄλλα πλοῖα, ἀποβιβάσει πάραυτα, προηγουμένη τῆς τακτικῆς ἐξομολογήσεως, τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ καὶ ὅσους ἐκ τοῦ πληρώματος θελήσουν μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας εἰς τὰ ἄρθρα 201, 202, προφυλάξεις εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον.

Ἄρθρ. 189. Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν ἀνοίγονται τὰ στόμια (boccaporti) τοῦ πλοίου πρὸς τὸν πληρῶματος, καὶ γίνονται ἐντὸς αὐτοῦ εἰς ἑξάμηνην ὁλοκλήρειν τριῶν ἡμερῶν ὑποκαπνισμοὶ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς (ἄρθρ. 166), κλειομένων ἀκριβῶς τῶν στόμων ἐκάστοτε.

Ἄρθρ. 190. Μετὰ τὴν τριήμερον ὑποκαπνισμόν ἀνοίγει τὸ πλοῖον ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ καὶ ἀνεπιδεκτικὰ μολυσμοῦ ἐμπορεύματα καὶ πράγματα εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον μετὰ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις (ἄρθρ. 22).

Ἄρθρ. 191. Περαιωθείσης τῆς ἀποβιβάσεως τῶν πραγμάτων, ἐυθίζεται τὸ πλοῖον ὅλον ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ τέσσαρας ὥρας εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπειτα ἀφίσταται ἐκ τῆς θάλασσης πλεόν, εἰμὴ εἰς τὴν τοῦ αὐτοῦ ἀερισμοῦ ἐκκάθαρσιν· τότε ἐπιβιβάζονται εἰς αὐτὸ οἱ ἀναγκαῖοι Ὑγειονομικοὶ φύλακες διὰ νὰ φρονίσῃ τὴν περαιτέρω κάθαρσιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 192. Ὅταν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἐκπλεύσῃ ἐξ ὁποιασδήποτε αἰτίας εὐρισκομένης εὐλόγου καὶ ὕγινης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τότε μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἐὰν εὐρίσκονται ἀπόλοιμα Ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἀερισταί, ἐπιβιβάζονται εἰς αὐτὸ τὸ πλοῖον οἱ ἀναγκαῖοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀρχίζουν τὴν κάθαρσιν αὐτοῦ· ἂν δὲ δὲν ὑπάρχωσιν ἀπόλοιμα Ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἀερισταί, ἐπιβιβάζονται εἰς αὐτὸ τὸ πλοῖον οἱ ἀναγκαῖοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀρχίζουν τὴν τελείαν ἐκφόρτωσιν, τὸ πλοῖον ὑποβάλλεται τριῶν ἡμερῶν συνεχῇ ὑποκαπνισμόν ἐκ χλωρίου καὶ ἐν τῷ πλοίῳ μέιναντες ναῦται ἐκτρέφονται καὶ ἐκκαθαρίζονται.

τοὺς ἀποδυνάμει, διορίζεται ἄλλος φύλαξ ἐλεύθερος.
 ἄρθρ. 143. Διαρκούσης τῆς καθάρσεως οἱ καθαρίζο-
 μενοι δύνανται νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρτη-
 ρίου, τότε δὲν ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῶσιν
 ἕλκερος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰμὴ εἰς γενι-
 λομυκαθαρτήριον, διὰ νὰ τελειώσωσιν ἐκεῖ τὸ ὑπό-
 πον τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως. Εἰς τὰ διαβατήρια
 ἀποδιδόμενων οὕτω, πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ ὑπό-
 πον τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας ὄφρα νὰ δαπανή-
 σαι εἰς τὴν κάθαρσιν των.

ἄρθρ. 144. Ἐάν εἰς τὸ διάστημα τῆς καθάρσεως νο-
 σήσῃ ὁ καθαριζόμενος εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, εἰ-
 μὴ εἰς τὸν φύλαξ τὸν ἐπιστάτην, οὗτος δὲ προσ-
 δέχεται τὴν ἰατρὸν τοῦ καταστήματος, ὅστις ἐπι-
 σκεπτεται τὸν πάσχοντα, καὶ ἐκθέτει ἐπιστημονικῶς τὰς
 νόσους εἰς τὸν ἐπιστάτην. Ἐάν ἡ νόσος δὲν ᾖ
 ἰατρικὴ, ὁ ἰατρός θεραπεύει τὸν πάσχοντα μετὰ τὴν ἀνή-
 κη προφύλαξιν δαπάνη τοῦ ἀποδυνάμει. Ἄν δὲ οὗτος
 ἀποδεικτικὸν πενίας, ἢ ἂν ᾖ ὑγειονομικὴς φύ-
 λειστος, ὁ ἰατρός εἶναι ὑπόχρεως νὰ τὸν θερα-
 πειάσῃ. Ἐάν ὁ πάσχων ἀπὸ νόσου μὴ ὑποπτον
 νὰ ἐπισκεπτεται ὑπ' ἄλλου ἰατροῦ, ὁ ἰατρός
 θέλει τὸν ἐπισκεπτεται παρόντος τοῦ Ἐπιστάτου
 ἢ γίνεται ἡ ἐπίσκεψις μετὰ ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας
 ἀδείας (ἄρθρ. 293)· ἰσχύουν δὲ καὶ ἐνταῦθα αἱ
 αἰεῖς τοῦ ἄρθρ. 108 περὶ τῶν εἰς τὰ ὑπὸ κάθαρ-
 τήριον ἰατρικῶν ἐπισκέψεων.

ἄρθρ. 145. Ἐάν ἀποθάνῃ τις τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθα-
 ρτηρίῳ, θάπτεται κατὰ τὸ ἄρθρον 216.

ἄρθρ. 146. Ἐάν ὑπάρχῃ ὑποψία λοιμώδους νόσου,
 τῶν πρέπει νὰ χωρισθῇ ἑμὸς μετὰ τὰ πράγματά
 αὐτοῦ καὶ ἀκριβὲς ἀπὸ τοῦ μετ' αὐτοῦ ἀνθρώ-
 που τοῦ ἀναγκαίου ὑπερέτου, ἐάν οὗτος βέλῃ
 μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς· παύει ἡ περαιτέρω ἀποβί-
 σις πραγμάτων τοῦ πλοίου, μετὰ τὸ ὅτι ἐν ἔρρα-
 τήν, καὶ εἰδοποιεῖται περὶ τοῦτου εὐθὺς τὸ
 ἔνδοξον. Ἐως οὗ δὲν διαγνωσθῇ ἀδιακρίλονικῆτος ἡ
 νόσος, ὁ πάσχων διαμένει ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀν-
 τιστάσειν, τὸ δὲ πλοῖον, τὸ ὅτι ἐν τῷ ἔρρα-
 τῳ (110 καὶ 179), καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι καὶ
 οἱ εἰθόντα δι' αὐτοῦ πράγματα διαμένουν ὡσαύ-
 τὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὑπὸ κάθαρσιν θεωρούμενα
 εἶναι.

ἄρθρ. 147. Ἐάν ἡ νόσος φανῇ λοιμώδης, ὁ ἀσθενὴς, οἱ
 καὶ τὰ πράγματα τὰ συγκοινωνήσαντα μετ'
 αὐτοῦ εἴτε ἐμμέσως, μετακομίζονται εἰς τὸ
 ἔνδοξον τὰς τάξεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 223. Τὸ
 ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦλθεν ὁ πάσχων, καὶ τὰ πράγ-
 ματα αὐτοῦ ἐλθόντα λογίζονται ὡς μεμολυσμένα,
 καὶ τὰ ὠρισμένα διὰ τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν
 πλοίων μέτρα. Οἱ ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ μέ-

νοντες ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα τῶν διαρκούντων
 ἐλεύσεων ὑποβάλλονται εἰς αὐστηροτέραν κάθαρσιν, αὐ-
 ξανομένων καὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῆς, ἀναλόγως τῶν περι-
 στάσεων. Περί τοῦ ὅρου τῆς αὐξήσεως τῆς καθάρσεως
 ταύτης θελεῖ γνωμοδοτεῖ ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ,
 ἀκούοντα καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἐπιστάτου.

ἄρθρ. 148. Οἱ κοιτῶνες, εἰς τοὺς ὁποίους εὕρισκοντο
 ὁ ἀσθενὴς καὶ οἱ μολυνθέντες, ἐκκαθαρίζονται ἔπειτα δι'
 ὑποκαπνισμῶν γλωρίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 166.

ἄρθρ. 149. Τελειωθείσης τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως
 τῶν ἀνθρώπων ἐπισκεπτεται ὁ ἑσπέρως αὐτοῦ ὁ ἰα-
 τρός τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ἂν εὕρῃ αὐτοῦς ὑγειεῖς
 κάμναι ἐγγραφονέχουσιν εἰς τὸν Ἐπιστάτην περὶ τοῦτου·
 πληρώνουν οἱ ἐπιβάται ὅλα τὰ νενομισμένα καθαρτικὰ
 δικαιώματα, καὶ τὴν ἀκόλουθον προῖαν λαμβάνουν παρὰ
 τοῦ Ἐπιστάτου τὴν ἀδειαν τῆς ἐλευθέρου κοινωνίας.

ἄρθρ. 150. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια τῆς Βονίτζης
 καὶ τῆς Ἀμαλιαπόλεως οἱ καθαριζόμενοι, ὅταν μέλλωσι
 νὰ ταξιδεύσῃ διὰ ξηρᾶς, λαμβάνουν καὶ ἀποδεικτικὸν
 τῆς καθάρσεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 341 342· καὶ ταῦτα
 δίδονται ἐκ μὲν τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου τῆς Βονίτζης διὰ
 τὴν Βονίτζαν αὐτὴν, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Ἀμαλιαπόλεως διὰ
 τὴν Ἀμαλιαπόλιν.

ἄρθρ. 151. Εἰς κανένα τῶν καθαριζομένων δὲν συγ-
 χωρεῖται, τελειωθείσης τῆς καθάρσεως, νὰ διαμείνῃ πε-
 ρισσότερον καιρὸν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, εἰμὴ ἐπὶ
 διπλῇ πληρωμῇ, καὶ τοῦτο ὅταν οἱ κοιτῶνες δὲν ᾖ
 ἀναγκαστοὶ δι' ἄλλους καθαριζομένους. Οἱ μένοντες οὕτω
 εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς εὕρι-
 σκόμενοι ὑπὸ κάθαρσιν, καὶ ὑπόκεινται εἰς ὅλας τὰς
 ὑποχρεώσεις τῶν καθαριζομένων.

3. Περί καθάρσεως τῶν πραγμάτων, πραγ- ματειῶν καὶ ζώων.

ἄρθρ. 152. Ὅλαί αἱ ὕλαι διακρίνονται ὑγειονομικῶς
 εἰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ, καὶ εἰς ἀνεπιδέκτους μολυ-
 σμοῦ.

ἄρθρ. 153. Ἐπιδεκτικὸς μολυσμοῦ εἶναι ὅτι ὕλαι
 δύνανται ἐκ τῶν φυσικῶν ιδιοτήτων αὐτῶν νὰ διχθῶσι
 καὶ νὰ διατηρήσωσιν ἐπὶ τινὰ καιρὸν, καὶ ἐπομένως νὰ
 μεταδώσωσι τὸ μόλυσμα λοιμώδους τινος νόσου.

ἄρθρ. 154. Ἀνεπιδέκτοι μολυσμοῦ εἶναι ὅσαι ὕλαι
 ὡς ἐκ τῶν φυσικῶν αὐτῶν ιδιοτήτων δὲν δέχονται οὔτε
 διακρίσθαι, ἐπομένως δὲν μεταδίδουν τὸ μόλυσμα λοιμώ-
 δους τινος νόσου.

ἄρθρ. 155. Ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ ὕλαι θεωροῦνται
 αἱ ἀκόλουθοι·

Βαμβάκια, λινάρια, κανάβια, μετάξι, μαλλία, τρίχες,
 πτερὰ, χαρτιά, καὶ ὅλα τὰ πράγματα ὅσα φέρουν
 τοιαύτας ὕλας, ἢ εἶναι κατασκευασμένα ἐξ αὐτῶν· ζῶα
 μαλλωτά, τριχωτά καὶ πτερωτά εἴτε ζῶντα εἴτε νεκρά,
 δέρματα, σπόγγοι, ἴσκη, φελλὸς, καπνοὶ, κηρός, κηρία,
 ἄνθη καὶ ῥίζαι, μετὰ γνοῖδην ἐπιφάνειαν, ξηρὰ φυτὰ γνο-
 ῖδην, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πλέγματα καὶ δέματα. Τὰ ἄχυρα
 καὶ ἄλλα ξηρὰ φυτὰ λεία θεωροῦνται μόνον ὡς ἐπιδε-

ἄρθρ. 6. Πλὴν τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων θέλει πα-
ραβῆσθαι ἐκτὸς τοῦ περιφράγματος καὶ στρατιωτικὸς
ὁπλίσμους, ἐμποδίζων, χρείας τογούσης καὶ μὲ τὴν εἶαν,
ὡς ἀποκλεισμένους, ὡς θέλοντες, νὰ κοινωνήσωσι μὲ
ἐντὸς τοῦ περιφράγματος τόπον, ἐναντίον τῶν
ὑγειονομικῶν Διατάξεων καὶ μὴ ὑπακούοντας εἰς τὰς
ἐπιτάξεις τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ὅπως ὠρίσθη καὶ
ἐν τῇ Λοιμοκαθαρτήριᾳ (ᾧ ἀρθρ. 301 τοῦ ὑγειο-
νομικοῦ Κανονισμοῦ).

ἄρθρ. 7. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν
τῶν πλοιάριων ὅσα θέλουν νὰ μείνωσιν ἀκοινωνήτα
ἐξέρχονται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος καὶ προσορμίζονται
ὡς εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τοῦ παραλίου. Δύνανται
δένωσι σχοινία εἰς τὸ παράλιον, ἀλλὰ ταῦτα
δεῖν νὰ ᾖναι κατατραπωμένα.

ἄρθρ. 8. Εἰς τὰ πλοιάρια ταῦτα δὲν ἐπιβιβάζεται
πονηρικὸς φύλαξ, διότι δὲν ἐκκαθαρίζονται οὐδὲ
ἐάνουν ἐπομένως ἐλευθέραν κοινωνίαν.

ἄρθρ. 9. Αἱ πραγματεῖαι τῶν ἀκοινωνήτων, ἐάν
τε τοιαύτας, ἀποβιβάζονται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον,
παρδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅταν ᾖναι ἀνε-
μολυσμοῦ, μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις
(ἄρθρ. 87, 88 τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ), ἐπιτη-
γῶν, τῶν εἰς τὸ περιφράγμα ὑγειονομικῶν φυ-
λάκων, ὅταν ἡ ἐκφόρτωσις γίνεται εἰς τὸ περί-
φραγμα, ἢ τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων τῆς τηρητικῆς
φυλάξης, ὅταν ἡ ἀποβίβασις γίνεται εἰς ἄλλα πλοιάρια,
ἐλευθέρους.

ἄρθρ. 10. Εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ περιφράγματος τόπον,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ πλοῖα, δὲν δύναν-
ται ἐξέλθωσιν ἄνθρωποι ἐκ τῶν πλοίων, εἰ μὴ μὲ
τὸν ὑγειονομικὸν φύλακα. Οὗτος δὲ θέλει φρον-
εῖν ὥστε νὰ μὴ διατρέξωσι, μήτε νὰ συσσωρεύονται
πολλοὶ ὁμοῦ χωρὶς ἀνάγκην.

ἄρθρ. 11. Κατ' οὐδέναν τρόπον δὲν συγχωρεῖται εἰς
τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ
περίφραγμα τοῦτο.

ἄρθρ. 12. Οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες τοῦ περιφράγ-
ματος πρέπει νὰ διατηρῆται πάντοτε καθαρὸς ὁ
τόπος τοῦ περιφράγματος, καὶ κατ' ἐξοχὴν νὰ μὴν εὐρί-
σκονται συσσωρευμένοι ἢ διασκορπισμένοι ὕλαι ἐπιδεικ-
νόμενοι. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἐκείνου, ἐκ τοῦ
ἐπιβιβασθέντος ἢ ἐρρίφθην ἐκεῖ τοιαῦτα ὕλαι,
πρέπει νὰ καθαρῶσιν τὸν τόπον.

ἄρθρ. 13. Αἱ τροφαί, τὸ ὕδωρ καὶ ὅσα ἄλλα εἶναι
ἐν τῇ πλοίᾳ ταῦτα χορηγοῦνται εἴτε ἀπὸ
ἐξώθεν εἶναι συστημένα, εἴτε ἀπὸ τοὺς προμη-
θεύτας καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πλοῖα (ἄρθρ. 105 τοῦ
ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.)

ἄρθρ. 14. Ἐάν θελήσῃ κανὲν τῶν πλοίων τούτων
ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν τόπον

τῶν ἀκοινωνήτων καὶ ἀρχίζει ἡ καθαρσίς του, ὡς νὰ
ἐφθασεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὑποπτὸν τόπον, ἐάν
εὐρίσκονται πλοῖα ὑποπτα μετὰ τῶν ἀκοινωνήτων
ἢ ἀπὸ ἀπλῶς καθαρὸν, ὅταν ὅλα τὰ ἀκοινωνήτα κατ'
ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ᾖναι καθαρὰ καὶ δὲν εὐρίσκεται με-
ταξὺ αὐτῶν τοῦλάχιστον πρὸ ἐννέα ἡμερῶν ὑποπτὸν.

ἄρθρ. 15. Ἐάν νοσήσῃ τις τῶν ἐπὶ τῶν ἀκοι-
νωνήτων πλοίων ἐξετάζεται καὶ θεραπεύεται ὡς εἰς
τὰ λοιπὰ πλοῖα, κατὰ τὰ ἄρθρα 107, 108, 109, τοῦ
ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ. Ἐάν ἀποθάνῃ θάπτεται κατὰ
τὸ ἄρθρον 216. ἐάν δὲ φανῇ ἡ νόσος τοῦ ἀσθενοῦς ἀρ-
κετὰ ὑποπτὸς, τότε τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκε-
ταί πρέπει νὰ ἀποχωρισθῇ εὐθὺς καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς
ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μεμολυσμένων πλοίων (ἄρθρ.
53, 54, 55 τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ).

ἄρθρ. 16. Εὐθὺς ὅταν φανῇ ὑποψία λοιμώδους νόσου
εἰς κανὲν τῶν ἀκοινωνήτων πλοίων καὶ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ
τὰ ἄλλα, ἐμποδίζεται αὐστηρῶς ἡ συγκοινωνία τῶν
ἀκοινωνήτων μετ' ἀλλήλων, ἐμποδίζεται ἡ περαιτέρω
ἀποβίβασις τῶν πραγματειῶν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀκοινωνήτα
εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν, καὶ αὐξάνει ἡ καθαρσίς
τῶν ἀποβιβασθεισῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον μετὰ τὴν
ἐλευσιν τοῦ φέροντος τὸ μόνυμα πλοίου, καθὼς καὶ τῶν
ἀποβιβασθαισμένων ἀκολουθῶς. Ἐάν δὲ πράγματα ἀπο-
βιβασθέντα πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῶν μεμολυσμένων πλοίων
ἐλθωσιν εἰς κοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους ζῶα ἢ πράγματα
ἀποβιβασθέντα μετὰ τὴν ἐλευσιν τῶν μεμολυσμένων
πλοίων ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς αὐστηροτέραν καθαρσίαν.
Ἐάν ἡ νόσος ἀναφνῇ καὶ εἰς ἄλλο πλοῖον, τότε ὅλα τὰ
ἀκοινωνήτα πλοῖα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μεμολυ-
σμένα, καὶ ἐπομένως νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὸν τόπον
τῶν ἀκοινωνήτων πάραυτα, καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς
τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μεμολυσμένων πλοίων.

ἄρθρ. 17. Ὑγειονομικὰ δικαιώματα δὲν πληροῦνται
τὰ ἀκοινωνήτα πλοῖα ἐνὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν κατηγο-
ρίαν ταύτην, εἰμὴ τὸ εἰδικῶς δι' αὐτὰ προσδιωρισμένον
εἰς τὴν διατήρησιν τέλους. Τοῦτο δὲ πληροῦνται ὅταν τὸ
ἀκοινωνήτον πλοῖον μέλλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἢ ν' ἀρ-
χίσῃ τὴν τακτικὴν καθαρσίαν πρὶν δὲ πληρώσῃ τὸ μέλ-
λον ν' ἀναχωρήσῃ πλοῖον τὸ ὀφειλόμενον τέλος, δὲν λαμ-
βάνει τὴν ὑγειονομικὴν αὐτοῦ πιστοποίησιν, εἰς τὴν
ὁποίαν σημειοῖται ὅτι ἀποπλέει ἀκοινωνήτων.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορ-
τίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Υγειονομείου, καὶ ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτήρησις πρέπει νὰ γίνῃ αὐστηροτέρα.

Ἄρθρ. 91. Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ πρᾶγματειῶν ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ, ἢ, καὶ ἀρχιφυλάξ, κατὰ τὸ ἄρθρον 82, κἀκεῖ ἐκ νέου σημειώσιν τῶν ἀνθρώπων καὶ πρᾶγματειῶν ὅσοι ἀπεβιβάσθησαν εἴτε εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον εἴτε εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν, σημειῶν τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς ἐκφορτώσεως ὅλων τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμῶν πρᾶγματειῶν ἢ ἄλλων πραγμάτων, καὶ προσθέτει ὅτι, ὅτι ἐξετάσας ἀκριβῶς δὲν εὗρεκε κεκρυμμένον εἰς τὸ πλοῖον κἀνὲν εἶδος πράγματος ἢ πρᾶγματειᾶς ἐπιδεκτικῆς μολυσμοῦ, ἥτις ἔμεινεν ἀκαθάρστος.

Ἄρθρ. 92. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν πλοίων ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν μένουσιν ἐντελῶς κενὰ ἀπὸ πράγματα ἢ πρᾶγματειᾶς, αἵτινες πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον καὶ τελεῖται ὅταν συμπληρωθῇ ὁλόκληρος ἡ τελευταία ἡμέρα, ὥστε δὲν λαμβάνουσιν ἐλευθέρην κοινωνίαν, εἰρὴ τὴν ἐποῦσαν προῖαν.

Ἄρθρ. 93. Ὅταν τὸ πλοῖον ᾖ πολεμικὸν καὶ δὲν φέρῃ πρᾶγματειᾶς ἢ ἄλλα πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ εἰς Λοιμοκαθαρτήριον καθαριστεία, ἢ ὅταν ᾖ ἐμπορικόν, ἀλλὰ δὲν φέρῃ διόλου πρᾶγματειᾶς ἢ ἄλλα πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, τὰ ἐποῖα πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, τότε ἄρχεται ἡ καθάρσις αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιβιβάσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος.

Ἄν ὅμως τὸ πολεμικὸν πλοῖον φέρῃ πρᾶγματειᾶς, ἢ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα, τότε ἀρχίζει τὴν περίοδον τῆς καθάρσεώς του, καθὼς τὰ ἐμπορικὰ, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν πρᾶγματειῶν ἢ πραγμάτων.

Ἄρθρ. 94. Ὅταν τὸ πλοῖον φέρῃ πρᾶγματειᾶς ἢ πράγματα ἀνεπιδέκτα μολυσμοῦ, ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως ἄρχεται ὁμοίως ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπιβιβάζεται εἰς αὐτὸ ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ· μετὰ τὸν αὐτὸ ἀπαίτεται πρὶν ἢ τελεσθῇ τὸ ἥμισυ τῆς περιόδου τῆς καθάρσεώς του, νὰ ἀποβιβάσθωσιν ὅλα καὶ πρᾶγματειᾶ καὶ τὰ πράγματα ἄλλως τε τὸ ἥμισυ τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως λογίζεται ἀπ' ἧς ἡμέρας ἀπεβιβάσθη ὁλοσχερῶς τὸ φορτίον, ἐπειδὴ θεωρεῖται ὡς ἀναγκαῖον τὸ νὰ μένῃ ἐντελῶς κενὸν τὸ πλοῖον, τούλαστον κατὰ τὸ τελευταῖον ἥμισυ τῆς καθάρσεως.

Ἄρθρ. 95. Ὅσα πλοῖα ἐλθόντα ἀπὸ μὴ ἀνόσους τόπους εἰς ἀνόσους ὑποβληθῶσιν, εἰς κάθαρσιν καὶ ἐκπληρώσιν ἐκεῖ τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἔθετον καθυποβλήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσορμιζόμενα εἰς λιμνικοὺς λιμένας θεωροῦνται ἐλεύθερα, ἐὰν δὲν φέρωσιν ἐκπληρωμένη πρᾶγματειᾶς ἀπὸ τὰ μὴ ἀνόσα μέρη ἀκαθάρστους· καὶ δὲ δὲν ἐκπληρώσαν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐλεύθερους τόπους ὅλην τὴν καθ' ἡμᾶς περίοδον τῆς καθάρσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τοῦ μὴ ἐλευθέρου τόπου ὅθεν εἶχον ἀποπλεύσει, ὑποτιθέμενων ὅμως τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας διετέλεσαν ἐκπληρόμενα εἰς τὸν ἀνόσον τόπον.

Ἄρθρ. 96. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς καθάρσεως ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ φροντίζει νὰ ἀερίζωνται κατ' ἐκάστην τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα τοῦ πληρώματος καὶ ὅλων τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, νὰ ἀνοίγωνται ὅλα τὰ κιβώτια αὐτῶν, νὰ ἐκτίθενται εἰς ἀερισμὸν καὶ ψᾶσιν τὰ περιεχόμενα, καὶ νὰ πλύνεται μετὰ θαλάσσιον ὕδωρ τὰ πλοῖον καὶ τὰ σχοινία αὐτοῦ, τὰ δὲ ἱστία του νὰ ἀνοίγωνται κατ' ἐκάστην διὰ νὰ ἀερίζωνται. Ἐὰν εὗρεθῇ εἰς τὸ πλοῖον κεκρυμμένη πρᾶγματειᾶ ἢ πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς ἐκκάθαρσιν πρέπει νὰ ἀποβιβάσθῃ εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον· ἡ δὲ περίοδος τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου ἄρχεται ἐκ νέου ἀπὸ τότε, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρ. 97. Ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀναφέρῃ εὐθὺς εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον πᾶν ὅ,τι συμβῇ εἰς τὸ πλοῖον δυνάμενον νὰ διαφέρῃ τὴν Ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν· ἰδίως δὲ ἂν ἀσθενήσῃ τις ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ πρᾶγμα τι κεκρυμμένον ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ, ἐὰν δὲν φυλάττωσι τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἐὰν συμβῇ κοινωνία τις μετ' αὐτοῦ καὶ τὰ παρόμοια.

Ἄρθρ. 98. Ὅλα τὰ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα ὀφείλουσιν νὰ σύρωσι τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰς λέμβους αὐτῶν, τὴν δὲ ἡμέραν νὰ ἔχωσιν αὐτὰς ἀσφαλῶς δεδεμένας εἰς τὰ πλοῖα, ὥστε νὰ μὴν ἀποσπῶνται ἐκ τῶν κυμάτων.

Ἄρθρ. 99. Καμμία λέμβος δὲν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ πλοίου χωρὶς νὰ ᾖ ἐπ' αὐτῆς ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ, καὶ νὰ φέρῃ ὑψωμένον κίτρινον σημεῖον ὥστε νὰ διακρίνεται καὶ μακρόθεν ὅτι εἶναι ὑπὸ καθάρσιν.

Ἄρθρ. 100. Αἱ λέμβοι τῶν ὑπὸ καθάρσιν πλοίων δὲν δύνανται, καὶ τοὶ προφυλαττόμεναί ὡς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἀπέλθωσι παρὰ εἰς τὰ ὁρισμένα μέρη καὶ κατὰ τὸν ὁρισμένον καιρὸν παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ἔχωσιν ἀνάγκην νὰ προσπλεύσωσιν εἰς ἄλλο μέρος ἢ καὶ εἰς τὸ ὁρισμένον μὲν ἄλλα κατ' ἄλλην ὥραν πρέπει νὰ λάβωσιν ἰδιαιτέραν εἰς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 101. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα νὰ ῥίπτωσι πράγματα ὁποιαδήποτε ἢ σκύβαλα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ἀνεὺ προσοχῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ῥέχωνται αὐτὰ πρῶτον καὶ νὰ τὰ ῥίπτωσιν ἔπειτα μετὰ τρόπον ὥστε νὰ εὐθίζωνται εὐθὺς. Δὲν συγχωρεῖται ἐπίσης εἰς αὐτὰ νὰ ἔχωσιν ἐλεύθερον πτηνὰ ὁποιοῦδήποτε εἶδους, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ πετάξωσιν εἰς ἄλλα πλοῖα.

Ἄρθρ. 102. Δὲν συγχωρεῖται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπὸ καθάρσιν πλοίων νὰ κολυμβῶσιν ἀνεὺ ῥητῆς ἀδείας τοῦ Ὑγειονομείου, τὸ ὁποῖον θέλει χορηγῇ αὐτὴν, ὅταν ἡ ἀπόστασις τοῦ πλοίου ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα πλοῖα, ἢ καὶ ἄλλαι περιστάσεις δὲν δίδουν καμμίαν ὑποψίαν ἐνδεχομένης συγκοινωνίας.

Ἄρθρ. 103. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη ὁποιαδήποτε ἀλίευσις εἰς τοὺς λιμένας, εἰς τοὺς ὁποίους εὐρέσκονται πλοῖα ὑπὸ καθάρσιν.

Ἄρθρ. 104. Εἰς τὴν ὕδρευσιν τῶν ὑπὸ καθάρσιν

τούτου κωλυμένου άπισ' αλλεται εκεισε άλλος υπάλληλος παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐξετάζει κατὰ τοὺς ἀρμοδίους τρόπους ἐκ τῶν τυχόν σωθέντων ἐγγράφων αὐτοῦ τὸ ναυάγιον ἂν ᾖ ἐλεύθερον ἢ μὴ. Καὶ ἂν μὲν ᾖ ἐλεύθερον, εἰδοποιεῖται ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ περὶ τούτου, καὶ ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ δὲν ἐπεμβαίνει ἀλλ' ἀποφαίνει μόνον τὸ πλοῖον ἐλεύθερον.

Ἄρθρ. 251. Ἐάν ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐγγράφων αὐτοῦ, ἢ καὶ ἐξ ἄλλων περιστάσεων, ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ κρίνῃ ὅτι τὸ πλοῖον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ἐλεύθερον, τότε προσδιορίζει τὴν κατηγορίαν τῆς καθάρσεως, εἰς ἣν ὑποβάλλονται τὰ ναυάγια, καὶ διορίζει τοὺς ἀναγκαίους φύλακας νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ πληρώματος, τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγμάτων.

Ἄρθρ. 252. Καθ' ἣν στιγμὴν πληρόφορηθῇ ἡ Ὑγειονομικὴ ἢ Διοικητικὴ ἀρχὴ ὅτι συνέβη ναυάγιον προσκαλεῖ ὅλας τὰς πλησιόχους πολιτικὰς, στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς Ἀρχὰς εἰς συνδρομὴν, καὶ συστάσεται εὐθὺς γραμμὴ Ὑγειονομικὴ ἐκ στρατιωτῶν ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτων, ἐκ πολιτοφυλάκων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι πᾶσαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ναυαγίων. Συγχρόνως θέλει κοινοποιεῖσθαι πρὸς ὅλους τοὺς πλησιόχους τόπους πρὸς γνῶσιν τῶν κατοίκων τὸ συμβῆναι κατὰ τὸ ἄρθρ. 265.

Ἄρθρ. 253. Ἐάν τὸ πλοῖον δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ ἐπιτοπίως καὶ ταχέως, καὶ νὰ ἀποπλεύσῃ ἀρ' ἑαυτοῦ, χορηγεῖται εἰς αὐτὸ ἡ ἀνήκουσα συνδρομὴ διὰ τὴν ἐπισκευὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 52, καὶ ἀναχωρεῖ ἅμα ἐπισκευασθέν. Ἐάν δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ ἐπιτοπίως καὶ ταχέως, δύναται δὲ συρόμενον ὑπ' ἄλλου νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸν πλησιέστερον τόπον ὅπου δύναται νὰ καθαρισθῇ, ναυλόνεται δι' ἐξόδων τοῦ ἰδίου πλοίου ἄλλο, διὰ νὰ τὸ σύρῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον λιμένα. Ἐάν δὲ οὔτε τοῦτο εἶναι δυνατόν νὰ γενῇ, τότε οἱ μὲν ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα μετακομίζονται εἰς τὸ πλησιέστερον Λοιμοκαθαρτήριον ἐπὶ τινος πλοίου μὴ ἐξοδάτων ναυλονομένου, ἢ καὶ διὰ ξηρᾶς, ὅπου ἡ ἀπόστασις εἶναι πολὺ μικρά, καὶ δὲν ὑπάρχει κἀμμία ὑποψία συγκοινωνίας, τὸ δὲ πλοῖον βυθίζεται ὀλοτελῶς καὶ καθαρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 96.

Ἄρθρ. 254. Ἐάν δὲν εὐρίσκεται πλοῖον εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη διὰ νὰ ναυλωθῇ, ἢ ἔάν δὲν δύνανται νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς Λοιμοκαθαρτήριον τὰ ναυάγια καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐξ ὁποιασδήποτε περιστάσεως δικαιολογημένης, ἐκκαθαρίζονται εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔγινε τὸ ναυάγιον.

Ἐν τοιαύτῃ ὁμοῦ περιπτώσει ἐκλέγονται κατοικίαι ἢ καταστήματα ἐκεῖ πλησίον, ἔάν ὑπάρχωσιν, εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν κείμενα ἀπὸ πύλεις ἢ κώμας, καὶ μεταβάλλονται εἰς προσωρινὰ Λοιμοκαθαρτήρια. Ἐάν δὲ δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα καταστήματα, κατασκευάζονται πρόχειρα παραπήγματα (καλύβαι) μὲ ἐξοδα τῶν ἐκκαθαρισθησομένων ἀνθρώπων καὶ πραγματειῶν. Ἐάν δὲ οὐδὲ ταῦτα εἶναι εὐκόλον νὰ κατασκευασθῶσιν, ἐκκαθαρίζονται καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ἀποσωθέντα ναυάγια εἰς σκηνώματα. Ὅπωςδήποτε ὁμοῦ καὶ ἂν συστήθωσι

τὰ τοιαῦτα καταστήματα, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς Λοιμοκαθαρτήρια, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὡς Λοιμοκατεῖα, ὥστε ἰσχύουσι δι' αὐτὰ τὰ ὀριζόμενα καὶ διὰ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα καταστήματα.

Ἄρθρ. 255. Ὅποιαδήποτε βλάβη καὶ ἂν συμβῇ εἰς τὰς ἐκκαθαριζόμενας εἰς τὰ τοιαῦτα προσωρινὰ Λοιμοκαθαρτήρια πραγματείας ἐνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως αὐτῶν, ἢ ἐνεκα τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἀτμοσφαίρας, δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ αὕτη εἰς τὸ Δημόσιον· οἱ Ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι ὁμοῦ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ φροντίζωσιν ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ μὴ βλαρθῶσιν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθαρώσεως τῶν τὰ καθαρίζόμενα πράγματα.

Ἄρθρ. 256. Τὰ προσωρινὰ ταῦτα καταστήματα θέλουν διευθύνεσθαι κατὰ τὸ διάστημα τῆς διατήρησίν των ἀπὸ τὸν πλησιέστερον Ὑγεινόμενον, ὅστις ἐφροντίζει καὶ περὶ τῆς βοήθειάς αὐτῶν, ἢ καὶ παρ' ἄλλου τοῦ διοριζομένου παρὰ τῆς Διοικήσεως ὁμοῦ μὲ τὸ ἀναγκαῖον Ὑγειονομικὸν προσωπικόν· ὁ Διευθυντὴς οὗτος τῆς καταστάσεως μετὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, θέλει ἐξ ὅλα τὰ χρέη καὶ τὰς εἰθύνας, τὰς ὁποίας ἔχουν οἱ ἐπιστάται τῶν Λοιμοκαθατηρίων.

Ἄρθρ. 257. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ προσωρινοῦ Λοιμοκατηρίου, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου συμβῇ ναυάγιον θεωρηθὲν ὑποπτον, ὑψώνεται εὐθὺς κιτρίνη σημαὶ ὡς σημεῖον ὑποψίας, καὶ διαμένει ὑψωμένη ἕως οὗ δύνουν ἐκεῖ τὰ ὑποπτα ναυάγια, ἢ ἕως οὗ διατηρεῖται τὸ προσωρινὸν Λοιμοκατηρίον. Τὴν νύκτα ἀνάπτονται εἰς διάφορα μέρη πέριξ αὐτοῦ πυρὰ διὰ νὰ φωτίζωσιν ἄρκετὰ ὅλα τὰ μέρη, καὶ νὰ βλέπωσιν οἱ φύλακες ὅτι νὰ μὴ γίνωνται ὕγειονομικαὶ παραβάσεις ἢ μὴν ἐκδράσωσιν ἢ εἰσέλθωσιν ἄνθρωποι κρυφίως.

Ἄρθρ. 258. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων γίνεται εἰς τὰ ῥηθέντα προσωρινὰ καταστήματα ἀπαράλλακτα, καθὼς καὶ εἰς τὰ Λοιμοκατηρία, καὶ οἱ καθαρίζόμενοι ἐν αὐτοῖς ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν τοῖς Λοιμοκατηρίοις.

Ἄρθρ. 259. Ὁ Ἐπιστάτης θέλει φροντίζει ὅσον δυνατόν νὰ ἔχωσι τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα καὶ τὸ καλὸν ὕδωρ οἱ καθαρίζόμενοι, καὶ ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ὑποφέρωσιν ἀπὸ στερήσεως ἢ ἀπὸ τῆς πρὸς τῆς ἀτμοσφαίρας.

Ἄρθρ. 260. Ἐάν συμβῇ νόσος κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, μὴ ὑπάρχοντος πλησίον δημοσίου ἰατροῦ, καλεῖται δαπάνη τοῦ δημοσίου ἰδιωτικῆς, μὲ δαπάνη τοῦ ἰατροσυνεδρίου, ἐκ τῶν πλησιέστερων τόπων, γνωμοδοτήσῃ ἐνόρκως περὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου καὶ νὰ ληρθῶσι κατὰ συνέπειαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. ὁ νοσῶν θελήσῃ νὰ θεραπευθῇ παρ' αὐτοῦ, γίνονται εἰς αὐτὸν ἡ ἀδεία, ἀλλὰ τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς τὸν νοσούντος.

Ἄρθρ. 261. Ὅλοι οἱ φύλακες οἱ ἐνασχολούμενοι βοήθειαν τῶν ναυαγησάντων καὶ ναυαγίων καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες διορίσθησαν εἰς ἐκκαθαρίσιν ἐκκαθαρίζονται παρὰ τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγματειῶν αὐτοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ ΠΤΙΠΩ. ΑΠΟΘΑΝΟΝ ΤΩΝ.

Αύξων αριθμός			Ήτοιχ' τῆς εισόδου εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον	Ἔτος Μῆν ἡμέρα	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Παιδίον	Παιδίον	Ὄνομα τοῦ πατρὸς ἐπὶ τοῦ ὀνόμου	Παιδίον	Ἐγχειρηματικὴ κατά- στασις τοῦ παιδίου	Χρονολογία τοῦ θανάτου	Μῆν ἡμέρα ὥρα	Εἶδος τῆς νόσου	Ἀριθμὸς τῆς ἐκθί- σις τοῦ ἱατροῦ	Πότε ἐτάφη	Πόῦ ἐτάφη	Ἀριθμὸς τῆς ἀδείας τοῦ εἰσισινομένου διὰ τὴν ἀποδοχασθῆ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον	Ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τῶν καθυφισμένων ὅπου εὐρίσκεται ση- μετωμένος	Πρακτικὴ εἰς τὸν ἱατρὸν